Nummer 239 | januari-februari 2024 | 42ste jaargang | € 7,95

SLAGWERK KRANT

WWW.SLAGWERKKRANT.NL

Vicky O'Neon

'The drums chose me'

Jon Theodore *bij Queens Of The Stone Age*

Meer plezier in spelen dan ooit!

MENSEN **Klaas de Somer, Petar Janjic, Jeff Ballard, Joost Koevoets**

SPULLEN **EFnote Pro Complete e-drums • Zebra Drums London Plane drums**
Zildjian K Paper Thin crashes • Yamaha FGDP Finger Drum Pads • Drumgees drumsnelbinders

EN VERDER
Unit Drumkit met Peter de Wolf • Winkelbezoek Stiggelbout
Eurosonic Noorderslag 2024 vooruitblik

BP 8 710966 173015 00239

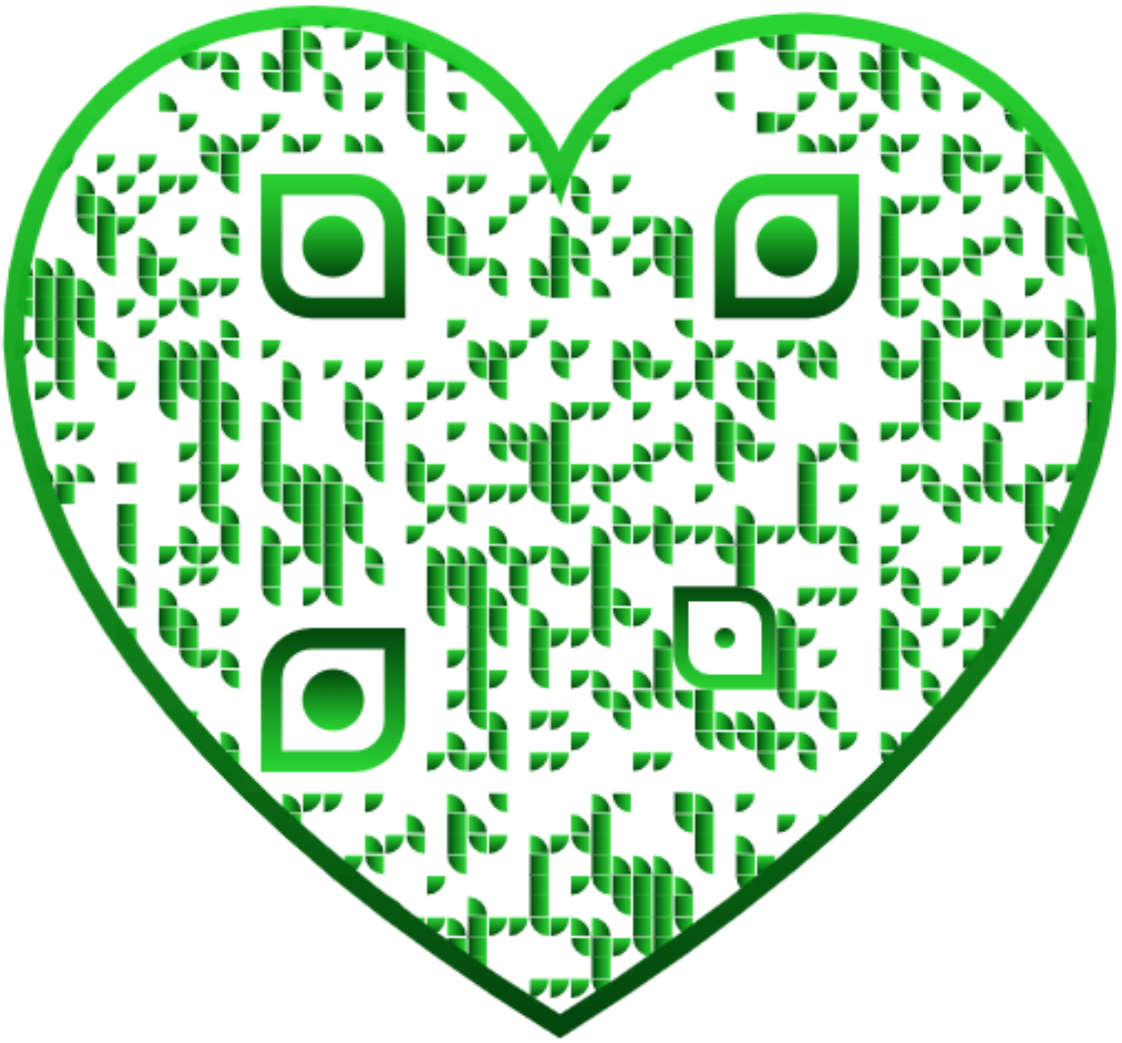

EFNOTE PRO

The Masterclass
of Electronic Drums

EFNOTE

EFNOTE
Designed in Japan

ef-note.com • hyperactive.nl

THE ALL NEW
MPX SERIES SNARE DRUMS

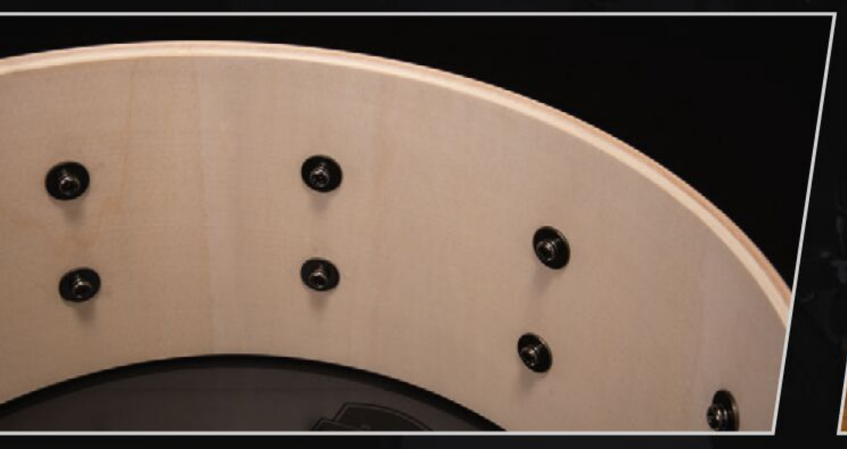

New Maple/Poplar
hybrid shell delivers a warm and vintage sound

The new Piston Strainer
enables a quick, comfortable, and smooth operation

W-Lug with smaller footprint
for lower overall mass

SONIC MATTERS, FIND YOUR SOUND.

At the beginning of 2023 MAPEX has launched the updated and upgraded MPX Snare Drum Series perfect for any drummer from beginner to seasoned pro. Expanding to an impressive 18 models, the snares include new high-quality features designed to improve the sound and function while preserving the built-in value for which Mapex is known.

MAPEX

www.mapexdrums.com www.facebook.com/mapexdrumsbenelux

Distribution for Belgium, Luxembourg and the Netherlands: MUSIK MEYER GmbH · Benelux
Industriestraße 20 · 35041 Marburg (Germany) · www.musik-meyer-benelux.com

42ste jaargang • nummer 239
januari-februari 2024

Een uitgave van:
Keijser 18 Mediaproducties bv
Atlantisplein 1
1093 NE Amsterdam
tel. 020 675 5308
info@slagwerkkrant.nl
www.slagwerkkrant.nl

Hoofdredactieteam:
Bouke Bijlsma (algemeen hoofdredacteur), Dennis Boxem (hoofdredacteur tests), Erk Willemsen
Overige redactieleden: Mark Eeftens, Hugo Pinksterboer
Eindredactie: Bouke Bijlsma m.m.v. Tineke van Brederode
Vormgeving: Marcel Willemsen en Caia Veenstra
Fotografie: Reinout Bos, Dennis Boxem, Rob van Dalen, Fred van Diem
Uitgever: Erk Willemsen
Sales en marketing: Ronald Willemsen
Sales: Keijser 18 Mediaproducties, ads@k18.nl, tel. 020 675 5308
Ronald Willemsen, Ollie Schmitz, Erk Willemsen
Slagwerkkrant.nl: Musicpublishers - Klaas Jan Stol
Boekhouding: Ellen van der Star
factuur@slagwerkkrant.nl

Vaste medewerkers: Sin Banovic, Mirjam Berendse, Stef Broks, Fred Cohen, Wouter Dielesen, Olaf Fase, Coen Hagenaars, Maarten Hartog, Jean-Paul Heck, Steven Leijen, Rick Lieffering, Winnie Mensink, Han Neijenhuis, Jimmy van den Nieuwenhuizen, Kevin Pasman, Danny Rombout, Pieter Sabel, Michael Schack, Ellen van der Star, Tim Vermulst, Dick de Waal, Kim Weemhoff, Rienk Wopereis, Cesar Zuiderwijk

Aan dit nummer werkten verder mee:
Martijn Bosman, Chris Dekker, Sietse Huisman, Joost Lijbaart, Hidde Roorda, Paul Scheepmaker, Bram de Visser, Peter de Wolf

Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Raalte
Distributie: Betapress voor boekhandel en kiosk. Slagwerkkrant is ook in de betere muziekhandel te verkrijgen.

Niets uit deze uitgave mag op enigerlei wijze worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.
De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.
SLAGWERKKRANT ISSN: 0168-339X

SLAGWERKKRANT VERSCHIJNT 6X PER JAAR
Neem een abonnement:
muziekmagazines.nl/slagwerkkrant, of
abo@slagwerkkrrant.nl, of bel +31 (0)20 675 5308
Graag bij alle correspondentie naam, adres, en mailadres vermelden
• Losse edities € 7,95
• Proefabonnement (2 edities) € 12,50
• Jaarabonnement (6 edities) € 39,50
• Tweejaarabonnement (12 edities) € 71,50
NB: Binnen Benelux geen verzendkosten; buiten Benelux los nummer € 2,-, en jaarabonnement € 12,-
Zie voor meer mogelijkheden, cadeau-abonnementen, en speciale aanbiedingen:
muziekmagazines.nl/slagwerkkrant
• Digitale editie via Magzine.nu of Readly.com

Abonnementenadministratie:
Ellen van der Star, Mirjam Berendse,
abo@slagwerkkrant.nl, 020 675 5308

VOLGENDE EDITIE
Het volgende nummer van Slagwerkkrant (SWK 240, maart-april 2024) ligt 22, 23 of 24 februari in de bus en is vanaf 23 februari verkrijgbaar bij kiosk, muziekwinkel en boekhandel, en als digitale editie via Readly of Magzine.

OP DE OMSLAG
Vicky O'Neon (foto Eric van Nieuwland)
Inzet: Jon Theodore (foto David Phillips, music-images.co.uk)

SLAGWERKKRANT 239

JANUARI-FEBRUARI 2024 • 42STE JAARGANG

Redactioneel

Wat van ver komt is lekker, zeggen we wel eens. En daar is tot op zekere hoogte iets voor te zeggen. De drums en bekkens uit onze testrubriek komen vaak uit Japan, Turkije, de VS en China, en daar is op zich niets mis mee. Maar ook in Nederland en België worden toch al heel wat jaren prachtige trommels gemaakt. In deze editie maken we een begin met iets dat al een hele tijd op ons wensenlijstje stond: een rondgang langs de belangrijkste Nederlandse en Belgische drumbouwers, maar dan in de vorm van een serie tests. We trappen af met het Limburgse Zebra drums, en ook voor de komende edities staat er al een heel aantal drumkits en snaredrums op de testlijst. Het zal je verbazen wat voor moois er allemaal vlak bij huis gemaakt wordt! En in de categorie 'bijzondere instrumenten dichtbij huis' hebben we deze editie nog iets heel speciaals. Onze eigen Ollie rondde namelijk onlangs een van zijn grote wensen af: de restauratie van een heel bijzonder drumstel. En dat deed hij ook nog eens samen met Peter de Wolf, de man die de set oorspronkelijk bouwde. Het hele verhaal over deze Unit Drumkit – die de cover van Slagwerkkrant 2 sierde in juli 1983, toen ondergetekende zes jaar oud was – lees je vanaf pagina 38.

Dennis Boxem
Dennis@slagwerkkrant.nl

INHOUD

Interviews & features

16 Vicky O'Neon
Met haar beyond hybride set-up stal de Finse drumster uit Engeland de show op Herfstfest 2023; bij Amerikaanse zangeres Anastacia groovet zij de pannen van het dak.

20 Klaas de Somer
De 29-jarige Vlaming speelt bij singer/songwriters Selah Sue en Eefje de Visser, maar even lief speelt hij hiphop met rapper Brihang of hippe jazz met Cobalt Trio.

24 Jon Theodore
Hij dendert door Europa met *The End Is Nero*-tour van Queens Of The Stone Age, de Californische alternative rockband voor liefhebbers die voor hem alweer tien jaar voelt als 'thuis'.

28 Petar Janjic
In Minneapolis was de Servische drummer protegé van Prince-drummer Michael Bland. Bij stergitarist Cory Wong bestijgt Petar Janjic langzaam maar zeker de drummer's drummer-ladder.

34 Jeff Ballard
Op North Sea Jazz spraken we deze zomer met de Amerikaanse drummer, die daar speelde met pianist Brad Mehldau. Een gesprek over het dynamische concert, werken met Chick Corea, zijn eigen projecten en zijn liefde voor Europa.

36 Joost Koevoets
Met Subterranean Street Society speelde hij het tot nu het hardste optreden in onze Aquarium Sessions-historie. Koevoets: 'Ik zoek een diepe groove, met kick en snare en zo min mogelijk hihat en crashes'

38 Unit Drumkit - Het Beest Herrezen
Het jongensboekverhaal van de Unit Drumkit: in 1983 stond hij op de cover van Slagwerkkrant #2; onze eigen Ollie Schmitz vond hem terug en reviseerde de kit met maker/bedenker Peter de Wolf.

Tests

44 EFnote Pro Complete e-drums
48 Zebra Drums London Plane drums
52 Yamaha FGDP Finger Drum Pads
54 Zildjian K Paper Thin crashes
55 Drumgees drumsnelbinders
55 Importeurs & reacties

En verder

6 Opmaat met o.a. Productnieuws en Slagerij Van Kampen
30 Eurosonic Noorderslag 2024 vooruitblik
42 Winkelbezoek Stiggelbout (Groningen)
65 Martijn Bosman column

Cursussen

57 Cesar Zuiderwijk/Olaf Fase deel 136, 4Kante Cirkel deel 2
59 Mark Eeftens Spelen deel 132, Petar Janjic

Service Station

60 Slagwerkkrant Events met o.a. Drumpraat, *Naakte Waarheid*, Drummersdag
63 Abonnementen, info en aanbiedingen

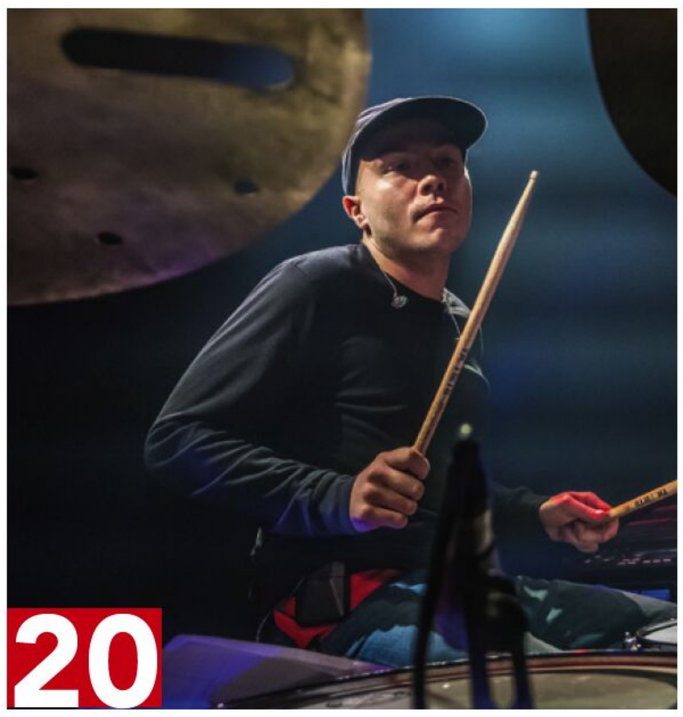

Sabian Stratus

Sabian introduceert met de Stratus-serie een compleet nieuwe bekkenreeks gemaakt van B20-bekkenbrons. De Stratus bekkens zijn iets dunner dan gemiddeld bij Sabian en ze zijn aan weerszijden geschoren. Daarnaast hebben de bekkens een nieuw hamerpatroon dat bestaat uit vlakke, perfect ronde hamerafdrukken. Binnen de Stratus-serie zijn er 16”, 18” en 20” crashes, 20” en 22” rides, 14” en 15” hihats, een 18” china en een 18” Zero - een effectcrash met vier gaten en zestien kleine gaten.
Meer informatie? Check de site.
sabian.com

Korg MPS-10

Korg komt met een eigen variant op de samplepad: de MPS-10. Zoals we van Korg inmiddels gewend zijn, doen de Japanners het nét even anders dan alle concurrenten. De MPS-10 is niet alleen een samplepad, maar tegelijkertijd ook een soort loop-workstation waar je in realtime op los kunt gaan. Achter de 10 pads zitten 100 presetkits en maar liefst 3000 samples verborgen, waar je zelf naar hartenlust eigen materiaal aan kunt toevoegen. Met de samples kun je in realtime vier sporen aan loops programmeren, en daarbij kun je zelfs gebruikmaken van externe audiobronnen. De vormgeving van de pad is behoorlijk opvallend, want knoppen en display zijn rondom omgeven door de slagvlakken. Als je de eerste demovideo’s bekijkt, wordt al snel duidelijk waarom die display zo'n prominente plaats heeft gekregen. Het testmodel is inmiddels onderweg naar de redactie dus binnenkort lees je hier alles over deze nieuwe percussiepad.
korg.com

DW Truecast Bell Bronze

Drum Workshop maakte eerder al een tweetal hyper-exclusieve snaredrums van gegoten brons. Daar komt nu een derde exemplaar bij. De Truecast Bell Bronze is er nu ook in een 14”x5½” afmeting. De ketel is gegoten in brons en daarna afgedraaid, zodat je aan de binnenkant twee verstevigingsranden hebt die de ketel nog meer focus geven. Langs de draagrand is de ketel 5mm dik en in het midden 3mm dik. Al het ketelbeslag is op de cnc-frees vervaardigd uit massief messing. Er zijn slechts honderd van deze exclusieve snaredrums verkrijgbaar.
dwdrums.com

Gretsch Renegade

Gretsch geeft instaplijn Renegade een opfrisbeurt. De Renegade is de goedkoopste Gretsch in de catalogus en heeft beklede ketels van lindenhout. Er is één set-up verkrijgbaar met een 22" bassdrum, 10" en 12" toms, een 16" floortom en een 14"x5½" bijpassende houten snaredrum. Een bekkenstandaard, pedalen en kruk worden meegeleverd, net als een setje 14" messing hihat-bekkens en een 15" crash-bekken. Voor de hele set betaal je net geen 600 euro. Bij de finishes kun je kiezen uit Grey Sprarkle, Ruby Sparkle, Blue Sparkle en Black Mist.
gretschdrums.com

Istanbul Agop bekkennieuws

Istanbul Agop voegt zomaar een tiental nieuwe modellen aan bestaande series toe. De 30th Anniversary-serie wordt uitgebreid met een 20" en een 22" Medium ride, een 14" Medium hihat en een 20" Flat ride. Ook de Traditional-serie krijgt er heel wat nieuws bij: er zijn een 20" en een 22" crashride, een 22" Jazz Medium hihat, een 15" Jazz hihat en zelfs een 17" Dark hihat aan de reeks toegevoegd. Van deze Traditionals lees je al een test in de volgende Slagwerkkrant.
istanbulcymbals.com

Slagerij Van Kampen jubileumtour
40 jaar volle zalen

Slagerij Van Kampen is niets minder dan een fenomeen op de Nederlandse podia: vanaf de allereerste optredens in 1982 met oprichters en kernleden Mies Wilbrink en Willem van Kruijsdijk tot de huidige line-up met slagwerkers Clara de Mik, Boudine van Slobbe, Johan Boere en Olaf Fase en multi-instrumentalist Robin van Vliet. Eigenlijk ongelooflijk hoe een instrumentale band met bijna louter slagwerk jaar in jaar uit een breed publiek weet te bereiken; van de niets vermoedende theaterganger tot de hardcore slag-werkliefhebber (zie ook dit jaar weer de eerste plaats in onze Slagwerkkrant Poll)! Ga kijken bij een van de vele voorstellingen uit de lange speellijst tot en met mei 2024 (check de site) en laat je meeslepen in het ritme van dit onvermoeibaar dynamische gezelschap, met traditioneel ook altijd mooie kleine momenten van de afzonderlijke bandleden solo of in duovorm.

slagerijvankampen.nl

VOLGENDE DVDM IN 2024

In ons verslag van de **Dutch Vintage Drum Meeting** (SWK 238) schoot de redacteur van dienst een beetje uit op zijn toetsenbord. De meesten zullen het wel begrepen hebben, maar voor de zekerheid roepen we hier nog even: in 2024 is de volgende editie van DVDM (en niet in 2025, zoals die ongelukkige met zijn knokige vingers intypte). Blijf op de hoogte via de socials en de website!

dutchvintagedrummeeting.nl

© W.G. Buonamassa

COPELAND'S POLICE DIARIES

Een nieuw boek door **Stewart Copeland** over zijn tijd bij The Police; van het prille begin tot het bittere einde. Hij zegt erover: 'Het staat vol originele dagboekpagina's, hand-made posterontwerpen, rafelige verslagen, droge observaties en andere krabbels van een proto-rockster, met tot nu toe nooit eerder vertoonde vintage foto's uit de diepste krochten. *It's a big, noisy book about one heckuva ride*.' Een heerlijk hebbeboek voor de liefhebber (en kadootjesjager). Geschikt voor diverse beurzen: de Classic-versie kost € 50,-, de Signature-versie € 300,-; en de Ultimate-versie € 600,-.

policediariesbook.com

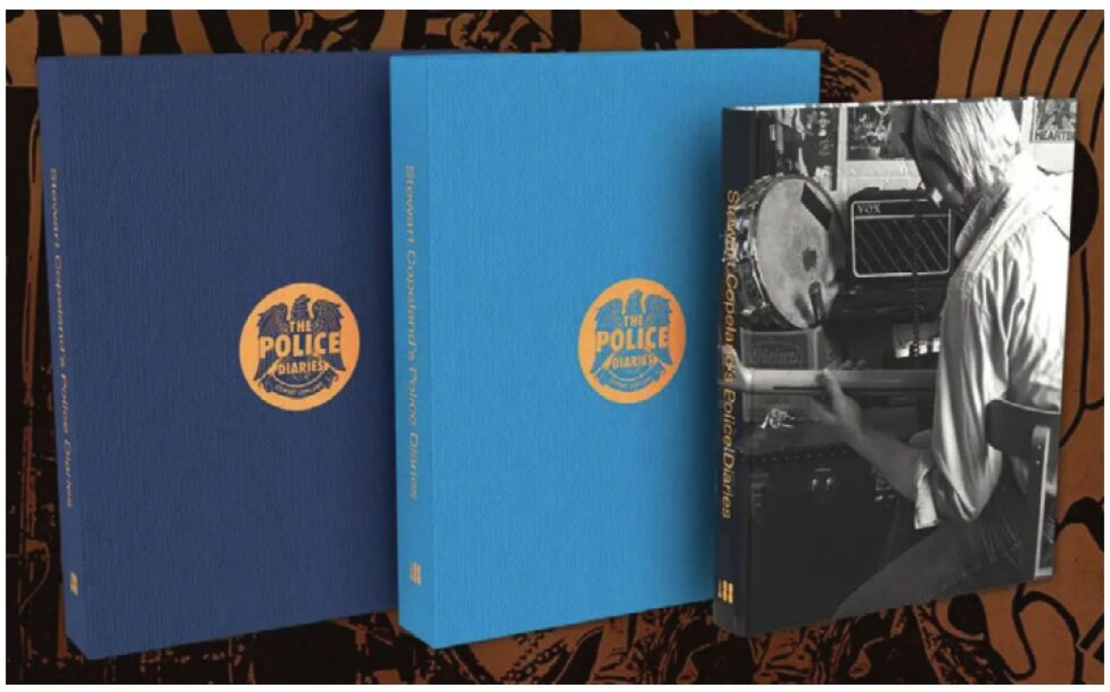

Muziekopleidingen in Nederland

Fontys Rockacademie Tilburg

In ons artikel *Muziekopleidingen in Nederland* (SWK 238) waren we zomaar vergeten ons blokje over Fontys Rockacademie in Tilburg te plaatsen. We zijn er hier nog een beetje ontdaan van, want zeker voor popmuzikanten is de Rockacademie een van de prominente namen waaraan je meteen denkt. Natuurlijk hieronder alle info, met nog een schepje erbovenop om het goed te maken.
Onder het motto 'Van droom naar realiteit' leidt deze hbo-muziekopleiding studenten op tot professional in de popmuziek: 'De focus ligt op de verbinding tussen jouw creativiteit, eigenheid, talent en ambitie, en de mogelijkheden in het werkveld. Dat betekent dat je gaat optreden en opnemen, je krijgt muziektheorie, je leert hoe de muziekindustrie in elkaar zit. We helpen je bij het opbouwen van je netwerk. Vanaf dag één word je opgenomen in een gepassioneerde groep creatie-velingen die allemaal dezelfde droom hebben; hun plek veroveren in de popsector. Als band- of sessiedrummer, maar bijvoorbeeld ook als producer, manager of in een andere rol.' Veruit de meeste alumni vinden na de opleiding werk in de sector. Voorbeelden? Wat dacht je van: Bram van den Berg (huidige drummer U2), **Jimmy van den Nieuwenhuizen** (Snelle, Van Velzen, De Vrienden Van Amstel Live band) en Niels de Waard (Flemming)?
Het vaste team bestaat uit drumdocenten die al lang meegaan in de popsector: René Creemers, Arthur Lijten, Koen Lieckens, en de lessen worden aange-vuld met masterclasses en workshops van bekende (nationale en internationale) drummers zoals recentelijk: Mark Guiliana, Keith Carlock, Ndugu Chancler, Mario Goossens, Niek de Bruijn, Jordi Geuens, Tim van Delft. Op zaterdag 20 januari organiseert de Rockacademie een open dag. Je bent van harte welkom om ken-nis te komen maken met de opleiding, de do-centen en de studenten.
fontys.nl/Studeren/Opleidingen/Rockacademie-Muziek

Pionier Pierre Courbois

Op 5 november jongstleden was in Focus Filmtheater Arnhem de première van documentaire *De Pionier* door regisseur Els Dinnissen over leven en werken van een van onze grote jazzdrummers: Pierre Courbois. Wij schreven natuurlijk talloze malen over Pierre in dit blad, en maakten hem mee op verschillende van onze eigen drumevents, maar dankzij een documentaire als deze kan ook het brede (muziek)publiek zijn indrukwekkende carrière volgen. Wij hopen dan ook dat een der omroepen ervoor zal kiezen dit mooie eerbetoon uit te zen-den op de nationale televisie (je denkt dan al snel aan de VPRO). Ter promotie deze omschrijving: 'Zichtbaar en voelbaar wordt hoe groot niet alleen zijn muzikale talent, maar ook zijn liefde voor jazzmuziek is en waartoe dat heeft geleid: een indrukwekkend oeuvre dat nog steeds in opbouw is. Courbois bracht ook veel muziek naar Arnhem. Volgens pianist Jasper van 't Hof zette Courbois regionaal de toon door Amerikaanse jazzmusici niet alleen in Amsterdam, maar ook in het oosten van Nederland te laten optreden.'
(Bouke Bijlsma)

Beeld uit *De Pionier*

Liefs Leed

Missen

Het café was alweer bijna leeg, net als het bescheiden podiumpje. Tussen de instrumenten-koffers en drumtassen, een glas in de hand, zaten de drie leden van het bandje. Hun koppen grijs, gegroefd en grijnzend. Het was een mooie sessie geweest. Van opzij stapte een jongen op de drummer af. 'Ik herkende u ineens!', riep hij. 'Mijn moeder heeft alle elpees van u. Van vroeger. Toen was u hartstikke beroemd!' 'Ah', glimlachte de drummer, 'maar dat was natuurlijk een heel ander bandje dan dit.' 'Mag ik iets geks vragen?', vervolgde de jongen: 'Wat mist u nou het meeste uit die tijd?' Hij knipoogde: 'Al die fans die achter jullie aan renden, zoals m'n ma?' 'Nee hoor', antwoordde de drummer, 'ik was blij dat dat voorbij was.' 'Maar u zult toch wel iets missen?' De drummer dacht even na. 'Nou, wat ik later nog het meest miste, was m'n drumtech. Goeie vent. En nou moet ik alles zelf sjouwen.' Hij wees naar z'n drumtassen: 'Ook na een optreden als dit.' 'En alle luxe dan, en de limo's en zo?', vroeg de jongen. 'Ach,' zei de drummer, 'ik leef comfortabel genoeg, en het drummen blijft heer-lijk, dat stopt nooit.' En hij herhaalde nadrukkelijk: 'Alleen dat zelf slepen. Van en naar de auto. Na een optreden.' De jongen drong aan: 'Maar die grote podia? Dat lijkt mij nou echt vet. Dan wil je toch niks anders meer?' 'Welnee', antwoordde de drummer, 'met vrienden spelen voor een klein, belangstellend publiek, dat is net zo leuk.' Hij stopte kort. 'Maar dus voornamelijk dat zware tillen. Van die spullen.' Hij pauzeerde nogmaals. 'Naar de auto. Naar die groene Volvo, kijk, daar staat-ie voor het raam. Dat iemand dat voor me doet. Dát mis ik.' Hij wees naar buiten. 'Oh', zei de jongen ineens. 'Weet u wat? Zal ik anders even…?' 'Nou, dat zou fijn zijn, jongeman', zei de drummer. 'De achterklep is los.' Opgewekt tilde de jongen de eerste koffers op en liep ermee naar de voordeur.
De pianist kwam dichterbij. 'Aardige gozer', zei hij. 'Zeker', beaamde de drummer. 'Maar wel érg traag van begrip.' Ze lachten. En de drummer verzuchtte: 'Toch is het waar. Luxe telt niet. Het gemak, dát mis je.'

Maarten Hartog

50 jaar Circle Percussion

De langst bestaande slagwerkgroep van Nederland vierde in 2023 een bijzonder jubileum: 50 jaar Circle Percussion! Talloze malen schreven wij in dit blad over de moeder aller slagwerkgroepen, vanaf het prille begin in 1973 met overwegend Japans Slagwerk en nog veel klassieke invloeden tot hun dynamische theatervoorstellingen met bijvoorbeeld *Crash Test Drummers, Big! Men! Drums! En Bang That Drum*. Tegenwoordig richt de groep zich hoofdzakelijk op grote evenementen en hun educatieve tak House Of Circles met workshops en buitenlandse programma's, waarin Japans slagwerk en hun bijzondere collectie Japanse trommels (waaronder de enorme Okedo O daiko met een diameter van 1,95m en gewicht van 275kg) natuurlijk de boventoon voeren. Dit jaar speelde Circle bijvoorbeeld op het 25-jarig jubileum van Furukawa Rock Drill Europe voor onder meer de Japanse ambassadeur en de openingsceremonie van de European Judo Championships. Kijk vooral ook eens op hun site voor alle bijzondere activiteiten en mogelijkheden. (Bouke Bijlsma)

circlepercussion.nl

Slagwerkkrant.nl/swkplus

• archiefartikel uit 2014 (SWK 179)

Polle Kidz kindercajón te koop

We schreven er al eerder over in Slagwerkkrant …, maar nu is ie helemaal klaar en te koop (onder meer bij Bax Music en via de site van Focus and Fun Foundation): de kindercajón van **Femke Krone**. De cajón op kinderformaat met natuurlijk een afbeelding van Femke's trommelende cartoonfiguurtje Polle de Pinguïn wordt professioneel geproduceerd door El Cajon Percusion. Femke: 'De cajón is echt voor kinderen gemaakt leeftijd 4 t/m 8 jaar, met een vrolijke tekening voorop, en de de zithoogte is ook aangepast. Hij heeft een mooie diepe sound.' El Cajon Percusion ECP-30 Polle Kidz kindercajon kost € 79,- en uiteraard krijg je het boekje *Polle De Pinguïn - De vogel op het ijs* erbij. (Bouke Bijlsma)

bax-shop.nl
focusandfun.nl

Finale 35 jaar!

De notensoftware Finale waarmee we de notenpagina's in Slagwerkkrant maken is inmiddels 35 jaar oud! Distributeur Haco Music trakteerde ons daarom op de nieuwste versie **Finale 27** waarvoor hartelijk dank! Er zijn zoals altijd weer volop nieuwe features aan het toch al uitgebreide programma toegevoegd. Sommige knopjes zien er anders uit en er is grafisch steeds meer mogelijk. Het delen van je muziek is sterk verbeterd en je kunt nu veel makkelijker samenwerken met gebruikers van andere notatiesoftware door ondersteuning van Standard Music Font Layout. De instrumentenlijst is inmiddels gigantisch te noemen en al die klanken kun je na invoeren van noten ook weer afspelen. Voor de drumpartijen in Slagwerkkrant moet ik het programma altijd een beetje tweeken om lekker vlot te kunnen werken. Als dat gedaan is, sla je de Default pagina op en werkt Finale elke keer weer fantastisch. (Mark Eeftens)

finale®
version 27

GrooveClix App

In een wereld waarin veel muziek wordt opgenomen en rechtgetrokken op een computer is het voor drummers steeds belangrijker om te werken aan hun tempogevoel en timing. Een metronoom wordt daarbij sinds jaar en dag aangeraden door de pro's. Spelen met een metronoom is echter voor velen niet zo boeiend. Met de app GrooveClix wordt dat een heel stuk leuker. GrooveClix is een zeer uitgebreide metronoom met eh…. gevoel, oftewel groove! Doel van de makers Jay Oliver (inderdaad, de oude toetsenmaat van **Dave Weckl**) en iOS-developer Rob Bailey was 'het maken van de beste metronoom app ooit'. Je kunt kiezen tussen een gratis versie en twee abonnementen: Lite voor € 0,99 per maand en Pro voor € 2,99 per maand. Wil je liever geen abonnement dan kun je kiezen voor een levenslange versie voor eenmalig € 99,99.

In de app kun je kiezen tussen drie onderverdelingen van de tel: achtsten, triolen en zestienden. Elk clickpatroon bestaat uit een hoofdclick en percussieve begeleiding. Beide kun je apart naar wens instellen en veranderen qua volume en sound. Je kunt de onderverdelingen zelfs pitchen, zodat het patroon bij de toonsoort van een nummer past. De onderverdelingen bevatten een soort groove en feel, maar je kunt ook kiezen voor kaarsrechte patronen waarbij je bijvoorbeeld bepaalde accenten traint. Je vindt normale clicks met percussie tot en met complete grooves en instrumentale begeleidingen in verschillende stijlen. Het is een feest om met deze patronen te spelen op elk gewenst tempo! Heel handig is ook het Tempo Lab: je kunt daarin instellen dat een patroon begint op bijvoorbeeld 50bpm en dan – in een door jou te kiezen tijdspanne – opbouwt naar bijvoorbeeld 150bpm. Deze gemakkelijk zelf te bouwen workouts kun je vervolgens opslaan in een userbank, zodat je ze later kunt terughalen. Ook kun je met de grooves een setlijst maken voor je band waarbij je een patroon kiest dat bij een bepaald nummer past. Erg goede app dus en voor mij de abonnementsprijs meer dan waard. Lees online het interessante verhaal van de makers van GrooveClix en check zeker de filmpjes van Dave Weckl. (Mark Eeftens)

Slagwerkkrant.nl/swkplus

- Dave Weckl demonstreert GrooveClix
- Interview met de makers

BeraadGeslagen - Altijd bewust bewegen (W.E.R.F. Records)

Soms kom je een album tegen waarbij je continu denkt: hè? Het tweede album van het duo BeraadGeslagen is er zo eentje. Is het electro? Is het pop? Is het avant-garde? Het antwoord is: ja. Het is het allemaal, en dan nog een beetje. Al vanaf opener *Franse Vaart* word je heen en weer geslingerd tussen Genesis, Louis Cole en Return To Forever. Verbindende factor is de waanzinnig lekkere groove van drummer Lander Gyselinck. Er is over het algemeen echt geen touw aan vast te knopen, en dat is in dit geval louter positief. Griezelig catchy themaatjes worden afgewisseld met vreemde intermezzo's, vergezeld van wonderlijke titels waar ook niet echt chocola van te maken valt. Dit is een album voor de onrustigen onder ons, want je wordt continu verrast door een nieuwe groove, nieuw idee of nieuw soundje. Als je het woord 'eclectisch' opzoekt in het woordenboek, staat daar ongetwijfeld een linkje naar *Altijd Bewust Bewegen* bij. En terecht. (Hidde Roorda)

beraadgeslagen.com

© Tina Herbots

BeraadGeslagen met links Lander Gyselinck en rechts toetsenist Fulco Ottervanger)

In Memoriam

Palli Gudmundsson (1952-2023)

Zoals vele Hilversumse muzikanten groeide ik zo'n beetje op in De Tagrijn; poppodium (boven), drugshol (beneden) en voorloper van het gladgestreken De Vorstin. Een bescheiden maar opvallende verschijning was in die tijd Palli Gudmundsson, die evenals zijn immer daar rondzwevende vader eerder overkwam als een zonderlinge regular dan een muzikant. Hoewel… Als hij bij de jamsessies achter het drumstel ging zitten, gebeurde er wat… Verbaasd was ik toen mijn Hilversumse boezemvriend, jazzdrummer Joost Lijbaart, gewoon les van hem bleek te hebben gehad, en nog verbaasder was ik toen hij prijkte op de voorpagina van Slagwerkkrant 56 (jul-aug 1993), als drummer van **De Raggende Manne**.

Cover van SWK 56; met helemaal links Palli Gudmundsson

Palli Gudmundsson was een gevoelige maar door en door muzikale zoeker die op het Conservatorium van Hilversum naast pop en jazz ook klassieke muziek studeerde. Hij was veertig jaar lang docent aan de Muziekschool Amsterdam in Amsterdam-Zuid, een betrekking die zorgde voor welkome vastigheid. Volgens gitarist Thijs de Melker van De Raggende Manne was Gudmundsson's creatieve rol in de impro-nederpunkband belangrijker dan zijn teruggetrokken uitstraling deed vermoeden: 'Zonder zijn basis hadden we al die gekke dingen nooit kunnen maken. Daar heeft hij te weinig credits voor gehad.' (uit Het Parool, 29-11-23). In Slagwerkkrant 56 zegt Palli over de drums: 'Ook al is het een hard instrument, ik denk dat er veel *beauty* in zit, en daar ben ik altijd naar op zoek, naar dat esthetische.'

Palli Gudmundsson overleed eind november volkomen onverwacht aan hartfalen; hij werd 65 jaar. (Bouke Bijlsma)

Slagwerkkrant.nl/swkplus

- Joost Lijbaart over Palli als leraar
- De Raggende Manne - *Lullen Bij De Bus*, live @Leidsekade Live (1992)
- De Raggende Manne - *Nee 's niks* (official video)

Klooster & Eijkenaar clinic

Ancel Klooster heeft rond zijn drummethode *The Grillbook* al clinics verzorgd in binnen- en buitenland. Soms solo, zoals laatst in New York, en ook regelmatig met een topdrummer als René Creemers. Op woensdag 28 februari 2024 doet hij voor drummerk Sonor een clinic samen met **Hans Eijkenaar** bij muziekzaak Van der Glas in Heerenveen. Aanvangstijd is 19.30 uur. Hij is voor die tijd nog noordelijker te zien in Odense, Denemarken. Daar doet hij op 9 februari een soloclinic in de Danish National Academy of Music, in het kader van AEC Pop and Jazz. Als je dat te ver rijden vindt, kun je Ancel ook eens van een andere kant leren kennen. Met zijn vaste trio **Klatwerk3**, rond pianist Boelo Klat, nam hij een plaat op waarop zijn drumwerk loud & clear naar voren komt: *Space Age Suite*. Net als de eerder albums is dit dubbelalbum (ze namen 20 nummers op in 1 weekend!) te beluisteren op Spotify.
De moeite waard; check it out! Info over de clinic bij Van der Glas vind je op de site. (Bouke Bijlsma)
vanderglas.nl

Nasmak PM - *It's Long Since You Last Did Me* (Excelsior)

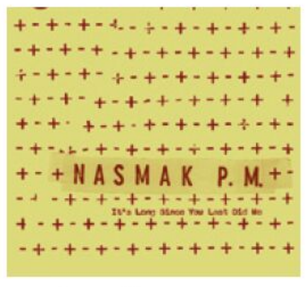

Editie 1 van Slagwerkkrant begin jaren tachtig: we besteedden vier pagina's (op A5-formaat!) aan de drums op het album *Duel* van de formatie Nasmak (genre: een mix van new wave, postpunk, avant-garde en synthpop); nu voor het eerst weer op Spotify te beluisteren! Veertig jaar na dato maken we de wederopstanding mee van de legendarische Nederlandse band voor liefhebbers, die nu Nasmak PM heet (waarbij PM staat voor Past Moves). Op het bijbehorende compleet nieuwe album – volledige naam: *The PM Series: 1 Perpetuum Mobile: It's Long Since You Last Did Me* – horen we als vertrouwd **Toon Bressers** op drums. Zijn drumspel beschreven we in 1983 als volgt: 'Ritmische figuren over het drumstel heen; veel tomtoms in zijn spel, niet alleen in de breaks, maar vooral in de ritmes zelf. Funk- en disco-invloeden treden op de voorgrond.' Op het nieuwe album wordt die koers volledig doorgezet, hoewel de drums meer in de productie vallen en het geheel vanzelfsprekend meer anno 2023 klinkt, maar nog steeds met veel referenties aan de jaren tachtig. Denk Talking Heads en je voelt de sfeer aan. (Erk Willemsen)

COLUMN SCHACK

(NO) GO NAMM

De wereldberoemde instrumentenbeurs in Anaheim Californië, de Winter NAMM show, wordt na kleinschaligere edities in 2021, 2022 en 2023 in januari 2024 eindelijk terug tijdens onze vertrouwde winter gehouden. Je zou dan hopen op een *back to the old days*-show met alle drummerken en hun bekendste drummers alom present. Maar ook als geregelde NAMM-performer sinds 2004 ben ik alvast niet overtuigd. Op het door hen trots aangeprezen grondplan staat voor komende editie enkel Hoshino USA (Tama/Ibanez) met een grote stand als 'bevestigd', en dan nog verre van geflankeerd door andere relevante drummerken. De meesten hebben immers hun focus op online footage, social media én local events en heroplevende drumfestivals gelegd. Hun beursbudgetten van weleer gaan dus niet meer naar een stand op de NAMM, maar een fractie ervan hoogstens naar een stand op Music China in Shanghai. Zijn ze dan ook helemaal NAMM-afwezig? Niet echt, want uit het NAMM-grondplan blijkt dat sommigen wel voor een gammel opgetrokken bureautje in een uit plastic muurtjes bestaande *meeting room* hebben gekozen of een suite in een van de nabijgelegen hotels. Zo kunnen ze alsnog 'op afspraak' met hun US en Canadese dealers 'verbinden'. Kleine netwerkmomentjes dus in plaats van luid getoeter met demopodia en publieke persvoorstellingen.
Conclusie: de NAMM-hoogdagen met een grote Remo-stand, het zompig aanvoelende Zildjian & Vic Firth-tapijt, een Sabian '*wall of cymbals*', een foto met de Paiste-familie, een Ludwig-torenstand, een erg actief Roland-podium, een DW-bar, een Meinl-muur achter hun comfi zetel, een D'Addario-hoek met Evans en Pro Mark, een Sonor-jamsessie, enz, enz. Het lijkt allemaal definitief voorbij. Ook Drumeo zweert na hun geluidsakkefietje met de organisatie in januari 2020 bij definitieve afwezigheid. Is het desondanks toch nog de moeite om erbij te zijn? Misschien voor die ene glimp van Stevie Wonder als vaste bezoeker op zaterdag en zondag, of een jamsessie met enkele instrumentenhelden en signing sessions.
Maar drummers worden vandaag minstens beter bediend op de local events dichter bij ons, met drumfestivals die tegenwoordig ook hun eigen exporuimte hebben, vol laatste nieuwe spullen van alle deelnemende merken. US drumidolen spelen tegenwoordig terug erg graag in de EU, en je moet hen dan niet delen met doorgaans opdringerige Amerikaanse fans. Er dreigt zo een einde in mineur van een NAMM show-tijdperk vol inspirerende ontmoetingen en herinneringen. Ik ben dankbaar voor de jaren aan mooie NAMM-tijden op en naast het podium daar. Ik ga die jaarlijkse intense januari NAMM-week nu wel definitief missen.

Michael Schack

Notentip door Mark Eeftens

Zoals amice Bijlsma in de Opmaat-rubriek van ons vorige nummer opmerkte: 'Je kunt moeiteloos een bluesshuffle drummen bij dit nummer' – *Darfuq* van gitarist Bombino op album *Sahel* – maar dat deed **Corey Wilhelm** natuurlijk niet! In plaats daarvan deze rollende 6/8 groove die mede door de accenten en het ontbreken van een echte backbeat het ritme heel spannend maakt. Hard werken op de hihat ook! Sommigen zullen erdoor op het verkeerde been worden gezet: hoor ik nou 3/4 of 6/8? We noteren dit soort ritmes doorgaans in 6/8 of 12/8. Vind je dit leuk, dan raad ik je aan om Lucas van Merwijks boek *World Beat* (blz. 76 en 77) er even bij te pakken voor gelijksoortige te gekke ritmes.

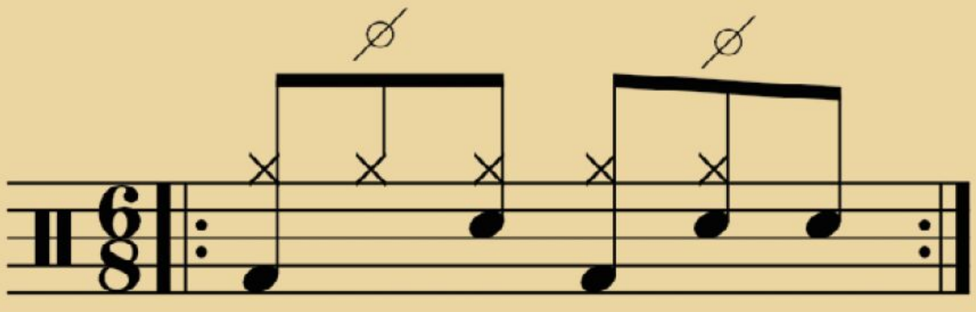

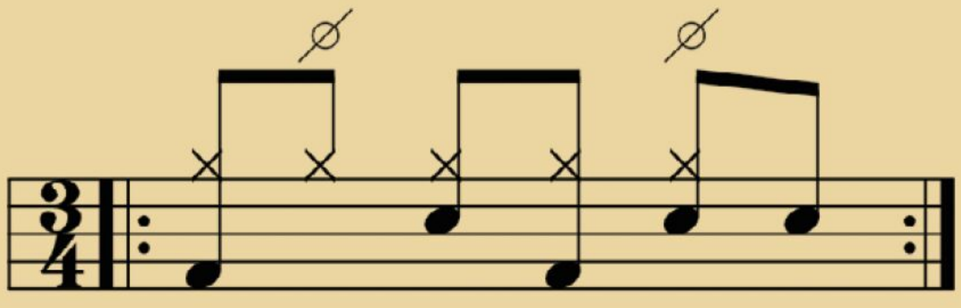

INSEPA

WWW.THOMANN.DE

ARABLE

th•mann

Vicky O'Neon

'The drums chose me'

Vicky O'Neon viel behoorlijk op met haar clinics op Herfstfest Antwerpen en Den Haag. Met haar beyond hybride set-up van drums, conga's, bongo's. timbales, chimes, samplepads, een laptop met Ableton en een triangel… Maar ook met haar beyond energieke presentatie en indrukwekkende controle over al die aspecten van haar dynamische show. O ja, als drummer van Amerikaanse zangeres Anastacia groovet de oorspronkelijk Finse ook nog eens de pannen van het dak.

door Bouke Bijlsma, foto's Rob van Dalen

Bijzonder detail bij de shows van Vicky O'Neon op 8 en 9 oktober 2023: het waren haar eerste twee clinics ooit; de eerste in Antwerpen, de tweede in Den Haag. Dat zou je bepaald niet zeggen als je haar performances hebt bijgewoond. We spreken Vicky na haar show in Den Haag in de kleedkamer (die ze deelt met headliner Anika Nilles, die zo lief is om ons ongestoord te laten babbelen en gedurende het gehele interview verdiept is in haar laptop aan de andere kant van de ruimte).

'Het was inderdaad helemaal nieuw voor me. Ik ben natuurlijk gewend om op een podium te staan, maar dit is wel andere koek. Je staat letterlijk alleen in de spotlights en een zaal vol kenners kijkt op je handen. Gisteren in Antwerpen was het best hectisch, want ik heb natuurlijk een complexe set-up, en we waren tot het laatste moment bezig met de techniek en de logistiek. Op een gegeven moment moest de zaal gewoon open en was het op hoop van zegen en gaan… Gelukkig ging alles goed, en het publiek reageerde enthousiast. Vandaag verliep alles juist heel soepel met de soundcheck; dat geeft dan wel een heel andere rust.'

Het zag eruit alsof je compleet in controle was en ook volledig op je gemak. Indrukwekkend met al die behoorlijk hectische overgangen, instrumentwissels, tempoverschuivingen en presentatiemomenten die je allemaal moet doen tijdens je act.

'Vandaag kreeg ik echt het gevoel dat ik dit vaker zou willen gaan doen: clinics geven naast mijn gewone drumwerk en natuurlijk het touren met Anastacia. Vanaf het moment dat ik drums ging studeren heb ik zo veel clinics gezien, en ik ben altijd gek geweest op de sfeer van dit soort drummersbijeenkomsten.'

Ik run vanachter mijn set de tracks bij Anastacia'

Waar zit m dat in?

'Ik weet niet precies. Het zit 'm misschien in het soort mensen dat zich aangetrokken voelt tot dit instrument. Van nature is de taak van een drummer om te ondersteunen en een basis neer te zetten waar anderen hun partij overheen kunnen leggen. Het is toch een bepaald type muzikant dat zich tot die rol aangetrokken voelt; het gaat over delen, verbinding zoeken…'

Eeuwig dankbaar

Op haar twintigste, zo dertien jaar geleden, vertrok Vicky naar Engeland om te studeren aan Drumtech in Londen (nu BIMM Music Institute).

'Ik ben pas laat begonnen met drummen: toen ik negentien was. Ik had in Finland al wel algemeen muziekles gehad, en op de basisschool stond ook een drumstel. Als ik daarachter ging zitten, kon ik meteen een ritme neerzetten. Dat heb ik vaak ook wel van andere drummers gehoord; je weet gewoon hoe je een beat moet slaan. Het zit in je. Ik weet niet hoe…. Ik zeg altijd: *the drums chose me*. Maar echt serieus drummen kwam pas in beeld na de middelbare school. toen ik een halfjaar ben gaan backpacken in Centraal- en Zuid-Amerika. Daar hoorde ik al die ritmes…'

Naar welke landen ging de reis?

'Een heleboel: Cuba, Costa Rica, Guatemala, Ecuador, Colombia, Bolivia, Argentinië, Chili, Brazilië.'

Dus je begon in Cuba, misschien de meeste muzikaal-georiënteerde plek van allemaal…

'O ja, drie weken, en wat ik vooral jammer vind is dat ik sindsdien niet meer terug ben gegaan om echt al die ritmes te studeren.'

Toen je terugkwam in Finland, en zeker wist dat je iets wilde doen met muziek en al die latinritmes die je had gehoord, kwam je toch achter een drumstel terecht, niet achter een set conga's of timbales.

'Sterker nog, toen ik toelating deed op de muziekschool was piano mijn eerste instrument. Ik heb altijd klassiek pianoles gehad, dus dat leek logisch. Zij moedigden je echter heel erg aan om ook side-instruments te leren spelen, en ik had een geweldige drumleraar: Markus Helander. Hem ben ik eeuwig dankbaar, want hij heeft me echt meegenomen in de wereld van de drums.' >>

Dus het was je side-instrument, en het werd…
'Mijn leven, haha.'

Rollen omgedraaid

Na een jaar deed Vicky auditie voor Drumtech in Engeland en ze werd aangenomen.

'Ik was natuurlijk heel groen toen ik daar begon, maar op een bepaalde manier werkte dat ook in mijn voordeel. Ik had geen enkele andere optie dan als een gek te gaan studeren. Ik moest op niveau komen, dus naast de lessen studeerde ik met bijna religieuze toewijding minstens vier uur per dag.

'Naar het eind van de opleiding toe, toen dingen voor iedereen ingewikkelder begonnen te worden, had ik een voorbeeldige oefenroutine en waren de rollen bijna omgedraaid. Wat ook een voordeel was: we hadden geweldige leraren die me vanaf het begin de beste technieken lieten zien. Als relatieve beginner had ik nauwelijks slechte gewoontes om af te leren.'

Sinds augustus vorig jaar speel je bij Anastacia; hoe is dat zo gekomen?

'Het was heel erg last minute; twee weken voor de tour begon, kreeg ik de gig. Het was via Anastacia's production manager Keely Myers. Met haar had ik gewerkt voor een aantal tv-shows voor de BBC en blijkbaar vond ze leuk wat ik daar deed. Anastacia's vaste drummer, de geweldige Steve Barney, kon niet mee op tour vanwege de Brexit-regels. Ik weet niet of jullie dat weten, maar Britten mogen in een periode van 180 dagen maar 90 dagen in Europa zijn, of je nu werkt of gewoon op vakantie bent. Dat is heel strikt, en Steve had al een aantal maanden getourd in Europa met een Italiaanse artiest, Daarmee zat hij aan zijn quotum, en er was helemaal niets aan te doen. Ze hebben het nog geprobeerd met een speciaal visum, maar ook dat lukte uiteindelijk niet. Dit is een probleem dat

'We speelden samba op het Notting Hill Carnival, en dan ging ik in gedachten even helemaal terug naar Zuid-Amerika'

echt veel tourende Britse muzikanten treft.

'Maar op die manier kreeg ik dus die gig, ook omdat ik met mijn Finse paspoort overal vrij kan bewegen. In Engeland heb ik een speciale status waardoor ik er altijd kan werken, maar dus ook in alle andere Europese landen. Het is een geweldige show met fantastische muzikanten, en de muziek is lekker divers met een heleboel verschillende stijlen. Ik kan er echt mijn creativiteit in kwijt.'

De sleutel

Vicky begon haar act op Herfstfest met een medley van Anastacia-songs. Het klonk als een soort vrije bewerking van fragmenten uit die tracks. Hoe ging dat in z'n werk?

'Wat ik heb gedaan is snippets nemen van de backing tracks. Ik had de beschikking over allemaal pre-recorded stems: van de gitaren, van de keys, eigenlijk van alle live elementen van de show, en daarmee heb ik gewoon die medley in elkaar gedraaid. Dus inderdaad fragmenten van de tracks zoals we ze live doen, maar dan wel helemaal naar mijn eigen hand gezet.'

Jouw clinic was een soort one woman total music performance, *met alles wat je doet op drums, percussie, pads, keys, loops, sequences en vocals. Je zei daarbij:* 'Ableton is my enabler'.

'Klopt, Ableton Live is voor mij echt de *key*. Als je in deze tijd, en zeker in de popwereld, werkt als sessiedrummer, dan moet je meer *tools up your sleeve* hebben dan een drumstel. Zeker als het gaat om het live neerzetten van geprogrammeerde partijen. In de moderne popmuziek is de drumprogrammering vaak de sleutel van een song; de hele feel, groove, sound en identiteit van een song is erop gebaseerd. Dat moet je live dan zien waar te maken. En precies dat is wat

Vicky O'Neon op Herfstfest 2023

Anastacia's drummer Vicky O'Neon opent funky op haar zeer uitgebreide set-up (British Drum Company drums, Zildjian bekkens, LP percussion, Ableton Live, maar zij is hier vooral als Remo Artist, met haar kleurige Colortone vellen). Een pittige medley, met natuurlijk eerst een Anastacia-hit: *Not That Kind Of Girl*, maar dan wel de funky live versie. Daarna gaat het alle funky kanten op: *We Got The Funk*, lekker groovy in de pocket gespeeld. Opvallend zijn alle strakke overgangen naar andere tempo's die werkelijk meteen staan! Zij vertelt over haar liefde voor Ableton Live en demonstreert hoe je loops maakt en daarmee een zinderende performance neerzet. Knap en cool!

ik heerlijk vind om te doen bij Anastacia.

'Het is ook een van de redenen dat ik er zo in gerold ben. Ik run vanachter mijn set de tracks bij Anastacia. Sterker nog: ik heb de hele live show geprogrammeerd in Ableton. We gebruikten eerst verschillende playback-systemen, een beetje gedateerd ook. Ik zei: laten we alsjeblieft overstappen op Ableton. Dat heeft zo veel voordelen. Het is compact en betrouwbaar, en ontzettend praktisch. Als we bijvoorbeeld een medley van tien minuten hebben in een repetitie, dan kun je stoppen en verder gaan op elke gewenste plek. Je hoeft niet terug naar het begin zoals met die oude systemen. Ik zei: ik maak het wel. Niet om ervoor betaald te worden of zo, maar gewoon om die overstap te maken en de show beter en makkelijker te laten lopen. Zo hebben we het uiteindelijk gedaan en het werkt fantastisch.

'Veel drumvrienden weten dat ik flink in die materie zit, en zij vragen me regelmatig: kun je me asjeblieft leren om hiermee te werken? En dat doe ik graag natuurlijk, want zo zijn drummers, haha. Wat zo mooi is: je hoeft niet per se alles over Ableton Live te weten om er heel goede dingen mee te kunnen doen. Ik weet ook lang nog niet alles – de mogelijkheden zijn zo'n beetje grenzeloos – maar je kunt vrij precies uitzoeken wat jij zelf nodig hebt voor een bepaald project. Daar kun je dan helemaal in duiken, en dan van dat kleine gedeelte wel echt alles eruit halen wat erin zit.

'Ik heb een eerste online cursus opgezet voor iedereen die wil leren omgaan met Ableton Live; als een soort try-out die iedereen gratis kan bekijken. De bedoeling is om het toegankelijker te maken, vooral voor drummers natuurlijk. Die eerste aflevering is echt heel basic: wat gebeurt er als je Ableton aanzet; wat zie je voor je op je scherm; hoe navigeer je daar doorheen, hoe creëer je een song? Ik ben nu bezig met vervolgafleveringen: Drum Recording, Editing, Sampling, Sound Engineering. Je hebt al die verschillende richtingen en je hoeft niet per se iets van het ene te weten om het andere te kunnen doen. Je kunt je er heel gericht in verdiepen.'

'Als ik op het podium uit mijn dak ga, dan ga jij waarschijnlijk ook uit je dak'

Tweede natuur

Kijkend naar het totaalplaatje, met naast de skills en de muzikale passie ook de looks, de artiestennaam en de aanstekelijke energie, is een ding wel duidelijk: Vicky O'Neon heeft oog voor de showkant van het verhaal.

'Dat is voor mij een tweede natuur. Het komt een beetje door alle verschillende performances die ik heb gedaan sinds ik ben gaan drummen. Ik heb veel gewerkt met dj's, vooral als percussionist, en een groot deel van zo'n show is entertainen. Natuurlijk zit het ook gewoon in mijzelf. En ik hou er ook van als artiesten zo zijn. Als ik naar een concert ga en ik zie muzikanten die er echt helemaal in zitten, dan zit ik er ook helemaal in. Als ik op het podium uit mijn dak ga, dan ga jij waarschijnlijk ook uit je dak.'

Misschien speelt ook mee dat jouw doorslaggevende muzikale trigger in Zuid-Amerika was. Daar is dat gewoon onderdeel van de muziekcultuur: muziek is feest en bij elk ritme hoort wel een dans of een move.

'Absoluut! Zeker als je zelf bent opgegroeid op een plek waar je vanaf je vierde te horen krijgt: je hoort niet te zingen, je hoort niet te dansen, doe normaal. Toen ik in Zuid-Amerika was, zag ik hoe iedereen opgaat in de muziek en de ritmes, hoe iedereen vanzelfsprekend leert hoe je je lichaam beweegt op die ritmes, hoe je er echt in opgaat. Dat is het mooie van die culturen.'

Als reactie daarop vier uur per dag oefenen klinkt dan wel weer heel droog…

'Haha, ja. Die discipline heb ik nu ook niet meer. Zodra je serieus gaat werken in de muziek, heb je gewoon geen tijd meer om zo veel te studeren. Natuurlijk werk je ongemerkt wel aan je skills; het drumwerk wordt je oefening, vaak heel gericht, maar dat is ook vaak juist goed.

'Ik was in mijn fanatieke studietijd trouwens bijna helemaal gericht op de drumset, maar ik volgde toch ook als bijvak Latin Percussion. Dat was bij Bosco D'Rivera, een bekende percussionist in de UK, en ik vond het geweldig. Als hij extra lessen gaf in de weekend ging ik altijd. We speelden bijvoorbeeld samba op het Notting Hill Carnival, en dan ging ik in gedachten even helemaal terug naar Zuid-Amerika. Het was voor mij de ideale manier om al die dingen nu echt te leren spelen.' ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO drum playthrough Anastacia - *Paid My Dues*

VIDEO drum playthrough Anastacia - *Welcome To My Truth*

VIDEO drumsolo bij Anastacia live in Berlijn 2023

VIDEO Vicky O'Neon - *Cold As* (Official Music Video)

VIDEO Vicky O'Neon *Showreel*

PLUS meer interviewfragmenten o.a. over videoproject Music Travel Shows en de Remo HealthRhythms Facilitator trainings

slagwerkkrant.nl

Klaas de Somer

Vocabulaire, diepgang en loos gaan

In zijn jonge jaren was het nooit de vraag wat hij later wilde worden: drummer! En het gaat de 29-jarige Vlaming meer dan goed af. Klaas de Somer speelde en tourde met landgenoten als J.Bernardt en hiphopper TouristLeMC, zit nu in de band van singer/songwriter Selah Sue en gaat straks met de Vlaamse rapper Brihang op tour. In Nederland speelt hij alweer vier jaar bij Eefje de Visser. Pinkpop, Lowlands, Werchter; De Somer stond er. Maar net zo lief doet hij een sessie in een jazzkroegje. 'Die afwisseling heb ik nodig om creatief te blijven.'

tekst Han Neijenhuis foto's Rob van Dalen

Of hij, met zijn propvolle touragenda, nog wel tijd heeft om te repeteren en muziek te luisteren? 'Ik ben bewust of onbewust altijd met muziek bezig. Ik luister veel, check drummers en studeer ook nog heel graag. Tijd is er altijd, dat moet je gewoon maken voor iets wat je belangrijk vindt. Als ik op tour ben, neem ik mijn oefensetje mee. Die zet ik zo nodig naast de tourbus op de parking. Mijn bandleden weten dat; die vinden dat mooi, haha.'

De in de buurt van Antwerpen geboren Klaas de Somer studeerde enkele jaren aan het Conservatorium van Amsterdam. Door zijn toen al een drukke agenda stopte hij daarmee, om de opleiding even later in Antwerpen af te ronden. De Somer is van veel markten thuis. Net zo lief begeleidt hij de liedjes van Eefje de Visser en Selah Sue – waar hij als drummer een dienende rol heeft – als dat hij loos gaat tijdens een jazzgig. Akoestisch en digitaal; De Somer weet er wel weg mee. 'Ik vind hybride drums heel interessant.'

Klaas de Somer blijf fanatiek studeren, desnoods dus naast de tourbus. 'Ik heb niet veel structuur in mijn leven. Of eigenlijk, de enige structuur die ik heb, is dat ik geen structuur heb. Maar ik vind het daarom fijn om me heel erg vast te bijten in iets. Obsessief haast. Dat kan een technisch dingetje zijn, onafhankelijkheid, een groove, maar ook een drumsolo of song die ik gaaf vind. Dan luister ik die 200 keer en probeer het noot voor noot na te spelen. Nu is dat bijvoorbeeld *Directions in Music: Live at Massey Hall*, een live album van Herbie Hancock, met Brian Blade op drums. Echt te gek.'

Taal

De Somer maakt in dat kader de mooie vergelijking met een vocabulaire, een woordenschat.

'Mijn doel is om zo vrij mogelijk te zijn in mijn spel. Wat ik in mijn hoofd hoor, wil ik op de drums kunnen uitvoeren. Ik ga vaak zitten met bevriende muzikanten, helemaal blanco. We hebben niks en proberen iets te creëren. Dan hoor ik dingen in mijn hoofd. Je hebt dan techniek, maar ook de consistentie van een groove nodig om dat dan ook daadwerkelijk te spelen.

‘Ik ben nooit echt begonnen met drummen; ik heb het voor mijn gevoel altijd gedaan’

‘Muziek zie ik als een taal. Eerst moet je alle woordjes apart leren. Later ga je ze combineren. En hoe meer woorden je kent, hoe beter en hoe dieper je uiteindelijk in gesprek kunt gaan. Ik probeer altijd weer nieuwe woordjes te leren en daarmee nieuwe zinnen te bouwen. En als je een nieuwe groove of fill wilt spelen tijdens een concert, dan moet je die eerst honderd of misschien wel duizend keer hebben geoefend, zodat ie er vanzelf uitkomt, zodat je je niet verslikt in de woorden. Daar werk ik constant aan.’

De Somer heeft de muziek niet van een vreemde. Zijn vader is de in februari 2021 overleden zanger-muzikant-componist Kris de Bruyne. De Bruyne, die in zijn carrière evengoed kleinkunst als rocksongs maakte, was een grootheid in België, maar ook in Nederland bekend vanwege onder meer zijn klassieker *Amsterdam*. ‘Alleen al daarom was het mooi om in Amsterdam te gaan studeren. Het is toch het bekendste lied van mijn vader’, glimlacht Klaas De Somer, die de achternaam van zijn moeder meekreeg.

Rode draad

‘Al voordat ik goed en wel kon lopen ging ik mee met concerten van mijn vader. Ik kan me niet anders herinneren dat het drumstel me altijd trok. Ik kroop bij wijze van spreken over het podium naar dat prachtige instrument. Dus drummen is een rode draad in mijn leven. Ik ben nooit echt begonnen met drummen; ik heb het voor mijn gevoel altijd gedaan. Ik wist ook al heel jong dat dit was wat ik de rest van mijn leven wilde doen. Drummer worden, muzikant worden. Daar was geen twijfel over, ook niet of het zou gaan lukken. Niet lukken was geen optie. Dat is geen arrogantie, nee. Zo ben ik niet. Dit is wat ik moet doen.’

Dan helpt het wel dat je vader ook professioneel muzikant is?

‘Zeker, dat klopt. Ik ben al heel snel in bandjes gaan drummen, maar ik ging ook, toen ik wat ouder was, nog zo veel mogelijk met m’n vader mee. Ik voelde me nergens zo thuis als in het muziekwereldje. Vanaf m’n twaalfde ging ik meespelen met zijn concerten, een paar liedjes als special guest. Een paar jaar later werd ik vaste drummer in zijn band. Stond ik ineens in de Ancienne Belgique in >>

zondag 11 februari 2024

Muziekpakhuis en Slagwerkkrant presenteren

DE DRUMMERSDAG

Met clinics en lessen van
Chris Strik
Olaf Fase
Cesar Zuiderwijk
Marcos Baggiani
Jochen Hachgenei
Fred Cohen

© Tim Emmen

Je krijgt op De Drummersdag
2 clinics en 5 groepslessen
Kosten € 95,- voor de hele dag
Inschrijven: www.slagwerkkrant.nl/events/drummersdag

muziekpakhuis

SLAGWERK KRANT

Brussel voor tweeduizend mensen. Een geweldige ervaring.'

Maar toch ben je gestopt in je vaders band.
'Ik wilde het zelf gaan doen, niet aan de hand van hem. Gewoon vanaf nul beginnen. Ik ging naar de vooropleiding van het conservatorium en daarnaast gewoon spelen in bandjes, in kleine clubs, met mensen van mijn eigen leeftijd. Dat vond ik echt te gek om te doen. Op eigen benen staan, dat was belangrijk.'

Kwinkslag

En dat doet Klaas de Somer sindsdien met veel succes. Selah Sue en Eefje de Visser zijn de belangrijkste artiesten die hij momenteel begeleidt. Beide vroegen hem aanvankelijk enkel om een paar tracks in te spelen op hun albums. Het resultaat beviel allebei zo goed, dat ze De Somer vroegen in hun band te komen. 'Ja, dat was wel heel geinig. Ik had vier of vijf nummers doorgekregen, die van binnen en buiten uit mijn hoofd geleerd. En eenmaal in de studio vonden ze het blijkbaar zo cool wat ik deed, dat ze vroegen of ik dat ook niet live wilde komen doen. Bij beide ging dat op dezelfde manier, dat is toch ook toevallig...''

Je speelt graag jazz, lekker vrij. Zo is het bij deze zangeressen niet, denk ik.
'Nee, zeker niet. Ik speel bij beide in dienst van de artiest, in dienst van het liedje. Dat vind ik ook prettig en uitdagend. Neem de muziek van Eefje, zij weet heel goed wat ze wil, ook ritmisch en qua drums. Ze weet wat ze mooi en belangrijk vindt. Op haar albums zijn de drums vooral digitaal. Ik ben gewend om hybride te spelen, maar het is prettig om aan de muziek van Eefje live ook wat akoestische drums toe te voegen. Dus de vertrouwde sound van de plaat, maar die sound met een kwinkslag iets meer live maken.'

'Akoestische sounds en echte bekkens; iedere avond zorgen ze voor een andere nuance in de liedjes'

Hoe doe je dat dan?
'Op haar platen hoor je bijvoorbeeld nauwelijks akoestische drums of echte cymbals. Ik wilde dat live wel doen. Eefje was er wel een beetje bang voor, maar we merkten dat akoestische sounds en echte bekkens voor net wat extra dynamiek zorgden. Het brengt de elektronica een beetje tot leven, zeg maar. De show van Eefje is heel gestileerd – weinig ruimte voor improvisatie – en toch kun je met die akoestische elementen iedere avond zorgen voor een andere nuance in de liedjes. We praten daar veel over en komen altijd tot een consensus.'

Vind je het niet gek dat iemand zich bemoeit met jouw spel?
'Nee, helemaal niet. Ik vind het juist interessant en fijn om daarover het gesprek aan te gaan en te kijken hoe we de liedjes het mooist kunnen neerzetten. Het is haar muziek, maar ik heb inmiddels ook veel ervaring. Dat breng ik mee, ik geef mijn mening. Ik wil ook graag betrokken zijn bij de artiest met wie ik speel. Niet alleen maar ja en amen zeggen. Dat werkt zowel bij Eefje als Selah Sue heel goed. En als ik dan zin heb om loos te gaan en te improviseren, ga ik een avondje jazz spelen.'

Die afwisseling, zowel muzikaal als qua speelplek, houdt het voor jou interessant?
'Ja. Ik doe veel uiteenlopende dingen. Rap, hiphop, singer/songwriter, jazz. En ook allemaal op verschillende locaties. De ene keer sta ik in het Sportpaleis in Antwerpen, weggedoken in een enorm decor. De avond erna speel ik in een kleine jazzclub om de hoek en jammen we tot diep in de nacht. Ik vind het allebei heerlijk.'

Je bent 29 jaar jong, nog een lange toekomst voor je. Dromen?
'Poeh... *The sky is the limit*. Ik weet het niet. Wat ik vooral wil, is muziek blijven maken met mensen die me boeien en ontroeren. Als ik dat m'n hele leven kan doen, dan ben ik een gelukkig mens.' ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO Selah Sue live @Pinkpop (2022)
VIDEO Eefje de Visser live @Pinkpop (2022)
VIDEO Cobalt Trio - *Not Even Close!* (jazztrio live in 2021)
VIDEO Eefje de Visser - Storm (Bitterzoet Live 2023)
VIDEO Kris De Bruyne - *Het Varken Van De Hoge Venen* (Radio 1 Sessies 2014)
VIDEO *VIDEO Drumtalent 2011 Finale* met 17-jarige Klaas
slagwerkkrant.nl

Spullen en inspiratie

Klaas de Somer heeft endorsements bij Tama en Zildjian. Hij heeft diverse kits tot z'n beschikking. Bij Selah Sue speelt hij op een Tama Star Bubinga, bij Eefje de Visser op een Hyper Drive. Voor de jazzgigs heeft hij een Star Walnut en verder nog een Star Classic Maple, met een 22" kick. 'Ik ben niet zo van de 22" kick, dus die Classic Maple gebruik ik niet zo vaak. De andere kits hebben een 20" kick; ik hou van de punch die die hebben.'

Zijn toms zijn 10", 12", 14" en 16", behalve bij Eefje de Visser; daar speelt De Somer met enkel een 12" tom en 16" floor. Bekkens heeft Klaas de Somer in veel soorten en maten. 'Ik hou ervan om veel te wisselen en uit te proberen. Een andere ride of hihat kan me tijdens een show heel veel inspiratie geven.'

Jon Theodore

Tien tropenjaren bij Queens Of The Stone Age

Terwijl Queens Of The Stone Age met *The End Is Nero*-tour door Europa dendert, spreken we met drummer Jon Theodore. Hij vertelt hoe QOTSA voor hem alweer tien jaar voelt als 'thuis', hoe hij opnieuw verliefd is geworden op traditionele houten drums, en waarom hij ervoor zou kiezen om Dave Grohl's iconische intro van *Song For The Dead* de ruimte in te schieten...

door Stuart Williams, vertaald en bewerkt door Bouke Bijlsma

© David Phillips, music-images.co.uk

Queens Of The Stone Age mag dan draaien om zanger-gitarist Josh Homme, de Californische alternative rockband voor liefhebbers is een waar drummers-walhalla. Met imponerende voorgangers als Dave Grohl en Joey Castillo, gaat Jon Theodore alweer tien jaar over het bewaken van de groove en is het aan hem om niet alleen de gelouterde songs neer te zetten maar ook zijn eigen stempel te drukken op de bandsound, en op de nieuwe songs natuurlijk.

Jon Theodore kwam tien jaar geleden bij QOTSA op een bijzonder moment. De opnamen voor het vijfde album *Like Clockwork* waren bijna afgerond, toen gitarist Troy Van Leeuwen hem belde en vroeg om meteen in de auto te stappen. Zo kwam het dat hij nog net meespeelde op de titelsong, terwijl alle andere tracks al waren ingespeeld door zijn voorganger Joey Castillo. Het daaropvolgende album *Villains* (2017) was natuurlijk wel helemaal van zijn hand en werd – met bekende hitproducer Mark Ronson aan het roer – een bijna atypische oefening in klankperfectie met ver doorgevoerde poparrangementen. Op het door de band zelf geproduceerde nieuwe album *In Times New Roman* lijkt QOTSA helemaal terug te keren naar z'n muzikale roots: 'Het was ouderwets knallen; net alsof je de kelder in ging om te oefenen met een bandje in de jaren 90.'

Er is in tien jaar veel gebeurd. Hoe ben je in die tijd als drummer doorontwikkeld?

'Het is een gave evolutie geweest. Het was in 2014 natuurlijk een sprong in het diepe met een album dat al zo goed als af was, ingespeeld door een van mijn absolute helden. Eigenlijk begon ik als een soort fan van de band met het leren spelen van alle drumpartijen van mijn voorgangers op de eerste vijf platen. Dat was een hele openbaring en een geweldige kans om mijn horizon als drummer te verbreden op een manier die ik anders waarschijnlijk nooit zou hebben gekozen. Het was natuurlijk een absolute vereiste om in deze band te functioneren en een heus avontuur; bij de eerste optredens had ik het gevoel dat de fans de partijen beter kenden dan ik!

'Bij de eerste optredens had ik het gevoel dat de fans de partijen beter kenden dan ik!'

'*Villains* was dat de eerste plaat waarop ik echt het opnameproces met de band meemaakte, en ook dat was een avontuur. De leercurve was bijna net zo steil als in het begin toen ik mezelf alles nog moest eigen maken. Pas nu, met *In Times New Roman* leek het alsof ik al die ervaringen van opnemen, optreden, dealen met de uiteenlopende persoonlijkheden in de band, kon kanaliseren op een manier die me voor het eerst het gevoel gaf dat ik echt mezelf kon zijn als bandlid, snap je? Dingen die uitdagend en de moeite waard zijn kosten tijd. Ik kan nu wel zeggen dat ik geïnvesteerd heb en eindelijk in staat ben om er echt van te genieten, zonder achterover te leunen natuurlijk. Ik heb nu meer plezier in spelen dan ooit in de afgelopen tien jaar.'

Unieke uitdagingen

Het lijkt alsof Jon Theodore op *In Times New Roman* weer meer de kanten van zijn spel laat zien die we kennen van eerdere projecten, zoals bijvoorbeeld The Mars Volta (van 2001 tot 2006). >>

© David Phillips, music-images.co.uk

‘Ja, ik speel graag zo veel mogelijk, in zo veel mogelijk verschillende situaties, gewoon omdat ik graag naar allerlei soorten muziek luister. Ik probeer altijd die interactie te hebben. Maar alles wat je eerder deed voegt iets toe aan je repertoire en je referentiekader. Het verrijkt het materiaal waaruit je kunt putten als je aan iets werkt. Het geeft je een groter palet, meer kleuren om mee te werken.’

Je bent de vijfde drummer in de band. Denk je bij het oudere repertoire nog steeds: ‘Dit is een Gene Trautmann-deel, of een Dave Grohl- of Joey Castillo-deel’, of voelt het meer als gewoon iets van jezelf?

‘Nou ja, eigenlijk allebei. Ik denk dat ik op een bepaalde manier deel uitmaak van een groter geheel... Op dit moment speel ik alles vanuit mijn eigen perspectief. Ik denk dat ik door de jaren heen de betekenisvolle dingen van elke andere drummer heb geïnternaliseerd. In het begin was het bijna religieus en moest ik me echt aanpassen om de verschillende stijlen te benaderen. Nu is het alsof het zorgvuldig bestuderen van die drummers me heeft geholpen om de aspecten van hun aanpak te importeren waarmee ik me kan verbinden. Ze stelden me allemaal voor unieke uitdagingen en ik heb ze allemaal met evenveel respect behandeld. Ik dook er gewoon in en probeerde in elke situatie het beste uit mezelf te halen.’

‘Ik heb geïnvesteerd en ben eindelijk in staat om er echt van te genieten; ik heb nu meer plezier in spelen dan ooit’

Is er bij de nieuwe nummers een groove of fragment waarvan je zegt: dat is typisch Jon Theodore?

‘Dat is moeilijk te zeggen. Ik hou van alle drumpartijen om verschillende redenen; van sommige hou ik omdat het een versie van mezelf is die ik nooit zou kunnen bereiken zonder de input van deze jongens. Andere vind ik juist weer meer natuurlijk klinken; hoe ik zou spelen als ik alleen was. Mijn antwoord zou toch zijn: alles van *In Times New Roman*! Deze nieuwe plaat is absoluut mijn favoriet, vooral ook omdat we eindelijk weer volledige takes deden. Er is een zeer beperkt aantal overdubs, er zijn maar een paar nummers die meer dan twee of drie takes nodig hadden.’

Hoe was deze manier van werken vergeleken met het maken van Villains *met Mark Ronson achter de knoppen?*

‘In veel opzichten het tegenovergestelde. Bij *In Times New Roman* waren we alleen in de studio. Voor *Villains* hadden we Mark Ronson als producer en Mark Rankin als engineer. Er waren dus altijd meerdere inputs van buitenaf. We deden veel onorthodoxe opnametechnieken, zoals het opnemen van de drums zonder de bekkens. Dat had ik nog nooit eerder gedaan. We hebben die plaat echt hyper-geproduceerd, dus iedereen was ook hyper-waakzaam. Het was op geen enkele manier losjes, alles was heel berekend.

‘We hebben zo veel tijd besteed aan het kiezen van de drums, het kiezen van de vellen, het verplaatsen van drums van kamer naar kamer, het wisselen van studio. We waren altijd op zoek naar perfectie. Alles werd gedetailleerd overwogen, ook bij het schrijven en arrangeren werd elke punt op de ‘i’ gezet en elke ‘t’ doorgestreept. We hebben honderd takes van alle nummers gedaan, tot het zo perfect was als we het konden krijgen. En ik moet wel toegeven: dat deed ook wel weer iets super cools.

‘Bij *In Times New Roman* hadden we zoiets van: Dit zijn wij. De wereld vergaat. Laten we de lichten uitdoen en beginnen. Dat was zo bevrijdend. Dus ja, qua aanpak konden die twee albums niet meer tegengesteld zijn.’

Idiosyncratische benadering

In Times New Roman is aantoonbaar een meer riff-georiënteerd album; de drumpartijen weven daar vaak nauw omheen. Je hoort dat goed in de track *Obscenery*, en op een gegeven moment gaat het nummer open in een straight off-beat ridepatroon.

‘Die beat in het refrein was een idee van Josh. Hij heeft zo’n idiosyncratische benadering van drums. Hij denkt er echt over na. Hij is zelf een geweldige drummer, maar wat hem zo geweldig maakt is dat hij drums benadert als iemand die niet drumt. Hij wordt dus nooit beperkt door van die standaard druminvullingen. Hij kwam ook met het idee voor het couplet dat we daarna samen uitwerkten. We benaderden de groove alsof ieder van ons een zuiger in de motor was. Iedereen speelt een specifiek onderdeel van het ritme maar het motortje gaat pas lopen als je het allemaal samenvoegt. Zo’n aanpak is typisch voor deze band.’

Negative Space *klinkt erg leuk om te spelen, is dat een kwestie van je innerlijke Bonham een beetje loslaten?*

‘O, ja man! Ook hier weer: het was Josh’s idee om op de rim te spelen in plaats van op een hihat. Zoiets werkt geweldig; zodra je het referentiekader verandert – al is het maar een klein beetje – wordt alles volledig gedeconstrueerd. Dus opeens is er al die ruimte tussen al die backbeats om te doen wat ik maar wil met m’n bassdrum. De coupletten waren een soort free-styling; het ritme van het refrein hadden we wel echt vastgelegd. Maar hoe dan ook, mijn opdracht aan mezelf

was: doen alsof ik niet gewoon John Bonham probeer te zijn!'

Als de drums erin komen bij Time And Place *lijkt de beat volledig om te draaien met wat je verwacht. Hoe is dat zo gekomen?*

'Dat is een van mijn favoriete dingen bij Queens. Deze kwam van een demo die Josh had gemaakt. Hij liet 'm horen en toen de drums invielen dachten we allemaal: wat!? Toen ik het eenmaal begreep, kon ik ermee aan de slag. Ik probeerde het zo tight mogelijk te houden met die baslijn en alleen fills toe te voegen die de zanglijnen ondersteunden. Ik herinner me dat ik die brug in het midden gewoon begon te jammen. Ik wilde het zo 'New York City, 1979' mogelijk maken en stelde me voor dat het een Talking Heads-nummer was; als een dansfeest op de kunstacademie.'

Zijn er nummers van de plaat die jullie nog niet live hebben gespeeld maar die je wel graag zou willen doen?

'We hebben *Obscenery* gisteravond voor het eerst gespeeld, en daarmee zijn *Sicily* en *What The Peephole Say* de enige die we nog niet live hebben gespeeld. Normaal gesproken maak je een plaat en kies je daarvan vier of vijf nieuwe nummers voor de live set, maar door de manier waarop deze plaat tot stand is gekomen, kunnen we ze allemaal live neerzetten.'

Jullie zijn na een korte onderbreking weer begonnen met live spelen van Song For The Dead. *Dat is natuurlijk duidelijk een Dave Grohl-partij. Hoe is het om zo'n bekend drumintro te spelen?*

'Serieus? Dat is verdomme iconisch, man. Elke keer als ik begin met die hihat heb ik zoiets van: '*Fuck yeah*, ik kan niet geloven dat ik dit nummer mag spelen. Snap je? Het hele nummer is meedogenloos! Het blijft maar doorgaan. Er zijn zo veel super coole momenten en hooks van de drums. Als je ooit een gouden plaat van Queens zou moeten maken om de ruimte in te schieten, zou dat nummer er zeker op staan!'

'Josh Homme is zelf ook een te gekke drummer; wat hem zo geweldig maakt, is dat hij drums benadert als iemand die niet drumt'

Ludwig-man

Jon Theodore speelt nu al een tijdje op Ludwig drums en nam vorig jaar deel aan de Vistalite's 50th Anniversary-promo. Wat is de huidige set-up?

'Mijn nieuwe set-up is een Ludwig Classic Maple. Ik ben een purist; ik hou gewoon van de klassieke maten. De bassdrum is 24"x14", met een 13"x9" tom en 16"x16" en 18"x16" floortoms, en ik heb jarenlang een 14"x6½" Supraphonic snaredrum gebruikt.

'Ik heb altijd het meest van Ludwig gehouden, maar ik had nooit nieuwe Ludwigs. Toen ik bij de band kwam, had ik alleen een vintage roestvrij stalen set en een acryl set. Josh zei: "Je moet een houten drumstel kopen." Ik heb toen wat verschillende dingen uitgeprobeerd, van verschillende merken. Ik hoorde een houten set van een vriend, een Tama volgens mij, en die klonk zo massief en projecteerde zo helder en duidelijk. Ongelooflijk! Ik ging naar mijn Ludwig-man Uli (die ook al een set Vistalites voor me had gemaakt), en vroeg: Heb je drums die zo klinken? Uli kwam naar LA en zette een hele *shoot-out* van Ludwigs op. Ik ging achter een setje Classic Maple's zitten en het was meteen: O, mijn god. Dit is het precies...

'Uli was zo vriendelijk om een hele nieuwe set voor me te maken, en het heeft alles voor me aangepast. Ik heb een grotere bassdrum. Ik heb geen demping nodig, de trommels zijn wijd open gestemd en zijn gewoon helder en hard. Ze hebben een geweldige toon en projecteren echt goed en die hele set ziet er ook nog eens superdope uit.'

Tot slot, je hebt duidelijk moeten werken om je plek in QOTSA te vinden: voelt het nu na tien jaar als thuis?

'Ik zeg altijd tegen mezelf: ik ben de beste drummer voor deze plek. Gewoon spelen! Ik denk niet dat ik ooit tien jaar in een band heb gezeten. Nu ik erover nadenk, ik weet niet of ik sowieso ooit tien jaar iets heb gedaan. Ja, het voelt als thuis, man. Deze jongens zijn mijn broers, mijn beste vrienden; dit is echt mijn band!' ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO QOTSA - *Obscenery* live @Glastonbury 2023

VIDEO QOTSA - *No One Knows* live @ Glastonbury 2023

VIDEO QOTSA - *Song For The Dead* live @Werchter 2023

VIDEO The Mars Volta - *Cicatriz ESP* live 2013

PLUS Theodore over z'n bekkens en elektronica in z'n set-up

ARCHIEF interview uit 2018 (SWK 204)

slagwerkkrant.nl

Queens Of The Stone Age met in het midden Josh Homme

Petar Janjic Zinderende

Hij groeide op in Servië, maar kwam tot muzikaal wasdom in het Amerikaanse Minneapolis als protegé van Prince-drummer Michael Bland. Op de drumkruk bij Cory Wong vergaart Petar Janjic wereldwijd faam als fantastische groover die langzaamaan de drummer's drummer-ladder aan het bestijgen is. Zijn zinderende fills zijn een lust voor oor en oog bij de immens populaire gitaarheld.

tekst en foto's Paul Scheepmaker

Plaats van handeling: Paradiso Amsterdam, Balkon boven. Het is dinsdag 3 oktober 2023. We nemen de plaats in van Ivo Niehe en zijn filmploeg die een – ongetwijfeld muzikaal diepgravend – interview heeft gehad met Cory Wong. Ik mag op de stoel van meneer Niehe zitten en mijn gesprekspartner neemt de plaats over van vriend en bandleider Cory. De drumkruk bij diens Wongnotes is op dit moment ongetwijfeld een van de meest begeerde plekken voor iedereen met een avontuurlijke funky inslag. Als je Petar Janjic vraagt hoe hij daar als relatief onbekende drummer terecht is gekomen, steekt hij onmiddellijk van wal. Hij begint bij het absolute begin: de Servische rockscene en stapels cassettebandjes.

Linkshandig

Als vijfjarig jochie gaat Petar mee met zijn vader; op dat moment een bekende drummer in de rockscene van het voormalig Joegoslavië. Kleine Petar zit achter zijn vader bij optredens en is niet weg te slaan van het podium. Natuurlijk wil hij ook graag drummer wil worden. Zijn eerste leraar is Slobodan Stojanović, drummer van de populaire Servische band Smak. Slobodan doet niet aan notenlezen of rudiments. In plaats daarvan zet hij lessen op cassettebandjes en geeft die mee aan Petar. Zonder iets te weten van methode, sticking of techniek gaat die achter z'n vaders kit zitten en probeert het allemaal na te spelen. Hij worstelt en niks lukt. Simpele beats oké, maar een fill… Dan komt zijn leraar erachter dat hij linkshandig is. Op dat moment valt alles op z'n plaats: fills lukken, grooves grooven en het 'klikt' ineens!

Elke week 'overhoort' zijn leraar hem en geeft 'm een nieuw cassettebandje mee. Hierdoor ontwikkelt Petar het vermogen om snel dingen op te pikken te onthouden en te spelen. Hij gaat snel vooruit en wordt naar eigen zeggen een redelijke drummer met aardige chops.

'Ik wilde naar Amerika, want daar gebeurt het! Dave Weckl, Steve Gadd, Dennis Chambers, Omar Hakim: alle muziek die ik luisterde, al die drummers; het kwam allemaal uit Amerika. Mijn ouders en vrienden schraapten hun geld bij elkaar en we zochten contact met Berklee College of Music. Ik mocht een dvd opsturen met mijn drumwerk, en zij zeiden dat het prima was, maar dat ik eerst senior highschool moest doorlopen. Dat werd Sioux Falls Highschool in St. Paul. Na negen maanden kon ik auditie doen op McNally Smith College of Music in Minneapolis (zustercollege van Berklee; red.). Ik kreeg daar veel steun van voormalig Steve Miller-drummer Gordy Knudtson, een fantastische leraar die mij ook geweldig heeft geholpen met de *open/close push/pull*-techniek.'

Tips en tricks opzuigen

'Ik had het geweldig naar mijn zin in Minneapolis en ontmoette daar Michael Bland, de geweldige Prince-drummer. Michael veranderde mijn leven en vooral mijn doelen als drummer. Door kanonnen als Billy Cobham, Omar Hakim, Jeff Porcaro en Michael zelf wilde ik altijd drummer worden, maar Michael zorgde ervoor dat ik daarnaast ook muzikant werd. Ik stelde voor hem af en toe een lift te geven naar zijn

fills bij Cory Wong

zondag-gig in de plaatselijke muziekbar (zijn drumtech kon niet altijd). Zo kon ik met een van mijn grootste helden praten, muziek uitwisselen en letterlijk al zijn tips, tricks en ervaring opzuigen. Al Green, James Brown, Sly & The Family Stone, Donny Hathaway; alles hoorde ik door de kleine speakers van mijn PT Cruiser, en Michael vertelde daar weer mooie verhalen bij.

'Uiteindelijk mocht ik een nummer meespelen (met Michael op twee meter afstand): *I Got Dreams To Remember*, een echt langzame ballad. Ik had nog voorgesteld om iets van Chaka Khan te doen… Het werd de hel! Ik bakte er niets van en mijn timing was *unsteady*. Ook hielp het niet dat ik op een rechtshandige kit moest spelen… Michael's reactie: *"If you gonna play slow tempos like that, don't bother to sit in again"* Ik slikte een brok in mijn keel weg en droop af van het podium. De weken daarna heb ik elke ballad die ik kon vinden thuis geoefend met een rechtshandige set-up, zodat ik mij comfortabel zou voelen op Michael's kit.

'Die les wil ik graag doorgeven aan alle muzikanten: zet je ego aan de kant en leer van kritiek. Zeker opmerkingen van meer ervaren drummers kunnen je alleen maar beter maken; als drummer, maar ook als mens. Na een aantal weekenden zei Michael: "*You got the gig*. Je bent mijn invaller voor de zondag en de maandag." Hij zag mijn wil en honger om te leren en nam mij zogezegd aan als zijn protegé. Ik werd beter en ontmoette

'Alle muziek die ik luisterde, al die drummers; het kwam allemaal uit Amerika'

Cory en ook Kevin Gatonguay (toetsenist bij Cory Wong; red.). We werden vrienden en gingen muziek maken. Dat klikte zo goed dat ik niet meer weg wilde uit Minneapolis! Uiteindelijk werd dit Cory Wong & The Wong Notes en *here we are*!'

Drumintro-kwis

Petar praat enthousiast over zijn Pearl drums, zijn Meinl bekkens en zijn Vic Firth stokken: 'Al die merken zijn als een soort van familie: ze steunen mij door en door.' Bepalend voor zijn sound zijn natuurlijk de *muffled* drums en bekkens: 'Cory houdt erg van die korte, donkere chocolade drums en kort klinkende bekkens. Ik gebruik de tomdempers van Roots EQ uit Californië. De bekkendempers zijn mijn eigen ontwerp; die komen binnenkort op de markt onder de naam 'Overtone Control'. Daarnaast gebruik ik de Dragonfly Percussion bassdrumklopper. Nou, genoeg reclame, haha. O wacht: Cory en ik hebben ook een vijf uur durende drum course uitgebracht waarin de nadruk ligt op samenspel met bas, groove en band.' (Check Slagwerkkrant Plus voor de link).

Petar wil nog wel uren doorpraten maar de soundcheck roept, of eigenlijk Cory roept vanaf het podium naar boven of de drummer genegen is om zich bij 'het poporkest' te voegen. Opvallend is de uitbundige sfeer tussen de muzikanten: grappen worden uitgewisseld, foto's op smartphones gedeeld en Petar doet nog een snelle 'drumintro-kwis', waarna de hele band eerst nog tien minuten op Boz Scaggs's *Low Down* jamt. En daarna nog even de sound checken… Mijn laatste vraag waarom bands als Vulfpeck, Fearless Flyers en Cory Wong op dit moment zo hot zijn, wordt met een big smile beantwoord: '*Cause we're dope man!*' ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO Drumcam bij Cory Wong - *St Paul* live in 2022

VIDEO Drum Rundown Petar Janjic

VIDEO Meinl video van Petar's eigen band: Uncle Bronco (trio met Hammond-organist Ty Bailie en gitarist Adam McPhail)

PLUS Link naar Cory Wong Fourth Position Academy - The Petar Janjic Drum Course

PLUS Ons verslag van Petar Janjic bij Cory Wong @North Sea Jazz 2022

slagwerkkrant.nl

EUROSONIC NOORDERSLAG 2024 de 38e editie:

Deze drummers

Regionale concoursen, Popronde, Grote Prijs: ze zijn voor Nederlandse bands vaak het voorportaal naar een showcase op Noorderslag en Eurosonic. Voor iedereen in de muziekindustrie is Eurosonic Noorderslag (ESNS) hét terrein om te netwerken en op de conferentie nuttige zaken te weten te komen. Op deze pagina's tippen we de drummers die we graag willen gaan zien daar, en jullie als lezers waarschijnlijk ook!

door Erk Willemsen, Chris Dekker en Kevin Pasman

ESNS is conferentie en festival ineen, waarvoor zo'n 4.000 professionals uit de muziekindustrie naar Groningen komen, om te netwerken en om 350 showcases te bekijken, op weg naar een nieuw festivalseizoen en podiumcircuit. ESNS verwacht opnieuw 40.000 bezoekers. Eurosonic vindt plaats op 40 podia in de stad, van woensdag 17 januari tot en met vrijdag 19 januari, en laat acts zien uit heel Europa. Noorderslag vormt op zaterdag 20 januari de afsluiting van ESNS en vindt plaats in een tiental zalen van De Oosterpoort, met louter Nederlandse artiesten. Die avond wordt ook de Popprijs uitgereikt.

ESNS bestaat al sinds 1986 en heeft tal van nieuwe Europese acts door laten breken. Overdag biedt de conferentie plaats aan meer dan 150 paneldiscussies, interviews, keynotes en veel meer over dringende onderwerpen in de muziekindustrie.

De veelbelovende bands

De zaterdag van ESNS staat volledig in het teken van de Nederlandse muziekindustrie. De conferentie op zaterdag is dit jaar weer terug in de Oosterpoort. Dan kan je 's avonds meteen door naar Noorderslag, waar de fine-fleur van de nieuwe Nederlandse artiesten zal optreden, met hier en daar ook een routinier. Op deze pagina's selecteren we enkele acts uit Nederland en België die je zeker zou moeten gaan checken, ook als je ESNS niet gaat bezoeken. Luister dan naar onze Spotify-playlist *Slagwerkkrant's ESNS tips*.

Wij kijken uit naar...

Met deze editie van Slagwerkkrant gaan we naar de drukker op het moment dat nog lang niet alle bands bekendgemaakt zijn voor ESNS. Dus we hebben een voorlopige selec-

© Mariska de Groot

17 t/m 20 januari ESNS

moet je zien!

tie gemaakt van bands en artiesten waar we reikhalzend naar uitkijken.

Cocobolo is een van die bands. Het trio maakt filmische, instrumentale muziek en heeft zich dit jaar tijdens tal van Popronde-optredens voorbereid op ESNS. Ze vertellen ons: 'We zijn nog een beetje op zoek naar wat de ultieme presentatie is voor ons. Willen we visuals of niet? Praten we tussen de songs door? We hebben verlichte bollen die sfeer geven. Tijdens ESNS moet dat perfect zijn en we hopen ons in de kijker te spelen: 'Hoi, Nederlandse muziekindustrie: wij bestaan!' We waren zeer blij verrast dat we gevraagd werden. We hebben net onze eerste ep uit en je hoort altijd dat het lastig is om een plek te

© Niels Knelis

Kick Woudstra

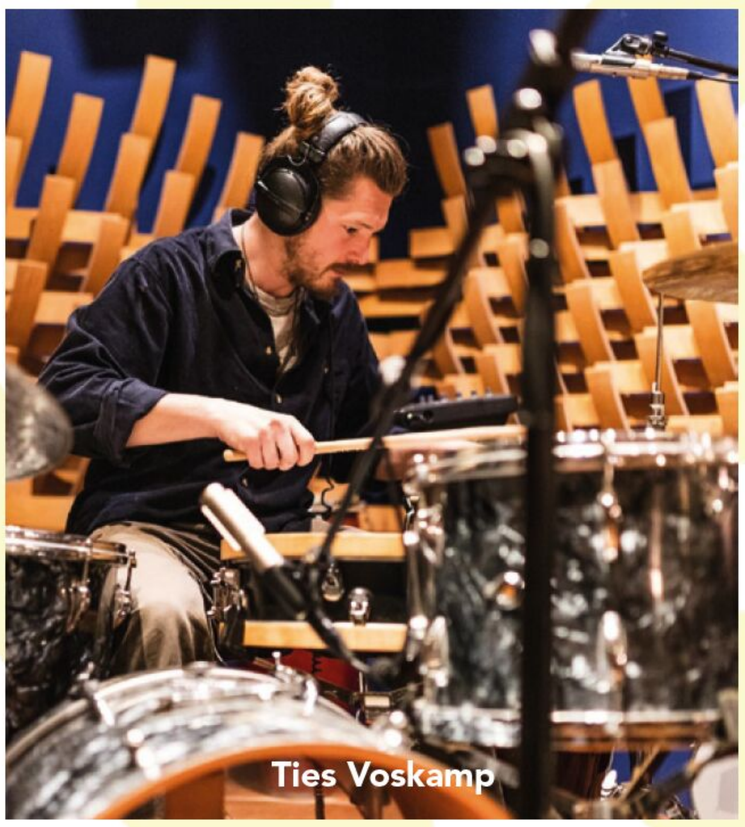
Ties Voskamp

krijgen. Misschien is het wel vanwege ons genre dat er ruimte is? We zijn een beetje een niche.'

De drummer van Cocobolo is **Ties Voskamp** en die kun je tijdens ESNS ook spotten achter de drumkruk bij **Chica Chica**, ook al zo'n eigenzinnige formatie, in een mix van cumbia, psychfolk en disco: 'Het feit dat de muziek van Altın Gün zo populair is hier in Nederland, laat ons ook geloven dat er ruimte is voor onze muziek. Chica Chica is niet megacommercieel en niet voor iedereen, maar er zijn steeds meer geslaagde instrumentale projecten die populair zijn.'

Exotisch?

Wat krijgen we nou? Is er dus een nieuwe stroom tamelijk exotische formaties op komst? De ESNS-programmeurs denken van wel, want behalve Cocobolo en Chica Chica ontwaren we ook de band van **Maurino** met drummer **Jelle Huiberts**, die we ook kennen van Kris Berry, Kovacs en Jeangu Macrooy.

En **Quique** komt ook al met zo'n vrolijk makende formatie met drummer **Kick Woudstra**, voor de Slagwerkkrant-lezer bepaald geen onbekende (ook bij Candy Dulfer, Typhoon en vele andere formaties, zie Slagwerkkrant 224, juli-aug 2021) en percussionist **Yariv Vroom.** Als Yariv verhinderd is, speelt **Steven Brezet** bij Quique, maar Steven is nu al geoccupeerd door **Karsu**, die ook op ESNS acte de présence zal geven, nota bene als onderdeel van een flinke Europese tour-

Jelle Huiberts

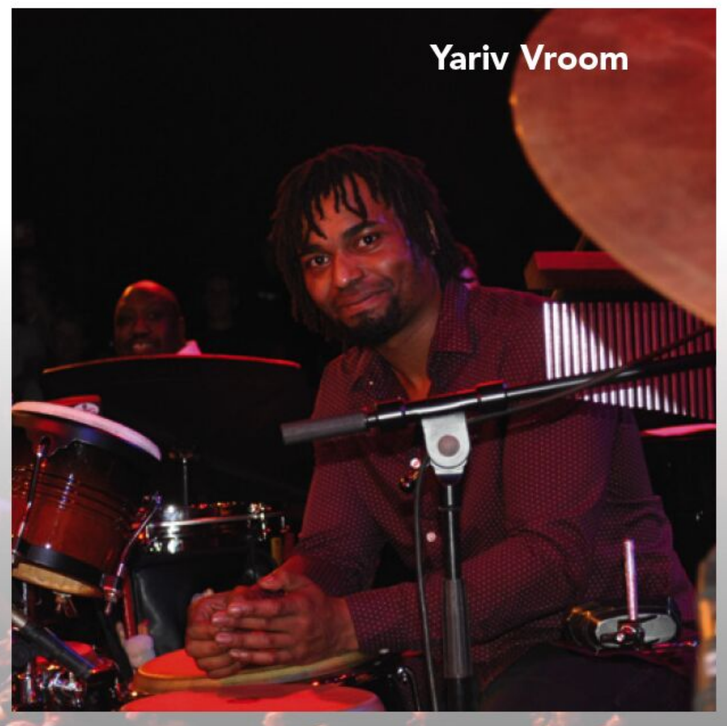
Yariv Vroom

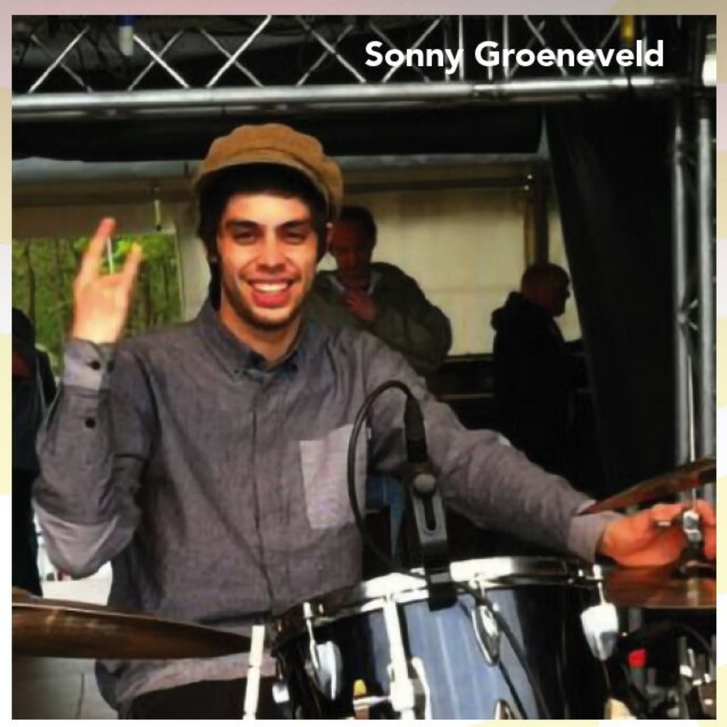

nee, dus hey, waarom staan zij eigenlijk op ESNS?

En dan hoort **Nusantara Beat** natuurlijk ook bij dit gezelschap. Vorig jaar al de revelatie van Noorderslag, dit jaar spelen ze op Eurosonic. Als hij niet dan met Jungle By Night moet spelen is **Sonny Groeneveld** de man achter de drums, anders kan Daniel Smienk van Altın Gün makkelijk invallen. Dat zagen we al op het Houtfestival in juni!

En **Yin Yin,** zouden we die ook onder deze noemer durven plaatsen? Gaat meer richting dance, maar toch ook met een flinke dosis exotisme! **Kees Berkers** aka Boydelay is daar de man achter de drums en **Jerome Cardynaals** speelt percussie.

Heftig!

Schakelen we om naar een heel andere kant van het muziekspectrum, dan komen we uit bij drie heftige Belgische bands **Don Kapot** met drummer **Jakob Warmenbol**, **Meltbeats** met **Simon de Geus** en **Hippotraktor** met **Lander De Nyn**. Nederlandse bands kunnen er wat dat betreft ook wat van: punky **Get Jealous** bijvoorbeeld met **Marek Schnieders, Library Card** met **Emre Karayalçın** en **Gunmoll** met **Pim van Rooij**.

Eurosonic

Een aantal oudgedienden van Noorderslag wordt dit jaar doorgeschoven naar Eurosonic, op zoek naar internationale erkenning. Zoals **Pip Blom** met **Gini Cameron**, die eerder al 4x (!) op ESNS speelde (en internationaal al meer ekend is dan in Nederland, trouwens). Of **Brintex Collective** met **Christopher Rijckaert**, **Néomi** met **Dirk Schonk** en **The Vices** met **Mathijs Louwsma**. Bands die meteen op Eurosonic beginnen zijn onder meer **Iron Jinn** met **Bob Hogenelst** (zie pagina 62 over komende editie *Drumpraat*, en ook interview in Slagwerkkrant 238) en **Loupe** met Annemarie van den Born.

Noorderslag

Goldkimono met **Jeroen Blumers** doet het andersom: vorig jaar Eurosonic, nu Noorderslag. **Froukje** stond er al in 2021 en 2022, en vorig jaar assisteerde ze S10. Nu dus weer Noorderslag? Heeft ze dat nog nodig? ESNS zal haar met trots presenteren natuurlijk en Froukje kan de gig gebruiken om haar

nieuwe album te promoten dat vlak voor Noorderslag uitkomt. We zijn benieuwd of **Jasper Samsom** ook op het album te horen zal zijn. Live is hij er ongetwijfeld weer bij!

Julia Sabaté en Hybrid Music Vibes

We zagen **Julia Sabaté** met haar band tijdens de Muzikantennacht in de Melkweg: een

meeslepende mix van pop, elektronica en hiphop, veelal Spaanstalig, waardoor de associatie met Rosalía gauw gemaakt is. Het trio, met naast Julia drummer **Ruben Sieben** en gitarist Koen Hermans, is toekomstgericht; ze zien technologie als gereedschap om hun (live)act te versterken; per slot van rekening is het publiek steeds meer beeldgericht. De band doet mee aan een project in De Effenaar in Eindhoven, Hybrid Music Vibes, dat ook in een panel tijdens ESNS gepresenteerd zal worden. Ze zijn op zoek gegaan naar een innovatieve en interactieve manier om de emoties vanuit haar nummers te versterken tijdens liveshows door middel van technologie: een concept waarmee een extra laag kan worden toegevoegd aan haar nummers door middel van visuals. Hiervoor wil ze generatieve artificial intelligence inzetten: 'Het publiek kan beelden insturen, die het algoritme voeden, waarmee het publiek co-creator wordt van de show.'

MME Awards nominaties

Music Moves Europe, of wel MME. Vijftien artiesten uit vijftien landen zijn genomineerd voor een MMF Award, die op 18 januari tijdens ESNS wordt uitgereikt. De prijs werd

eerder gewonnen door artiesten als Stromae, Rosalía, Dua Lipa, Mezerg en Christine And The Queens. Nederlandse winnaars van de afgelopen jaren zijn onder andere Blanks, The Common Linnets, Naaz en Kovacs. Belgische winnaars waren Selah Sue, en afgelopen jaar, Meskerem Mees. Er is ook een Public Choice Award.

De genomineerden voor 2024: Bulgarian Cartrader (Bulgarije), Fran Vasilić (Kroatië), Giift (Denemarken), Pearly Drops (Finland), Zaho de Sagazan (Frankrijk), Clock Clock (Duitsland), Arny Margret (IJsland), Yunè Pinku (Ierland), Ash Olsen (Noorwegen), Berry Galazka (Polen), Ana Lua Caiano (Portugal), Freekind. (Slovenië), Ralphie Choo (Spanje), Waterbaby (Zweden). Vanuit België is er geen genomineerde aangedragen; voor Nederland is Tramhaus genomineerd.

In iets meer dan een jaar tijd hebben de Rotterdamse postpunkers **Tramhaus** een plek veroverd op de Europese podia, geholpen door memorabele liveshows. Het Nederlandse vijftal met drummer **Jim Luijten** neemt stelling tegen de sombere realiteit van de maatschappij, zoals blijkt uit hun singles en titelloze debuut-ep, en ontketent op hol geslagen energie en pure waanzin op het podium.

Conferentie

Overdag op de donderdag, vrijdag en zaterdag vindt de conferentie plaats, waar tal van interessante panels en keynotes plaatsvinden, en er volop genetwerkt wordt. Altijd interessant als een mastodont van Mojo op het podium geïnterviewd wordt**: John Mulder**, ex-CEO is deze keer aan de beurt.

ESNS Tech is een serie panels gecureerd door innovatiespecialist en community builder Turo Pekari (Music Finland). Experts op het snijvlak van muziek en technologie bespreken onderwerpen als 'het businessmodel van morgen'. ESNS Tech onderzoekt ook de potentie van artificial intelligence in de muziekindustrie.

We kijken zeker ook uit naar de keynote van een vaste gastspreker op ESNS, **Mark Mulligan**. Vorig jaar betoogde hij in zijn keynote *The Future Of Music* dat succesvolle

Mark Mulligan

muzikanten anno 2023 totaal-artiest zijn, cultuurdragers die heel specifieke scenes bedienen met hun kunst. Superstars die een hele massa mensen aanspreken zullen er niet meer zo gauw komen. Je spreekt geen publiek meer aan, maar een fanbase. Op ESNS24 onderzoekt hij de opkomst van de nieuwe muziekindustrie. Mark Mulligan zal uitleggen dat we inmiddels in het post-streaming tijdperk zijn aanbeland. We zijn heel benieuwd naar zijn bespiegelingen! ■

ESNS.nl

Musicmaker Stage

Op de openingsavond van het festival, woensdag 17 januari, staan meer dan 80 acts in zo'n 20 zalen geprogrammeerd in de binnenstad van Groningen. Zusterblad Musicmaker zal die avond vertegenwoordigd zijn op een van de podia. Van 20.00-01.00 uur kun je ze vinden op de Musicmaker Stage in de **Drie Gezusters** (Groote Griet-podium) tijdens de Pinguinradio Showcases. Jij kunt daar met je band ook staan: check musicmaker.nl voor de inschrijfprocedure.

Jeff Ballard: ‘Ik drum

Op North Sea Jazz spraken we deze zomer met Jeff Ballard, drummer in het trio rond jazzpianist Brad Mehldau. Hij vertelt over het dynamische concert, werken met Chick Corea rond de eeuwwisseling, zijn eigen projecten, enne… waar woont hij eigenlijk tegenwoordig?

door Dick de Waal

Het is opmerkelijk hoe een aantal prominente Amerikaanse jazzmusici zich, al dan niet fulltime, in het afgelopen decennium heeft bewogen richting Europa. Zo spraken we deze zomer Joey Baron die in Berlijn zit en Dave Weckl die regelmatig aan de Italiaanse oostkust is te vinden. Superpianist Brad Mehldau woont alweer jaren in Amsterdam en diens drummer, Jeff Ballard, heeft New York permanent verruild voor een bestaan in Italië. Het concert op North Sea Jazz 2023 met Mehldau en bassist (en oude vriend) Larry Grenadier was briljant te noemen: pure swing afgewisseld met heftig etudewerk. Ballard speelde zoals hij dat ook deed bij die andere grootmeester, Chick Corea: accuraat, scherp en stuwend. We drinken er een glaasje op in de persruimte.

Je speelt al sinds 2005 met dit trio. Dat is nogal wat.

‘Nou, met Larry speel ik zelfs al veertig jaar. In de jaren tachtig leerde ik hem kennen in Californië en we houden nog altijd ontzettend veel van elkaar: zowel op als naast het podium. Zelf woon ik alweer anderhalf jaar in de buurt van Florence en voor die tijd zat ik vijf jaar in Parijs en vier in Bordeaux. Dat is beduidend anders dan New York, waar ik twintig jaar heb gewoond. Die stad mis ik niet echt meer, maar wel de vrienden met wie ik er heb gespeeld. Het gemak waarmee ik contacten onderhield in de States is iets dat ik hier een stuk minder ervaar. Het idee dat je je zinnen niet hoeft af te maken om je punt te maken. Ondanks dat ik heel aardig Italiaans spreek, al zeg ik het zelf.

‘Het is altijd een ervaring om met dit trio te spelen. Ik kon Larry vandaag alleen niet goed horen. Er klonk op een gegeven moment een knal over mijn monitor en dat was het einde van het basgeluid, wat betekende dat ik nogal zachtjes moest spelen. Op zo’n moment moet je het gewoon doen met de input die je krijgt vanuit de backline, anders heb je geen flauw benul van wat er gebeurt. Op zich oké hoor; ik drum sowieso nooit hard. Het is vooral belangrijk om Brad altijd met dynamiek te kunnen laten spelen; iets wat iedere pianist zal waarderen. Ach, het blijft een jazzfestival.’

Ik heb deze week de albums Year Of The Snake *(2012) met je oude trio Fly en je tweede soloalbum* Fairgrounds *(2019) er eens bij gepakt. Het eerste compact met veel sferische strijkpartijen van Grenadier en dat tweede met hippe, elektronische grooves, coole zanglijnen en improvisaties die soms neigen naar filmmuziek. Twee compleet verschillende sounds.*

‘Met Brad speel ik muziek die soms flink gearrangeerd is. En dat gold ook voor mijn werk met Guilliermo Klein, een Argentijnse pianist en zijn elfkoppige band Los Guachos. Alles leek rond die tijd bijna *set in stone*. Ik wilde voor het *Fairgrounds*-project meer uitgaan van jams en een leeg canvas. Er waren soms vijf of zes stukken die altijd voorbij konden komen. Veel lange intro’s vooral. Producer Pete Rende nam tijdens onze Europese tour alle soundchecks op en na achttien gigs hadden we ongeveer 35 uur muziek. Vanuit die basis wilde ik collages maken.

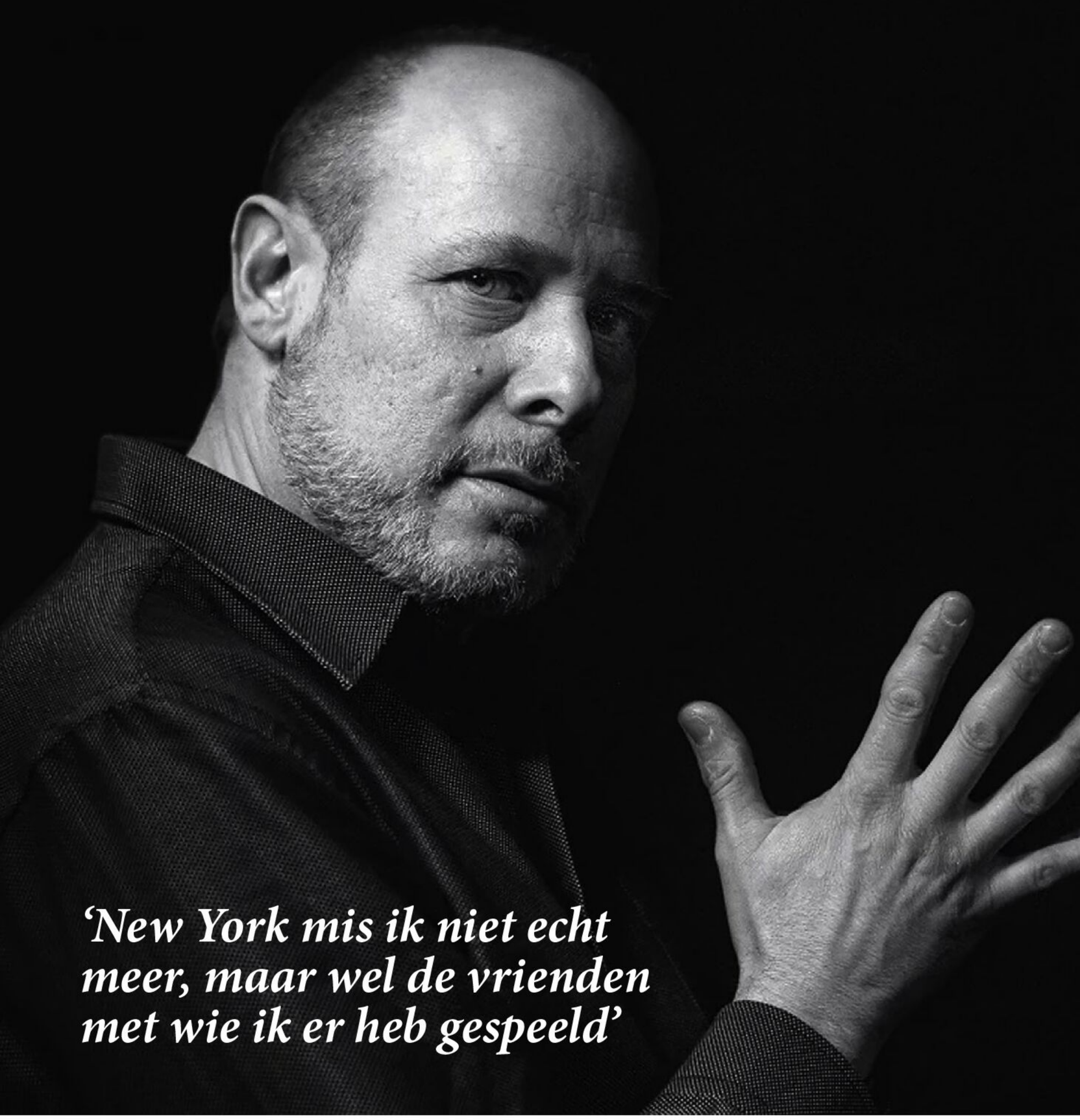

‘New York mis ik niet echt meer, maar wel de vrienden met wie ik er heb gespeeld’

sowieso nooit hard’

© Eric van Nieuwland

Bepaalde beats gebruiken die spontaan waren ontstaan. Met Pro Tools heb ik uiteindelijk een vorm gevonden die op plaat uitgebracht kon worden. Soms hoor je echt *crazy stuff*, bijvoorbeeld de zang van Kevin Hayes. Alles was mogelijk. Vind je het mooi? *Great*. Zo niet: ook *great*. Het was niet bedoeld om heel breed te worden opgepikt.’

Zijn er grote verschillen tussen je triowerk bij Chick Corea en deze band?

‘Met Chick speelde ik ongeveer zes jaar: zo’n beetje rond de eeuwwisseling. Eerst in het sextet Origin en later in zijn trio. Daar was ik ook behoorlijk afhankelijk van, wellicht zoals nu bij Brad. Het zijn wel twee compleet verschillende pianisten natuurlijk, maar van beiden heb ik enorm veel geleerd. De dingen die ik nu doe met Mehldau had ik niet kunnen doen bij Chick. De manier van improviseren is anders. In dit trio met Larry gaat het allemaal meer hand in hand misschien. Bij Brad vind ik veel cohesie, fluïditeit en verbinding. In Chick’s band was bassist Avishai Cohen vooral heel present. De rol van Larry is hier misschien meer ondersteunend.’

Is saxofonist Joshua Redman nog in de picture?

‘Joshua heb ik al lang niet meer gezien. Dat was trouwens wel een geweldige gig. Ik herinner me dat ik bij de voorbereidingen van mijn klus bij de Joshua Redman Elastic Band heel veel naar hun eerste plaat *Elastic* heb geluisterd, met toetsenist Sam Yahel en Brian Blade op drums. Brian speelt ongelooflijk goed, altijd met de oorspronkelijke composities in gedachte. Dat vind ik een fantastische kwaliteit. Ik heb hem bewust geprobeerd niet na te spelen, maar zo klonk ik aanvankelijk onbewust toch een beetje. Tot Joshua zelf zei: “Ik heb jou ingehuurd. Laat het los en doe er gewoon je eigen ding mee. Dat was een prettig moment.’

Waar ben je verder mee bezig?

‘Ik speel in een leuk kwartet, met bassist Joe Sanders, altist Logan Richardson en gitarist Charles Altura. Dat wil ik graag gaan opnemen. Het maakt me eigenlijk niet uit waar we dat gaan doen. Hoewel Sear Sound in New York bijvoorbeeld wel gaaf zou zijn; die studio heeft een erg mooie akoestiek. Misschien Pete Rende weer laten opnemen, die ook *Fairgrounds* produceerde. Ik heb sinds mijn laatste verhuizing weer iets meer tijd en zou ook wel een nieuwe soloplaat willen doen. Wellicht met Chris Cheek op sax en gitarist Lionel Loueke. Een nieuw *Fairgrounds*-project eigenlijk. Verder vier ik deze zomer vooral vakantie met vrienden. In Santa Cruz en Half Moon Bay: zeg maar het *Shangri-La* net onder San Francisco, waar ik ben opgegroeid. Even terug naar de Pacific Coast, met z’n walvissen, zeehonden en dolfijnen.’ ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO Brad Mehldau - *In The Still Of The Night* @NSJ 2023

VIDEO Brad Mehldau Trio - *Hey Joe* (2022)

VIDEO Jeff Ballard - *Fairground* (official 12 min trailer)

VIDEO Ballard om-en-om met Chick Corea (live in Wenen, 1998)

slagwerkkrant.nl

Aquarium Sessions

Joost Koevoets en Subterranean

Ademende drums

Ze speelden het tot nu het hardste optreden in onze Aquarium Sessions-historie: Subterranean Street Society, het trio van zanger-gitarist Louis Puggaard Müller, bassist-gitarist Ivo Schot en drummer-toetsenist Joost Koevoets. In maart komt hun nieuwe album uit, en bij wijze van opmaat filmden we drie nummers en spraken we met de bandleden. Bekijk de video's op ons YouTube-kanaal Aquarium Sessions.

door Chris Dekker en Erk Willemsen, foto's Dennis Boxem

Met nieuwe nummers online, een album in de steigers en een overvolle agenda, was het tijd om de band uit te nodigen in de kleinste ruimte – op de toiletten na – in Q-Factory Amsterdam: de vergaderruimte van ons eigen redactielokaal, oftewel 'het Aquarium'. De Deen Louis Puggaard Müller was jarenlang straatmuzikant, en misschien leidt hij meer een mis dan dat hij een band aanvoert. Over het ESNS-optreden begin dit jaar op de Musicmaker Stage van de Pinguinradio Showcases schreef Musicmaker: 'Louis weet het publiek meteen te bereiken en in te palmen en ondanks dat de band zelf vindt dat het folk, rock en grunge maakt, is het bijna ruige rock-gospel. Louis, spelend op een resonator, zweept het publiek op als een volleerde prediker uit het Amerikaanse achterland en drummer Joost en bassist Ivo brullen mee. Ivo speelt behalve bas ook gitaar, en Joost zet op zijn compacte drumset een strakke fundatie neer en vergrijpt zich daarnaast regelmatig ook aan keyboards en percussie.'

Geen leipe fills

Joost Koevoets begon op z'n vijftiende, nu vijftien jaar geleden, te drummen. In 2012 startte hij op de Rockacademie om daar in 2016 af te studeren, kort na een halfjaar verblijf aan de Popakademie van Mannheim, waar hij onder meer les kreeg van Udo Dahmen. Joost: 'Het is een mega-enthousiaste school, waar ik net even een andere invalshoek meekreeg. Voordat ik ging studeren speelde ik vooral classic rock en hardrock, maar tijdens mijn studie heb ik heel veel uitgeprobeerd, om daarna toch steeds meer mijn stijl te ontdekken vanuit mijn liefde voor alternatieve rock en folk, met ook wel een sterke voorkeur voor blues. Ik ben geen technische drummer, kan helemaal geen leipe fills maken en doe dat dus ook niet. Als ik mensen vraag hoe ze mijn spel zien, hoor ik

Street Society

vaak termen als sound, groove, tightness, en een hele mooie: dat mijn spel ademt. Ik zoek een diepe groove, met kick en snare en zo min mogelijk hihat en crashes. Daarnaast gebruik ik juist weer wel aparte sounds, zoals een schelpenketting en een Clap Stack van Istanbul.

‘Een tijdje terug speelde ik bij een nummer live weinig drums en de jongens zeiden: “Kun je niet een beetje bass-synth spelen? En daar een shakertje?” We gingen voor de nieuwe plaat de studio in, met deze extra tools in het achterhoofd. We hoeven niet te klinken als trio. Als Ivo gitaar speelt, hadden we nu de optie dat ik de bas overnam. Met zo’n grote stem als die van Louis en met zo’n vooraanstaande, gitaristische bassist als Ivo wil je de band enerzijds niet in de weg zitten, maar kun je een hoop toevoegen. Dat vind ik heel gaaf en heb ik met deze plaat onderzocht, superleuk!

‘In het nummer *Stray Dog* dat we net speelden zit er een shaker in de opnames, maar die speelde ik met de repetities niet. Tijdens de optredens probeerde ik het toch, en zo probeer ik zo goed mogelijk te spelen wat er op de plaat staat. Als een nummer er goed in zit, krijg je ruimte in je hoofd om meer te doen. Al die hersenhelften zitten elkaar dan niet meer in de weg.’

Dezelfde foto

Al tijdens de Rockacademie geeft Joost les bij Muziekles Den Bosch, wat hij na het afstuderen uitbreidde tot twee dagen per week. Hij speelde twee jaar lang in de coverband Spot: ‘Ik heb daar heel veel geleerd, maar op een gegeven moment wilde ik toch muziek van mezelf gaan maken. Bovendien: ik keek een keer naar de Insta van de band en zag wel 80 keer dezelfde soort foto van een band met juichend publiek erachter. Toen besefte ik dat ik inmiddels wel wist hoe het was om voor een groot publiek te spelen. Ik heb toen een tijdje in Cymbaline gespeeld, surfachtige psychedelische rock, maar in 2019 werd ik gevraagd voor Substreet (de gemakkelijke afkorting voor de band met de lange naam…) en dat was het wel helemaal: alternatieve rock met folk- en grunge-invloeden. Jullie benaming “rock-gospel” vind ik eigenlijk ook wel een heel goede omschrijving.’ ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO Aquarium Sessions Subterranean Street Society: 3 tracks + interview

SPOTIFY singles voorafgaand aan de albumrelease

SPOTIFY eerste 4 albums in een playlist

slagwerkkrant.nl

Aquarium Sessions is een project van Slagwerkkrant, De Bassist, Gitarist, Interface en Musicmaker, mede mogelijk gemaakt door Q-Factory Amsterdam. Powered by Audient, Auralex, Blue, Pro Tools, Bose, Sennheiser en Tama.

Clubtour en albumrelease

Joost Koevoets is endorser van Adams drums (‘Ik speel al Adams sinds 2013; heel betrouwbaar en stemvast) en Istanbul Agop bekkens (‘Sinds 2016, en ik heb eigenlijk nooit meer ergens anders naar om gekeken’). Subterranean Street Society brengt op 8 maart z’n vijfde album *Bleep* uit. De albumreleaseshow is op 30 maart in Paradiso, Amsterdam als onderdeel van hun clubtour: Merleyn, Nijmegen, 28 maart; Paradiso, Amsterdam, 30 maart; Paard, Den Haag, 5 Maart; Spot, Groningen, 6 april; W2, Den Bosch, 12 April; Bosuil, Weert, 18 April. De voorverkoop is begonnen! Meer informatie vind je op de website van de band. Joost: ‘Als je onze naam goed weet te spellen, kom je via google meteen op onze website!’ We helpen je een beetje…

subterraneanstreetsociety.com
https://linktr.ee/subterraneanstreetsociety

Aquarium Sessions

Onze redactie houdt kantoor in muziekmakerscentrum Q-Factory in Amsterdam. In het redactiekantoor is een kleine ruimte, die vanwege de grote ramen bekend staat als ‘het Aquarium’. In die karakteristieke ruimte organiseren we regelmatig de Aquarium Sessions: miniconcerten, video-interviews en tutorials met interessante muzikanten en bands, zoals Jett Rebel, Wies, Eagle-Eye Cherry, M ft. M, met Martijn Bosman en nog veel meer.

Abonneer je op ons Aquarium Sessions YouTube-kanaal: **www.youtube.com/c/aquariumsessions**

Unit Drumkit Het

De Unit Drumkit voor renovatie, hier afgebeeld met Ollie's Ludwig Black Beauty snare; op de overige foto's zie je Peter's originele Tama Rosewood

De opgeknapte Unit Drumkit is een gereviseerde versie van het tweede exemplaar dat Peter destijds bouwde (de eerste, die ook in SWK 2 staat, heeft hij destijds verkocht en het is niet duidelijk of de set nog bestaat). Peter maakte zijn tweede UDK ietsje groter maar met lichter materiaal en met een 18" bassdrum in plaats van een 20".

Veertig jaar na dato staat hij weer in volle glorie in Slagwerkkrant: de Unit Drumkit. We schreven er al over in 1983, maar dankzij onze eigen Ollie Schmitz en voormalig De Div-drummer Peter de Wolf is de zelfbouwdrumset met inventieve bassdrumconstructie weer klaar voor een nieuw leven op de Nederlandse podia.

door Bouke Bijlsma

Het lijkt op een verhaal uit een jongensboek: Amsterdamse drummer vindt bij toeval in de opslagruimte naast zijn oefenhok de iconische zelfgebouwde drumset van een van zijn drumhelden. Hij koopt hem, begint hem op te knappen maar loopt vast. Jaren later komt hij (opnieuw toevallig) in contact met die drumheld en bouwer van de set zelf. De twee mannen besluiten om samen het drumstel weer helemaal in oude staat te brengen (en zelfs te upgraden).

Als je naar de foto's kijkt, snap je meteen dat het hier niet gaat om een doorsnee drumstelletje. Dit is de Unit Drumkit, bijnaam 'Het Beest', waarvan er precies twee zijn gemaakt. Het gevaarte was in 1983 al zo opvallend dat Slagwerkkrant er niet alleen een artikel over schreef, maar het zelf op de cover zette. Let wel, we hebben het hier over de prille begintijd van ons blad, namelijk editie 2 (juli 1983), zwart-wit en in A5-formaat. Auteur Erk Willemsen schreef: 'De aantrekkelijkheid van het geheel ligt op een aantal punten. Het geluid van de bass drum is fantastisch, de kist is uitermate handig in gebruik en, bovenal, het is een visueel aantrekkelijk slagwerk.'

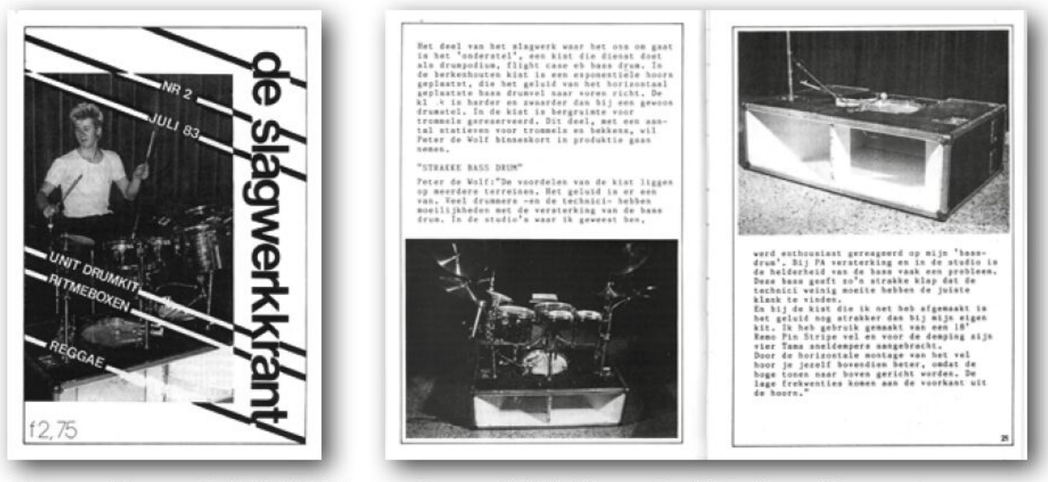

Slagwerkkrant 2 (juli 1983) met Peter de Wolf en zijn Unit Drumkit op de cover.

Bass als een PA-speaker

Dé feature van de Unit Drumkit is natuurlijk de kist die tegelijkertijd fungeert als drumpodium en flightcase maar vooral als bassdrum met een imponerende klank. Bedenker en maker Peter de Wolf – destijds drummer van Nederlandstalige new wave-band De Div – legt uit: 'Ik was op zoek naar iets speciaals. Het ging mij natuurlijk vooral om de sound, maar het beeld van de set is ook

De Div was echt een controversiële band qua tekst en muziek, lekker dwars. Ollie: 'En sinds kort vind je alles van De Div geremasterd op Spotify.'

Beest herrezen

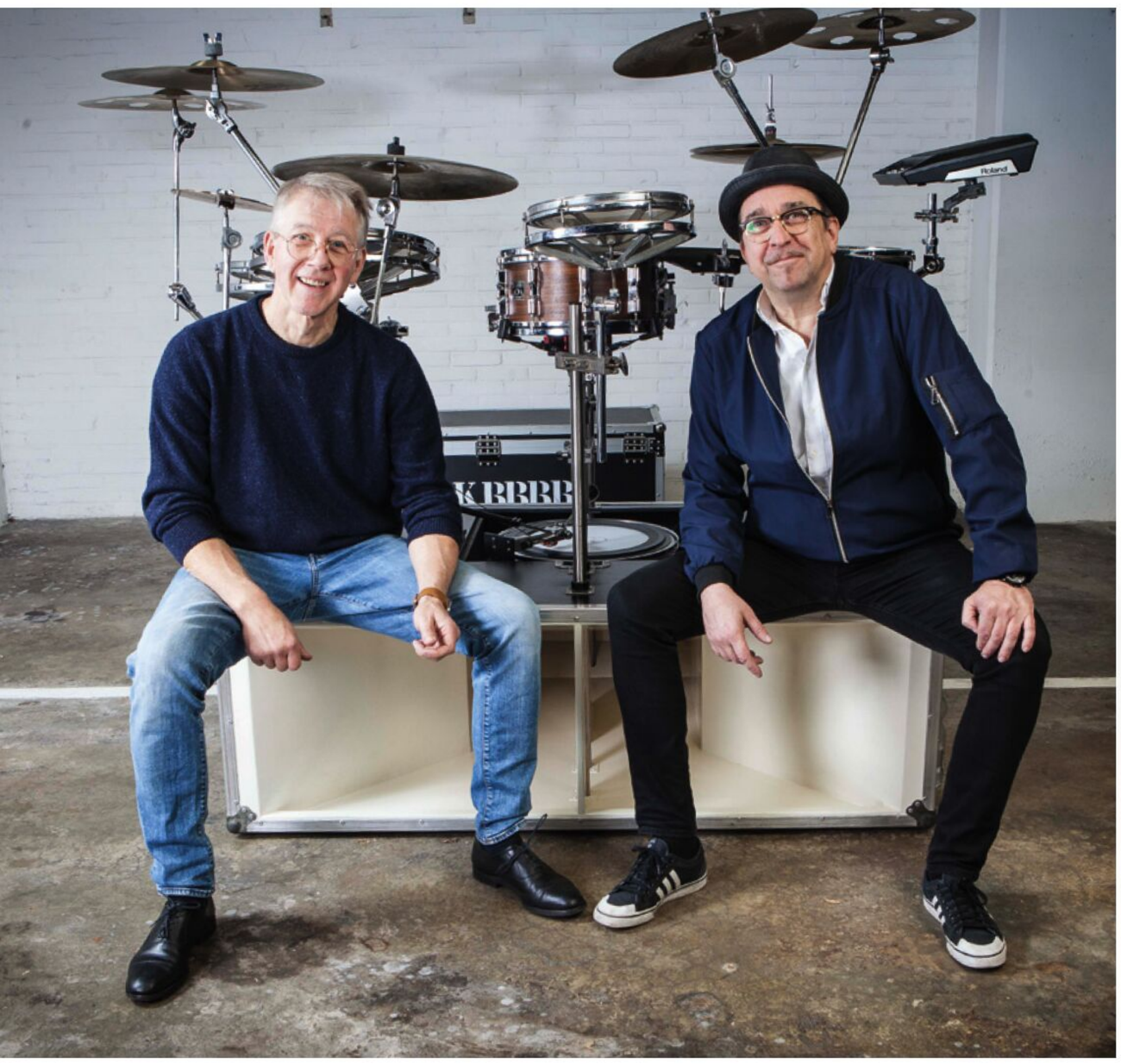

Peter de Wolf en Ollie Schmitz voor de gereviseerde Unit Drumkit

totaal anders – normaal zit een drummer toch verstopt achter het drumstel.

'In de jaren tachtig, kijkend naar bandjes, raakte ik onder de indruk van de **W-bin PA-speakers** van Stage Accompany. Dat waren boxen van ongeveer zo hoog en zo breed (geeft grofweg het formaat van de kist aan). Daar zat een 18" speaker in, natuurlijk voor het basgeluid, maar ook het laag van de bassdrum kwam er natuurlijk uit. Toen ben ik gaan denken: dit is een geweldig concept om basgeluid te versterken, daar moet je voor een bassdrum toch ook iets mee kunnen… Je haalt de speaker eruit en monteert op die plek een bassdrumvel. Als je dat vel aanslaat moet het werken, want het akoestische concept blijft hetzelfde.

'Ik heb allerlei variaties van het idee getekend en flink zitten experimenteren, maar uiteindelijk kwam ik op mijn eerste basisontwerp: een houten kist van 150x100x50cm met ingebouwde liggende bassdrum van 20" (met een zelfgebouwde ketel van hooguit 15cm diep). Onder die bassdrum zit een klankpoort, zeg maar baspoort, die eerst naar achteren loopt en dan met een bocht uitmondt aan de voorkant. Door de exponentiele vorm van de klankkast komt er een enorme klap uit; die hoor je niet alleen, die voel je. De bijnaam is niet voor niks: "Het Beest". Alles draait om de combinatie van een korte, felle aanslag en dan die brede sublaag-sound, net zoals uit een PA-speaker, maar dan direct vanaf het podium.'

Staccato

Met het bassdrumvel in liggende positie heb je natuurlijk wel >>

Peter de Wolf, voormalig drummer van De Div en bedenker-bouwer van de Unit Drumkit. Speelde met de Nederlandstalige new wave-band tussen 1979 en 1984, tijdens zijn studie aan de TU Delft. Na De Div ging hij als ontwerper en uitvinder werken buiten de muziek en bedacht nog een heel scala aan producten variërend van eierdozen, kinderfietszitje (Bobike), verstelbare fietssturen, ziekenhuisbedden tot en met een industriële broodsnijmachine. Daarna heeft hij zich gespecialiseerd in ICT, Internet en security. Op dit moment is hij als adviseur werkzaam bij de Directie ICT van het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat. Als we hem vragen hoe het nou moet als ie bij het zien van zijn herrezen kit toch weer de drumkriebels krijgt, zegt hij: 'Haha, ja, dan moet ik met Ollie gaan praten…' Ollie vult aan: 'We hebben wel de afspraak dat Peter er altijd op kan komen spelen als ie in Amsterdam is.'

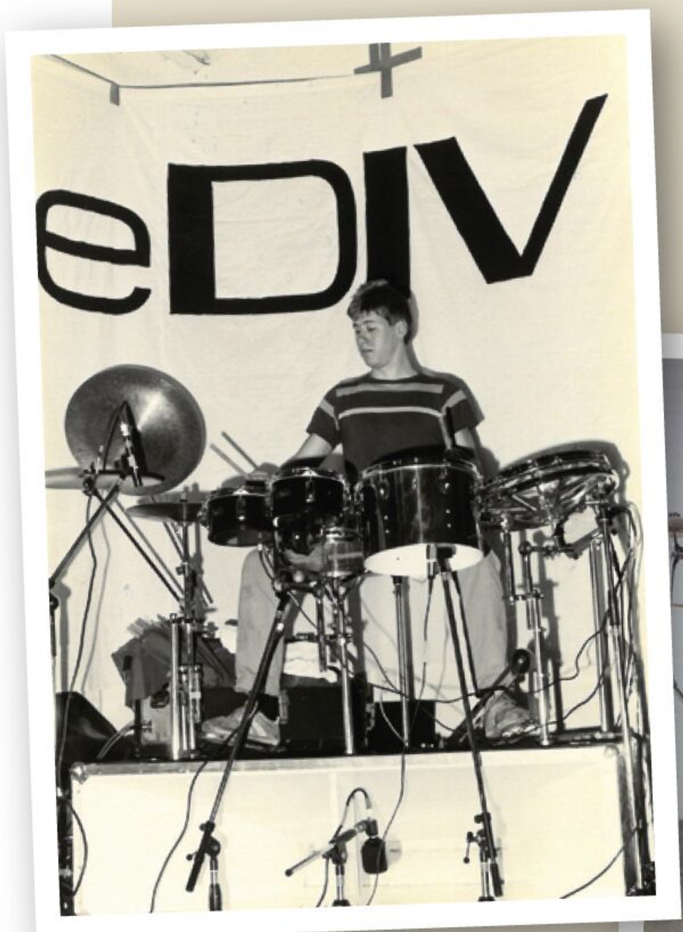

Eerste set-up met bassdrum pedaal links en hihat rechts. De rechtshandige Peter kon zodoende open handed spelen: 'Die opstelling inspireerde mij om geheel andere patronen te spelen.'

Peter achter de gereviseerde kit, in standaard rechtshandige opstelling

Ollie Schmitz, drummer en vaste medewerker SWK. Hij is vast van plan om de gereviseerde Unit Drumkit te gaan gebruiken bij alle optredens waar dat logistiek mogelijk is – 'natuurlijk niet in Cafe Het Hoekje of een in-store in Platenzaak Concerto' – maar wel op de grotere podia met Amsterdamse postpunkband Stakbabber.

Peter: 'Ik vond het een feest om dit samen met Ollie op te pakken en aan mijn oude kit te knutselen.'

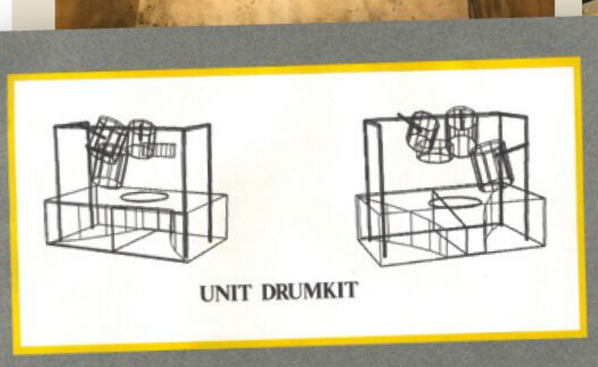

Peter: 'Ik heb de constructie destijds ook helemaal uitgewerkt met productietekeningen en gepatenteerd. Er waren plannen om de kit ook op de markt te brengen, maar het bleek te lastig om rendabel te gaan produceren.'

Peter: 'Onze roadie was er blij mee, want als je hem eenmaal op z'n plek had, dan was het palen erin met position locks, klik-klik-klik en klaar.'

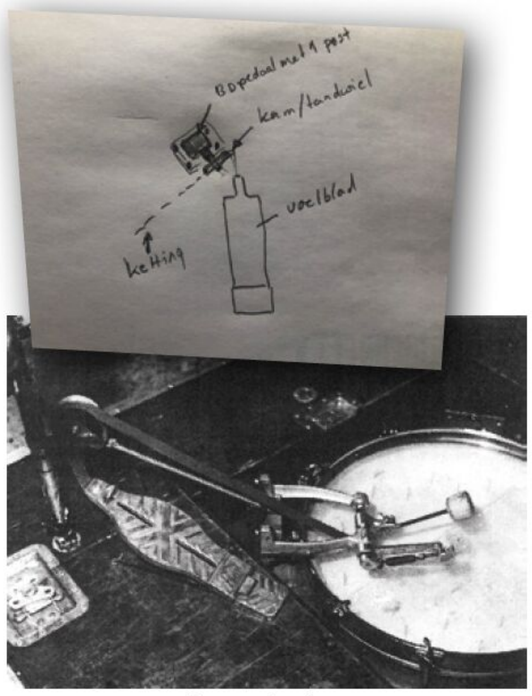

De originele pedaalconstructie

De geheel vernieuwde pedaalconstructie

meteen een nieuwe uitdaging. Hoe sla je dat aan met een bassdrumpedaal?

'Dat was zeker een uitdaging, en doorslaggevend om het hele idee te laten werken. In de vorige versies gebruikte ik een pedaal van Pearl dat ik in twee helften verdeelde: het pedaaldeel in normale stand bovenop de kist vastgemaakt, en het klopperdeel hangend boven het liggende bassdrumvel. Ik maakte een katrol vast aan de stang, dus dan was ie daar stijf, en dan nog een stijfheidsstang tussen de katrolbeugel en het kloppergedeelte (zie foto).

'De nieuwe pedaalconstructie, die we helemaal opnieuw hebben ontworpen werkt veel beter omdat ie lichter en stijver is. En in plaats van een strap of ketting gebruiken we een dunne kabel; superlicht, heel flexibel maar zeer sterk – je kunt er met gemak twee mensen aan hangen – daardoor speelt ie heel licht en heel direct (zie foto).

'We gebruiken ook een ander vel, een Evans Emad. Door de dempring die daarop zit, krijg je een nog puntigere aanslag, en dat in combinatie met de brede volle basklank uit de kist geeft precies de charme van de Unit Drumkit: kort, diep en heel erg krachtig; echt zo'n staccato jaren tachtig geluid, maar dan nog vetter. Dat vel was een suggestie van Ollie trouwens; het maakt het geheel echt af.'

Gezamenlijk project

Ollie Schmitz is drummer van Amsterdamse postpunkband Stakbabber en gewaardeerd salesmedewerker van onze uitgeverij. Het oefenhok van Stakbabber is een aparte ruimte in een ondergrondse garage in Amsterdam-Oost. Al in de jaren negentig vindt Ollie in de opslagruimte ernaast een eigenaardige grote kist die op z'n kant staat.

De liggend gemonteerde bassdrum van 18” met een zelfgebouwde ketel van zo'n 15cm diep

Ollie: ' Tweede eigenaar Michel Schoots had destijds een microfoongat in de hoorn geboord. Dat verminderde de effectiviteit van de constructie, want de lucht werd niet meer alleen uit die sleuf gepompt maar fladderde wat verdeeld door de hoorn. Nu het gat weer dicht is, dreunt ie als vanouds.’

De geheel opgeknapte kist met nieuw binnenwerk; het nieuwe bassdrumpedaal; het Evans Emad bassdrumvel (een gulle bijdrage van D’Addario aan het project), drie rototoms (12”, 16” en 18”), en als speciale feature nog een Pearl Throne Thumper onder de kruk. Ollie: ‘Een van de minpuntjes van vroeger was dat je de bassdrum als drummer zelf niet zo lekker hoorde als wanneer je voor de drumkit stond. Met die Throne Thumper voel je ‘m letterlijk als je speelt.’ Daarnaast gebruikt Ollie voor live met Stakbabber nog een trigger op zijn Ludwig Black Beauty snare, een extra triggerpad, een Roland SPD-SX, een extra snare links van de hihat en een uitgebreide set bekkens.

Als hij aan de eigenaar van de ruimte vraagt wat het is, zegt deze: ‘O, een of ander oud drumstel; dat is nog van de Div geweest geloof ik.’ Koortsachtig maakt Ollie de kist open, want de iconische set van Peter de Wolf staat in zijn geheugen gegrift. En verdomd, het moet ’m zijn. Alles klopt, het speciale pedaal zit er nog bij in de opbergruimtes van de kist, en ook de hardware insteekbuizen waaraan je de toms en bekkens kon bevestigen.

Voor een zacht prijsje kan Ollie de kit overnemen en hij besluit hem in oude staat te herstellen en drumt er zelfs een poosje op, maar uiteindelijk blijkt het pedaal toch een bottleneck. Tweede eigenaar Michel Schoots (die De Wolf in 1984 verving als Div-drummer) had er al wat aan zitten sleutelen, en ook de laatste eigenaar had ermee zitten experimenteren in een soort dubbelpedaalconstructie. Het speelt niet lekker…

Zo belandt de Unit Drumkit opnieuw achter een gordijn in het oefenhok. Alles verandert als Ollie vanwege Slagwerkkrant aan de telefoon zit met André Dollekamp van Rebo Music in Soest, en tussen neus en lippen vertelt over die drumkit van De Div. ‘O, die gast ken ik wel’, zegt André, ‘die komt hier regelmatig z’n drumspullen halen. Zal ik jullie in contact brengen? Dat vindt ie zeker leuk.’ En aldus geschiedt. De twee mannen ontmoeten elkaar in de Amsterdamse oefenruimte en de klik is compleet. Zij besluiten van de revisie een gezamenlijk project te maken; eerst eens in de drie weken en op het laatst elke week. En na een jaar klussen is ie nu dus af; mooier dan ooit! ■

LEES, LUISTER EN KIJK VERDER OP SLAGWERKKRANT PLUS

VIDEO De Div - *Man In De Ruit* met Peter de Wolf op de eerste UDK (1982)

VIDEO De Div - *Lieve Matroos* met Michel Schoots op de tweede UDK (1984)

VIDEO Opbouw gereviseerde UDK door Ollie en Peter (2023)

PLUS plaatjes artikel in SWK 2 (juli 1983)

PLUS nog veel meer foto’s

PLUS Peter over spelen met De Div, vreemde maatsoorten en lessen van Hans Hoeksema

slagwerkkrant.nl

Stiggelbout Slagwerk

Wereld van geluid en het geluid van de wereld

Jaap Stiggelbout was student aan de sociale academie in de tijd dat er in die sector flink bezuinigd werd. Hobbymatig knutselde hij al wat met kleine percussiespullen. De grote klap kwam toen hij Africa Djolé hoorde en een djembé in handen kreeg. Omdat die er nauwelijks waren in Nederland ging hij rond 1985 in Groningen zelf boomstammen uithollen en bespannen met geitenvellen.

Tekst en foto's Bram de Visser

Eerst thuis, daarna in een klein werkplaatsje aan het Boterdiep. In 1988 werd Stiggelbout Slagwerk een heuse winkel met werkplaats in de Groningse binnenstad. Ketels werden gemaakt op een zelfontwikkelde machine, een combinatie van een draaibank en een klompenboor. Vellen werden geprepareerd en gedroogd op het binnenplaatsje achter de winkel, waar de omgeving niet blij van werd. Wie weet hoe dat ruikt, begrijpt wel waarom! Ook daar werd het te krap. Internet werd steeds belangrijker en de spullen moesten bij gebrek aan ruimte op zolder worden klaargemaakt voor verzending. Sinds 2010 wordt er gewerkt vanuit een ruim bedrijfspand aan de Ulgersmaweg. Alles gelijkvloers, veel ruimte, goed bereikbaar met de auto en openbaar vervoer. Het pand valt niet te missen: een metershoge djembé steekt half uit de gevel.

Boomstammen uithollen doet Jaap allang niet meer. Djembés worden volgens zijn specificaties gemaakt in Afrika, vooral in Guinee en Ivoorkust. Hij zorgt er wel voor dat er goed touw wordt gebruikt. Een stevige kern waar nauwelijks rek in zit vormt de basis. Daar omheen is een mantel van vrolijke

Jaap Stiggelbout met natuurvel

kleurtjes gevlochten. Dat touw laat hij speciaal maken. Minimum afname twee kilometer. Bedenk wel dat er al gauw zo'n 20 meter touw nodig is om een djembé te bespannen. De djembés zijn duidelijk anders dan de souvenirklasse die je vaak tegenkomt. De ketels zijn beduidend zwaarder en de klank is veel feller. En die klank, daar gaat het om. Niet voor niets komen Afrikanen als Adama Dramé in Groningen terecht als ze in Holland zijn en een djembé nodig hebben.

Geiten, koeien en paarden

Omdat vellen niet het eeuwige leven hebben wordt er veel in eigen huis gerepareerd. Geitenvellen komen dan weer uit Afrika. Die zijn veel taaier dan van Nederlandse geiten. Ook wordt er geëxperimenteerd met vellen van andere dieren: onder meer van koeien en paarden. Een koeienvel doet het prima op een conga, en een – veel dunner – paardenvel werkt op een djembé. De passie voor het instrument is er nog steeds volop, en omdat hij alle fasen heeft doorlopen weet hij heel goed wat de vorm doet met de klank en waar het op aankomt bij het kiezen van een vel. Ooit haalde ik een vel en Jaap wees me op een plek aan de rand van het vel: 'daar klinkt ie op z'n best!' En inderdaad, op die plek is de klank feller dan aan de andere kant. En de klank, daar gaat het om bij Stiggelbout!

Jaap kan enthousiast vertellen over houtsoorten, constructies, maar bovenal over de klank van instrumenten. Met diezelfde passie werken ook zijn medewerkers, ieder op z'n eigen terrein. Alles bij elkaar gaat het bij Stiggelbout om drie fulltime banen, verdeeld over vijf medewerkers. Reparaties, laswerk, de website, de winkel en de verzending; overal is een specialist voor.

Bijzonder is de werkplaats: daar worden speciale standaards gelast, instrumenten gerepareerd en nieuwe ideeën uitgewerkt. Brommerbanden worden getransformeerd tot djembévoeten voor een betere klank en ter bescherming van trommel en handen; instrumenten en standaards worden aangepast voor mensen met een fysieke beperking. In samenspraak met de klant worden soms bijzondere instrumenten gemaakt. Bijvoorbeeld een trommeltafel, ruim een meter in doorsnee met een koeienvel als tafelblad. En dan met z'n allen erop trommelen. Een mooi groepsgebeuren!

Ook wordt er geëxperimenteerd met nieuwe materialen. Liefst zo natuurlijk mogelijk. Er zullen altijd wel dieren genoeg zijn om een vel van een trommel te voorzien, maar de houtvoorraad staat wereldwijd wel onder druk. Een ketel op basis van jute met een milieuvriendelijke hars is in ontwikkeling.

Multicultureel

Omdat er steeds meer online wordt verkocht, is de website heel belangrijk. Bijzonderheid is dat daar van de meeste instrumenten ook een geluidsfragment te horen is. Weet je niet hoe een kenkeni, een ngoma of een krin klinkt? Geen probleem, luister maar! En bedenk daarbij dat het in het echt nóg mooier klinkt. Verbaas je over wat er allemaal bestaat. 'En als het niet bestaat, proberen wij het te maken!'

Inmiddels is Stiggelbout Slagwerk uitgegroeid tot een ware 'geluidenwinkel'. Alle denkbare percussie-instrumenten van de bekende merken zijn er te vinden en ook instrumenten uit alle continenten. Overal op de wereld wordt getrommeld en mensen uit alle culturen kunnen hier terecht voor een trommel. Een multiculturele winkel dus! Steeds meer instrumenten voor therapeutisch gebruik: klankschalen, gongen, windchimes en een keur aan sfeerinstrumenten. Van een klankschaaltje van een paar centimeter tot een indrukwekkende gong van 1 meter 20 doorsnee. En heel veel daartussen!

www.stiggelbout.nl

'Als het niet bestaat, proberen wij het te maken!'

EFnote Pro Complete

Elektronisch podium

Het verschil tussen elektronische en akoestische drums wordt steeds kleiner; zowel in hoe ze eruitzien als in hoe je ze kunt gebruiken. Kort na de EFnote 3, 5 en 7 probeert het merk met de Pro-serie het verschil zo klein mogelijk te maken. Voor deze test stuurden ze ons een gigantische berg drum- en cymbalpads toe die helemaal klaar zijn voor professioneel gebruik: de EFnote Pro Complete.

tekst Dennis Boxem

Complete is het sleutelwoord bij deze test. De Pro begint als vierdelige elektronische drumkit, maar is daarnaast met de nodige uitbreidingssets uit te bouwen tot iets veel groters. Als je van mening bent dat *bigger* ook daadwerkelijk *better* is, dan kies je voor de testset waarin alle mogelijke uitbreidingen worden meegeleverd.

We zullen er daarbij niet omheen draaien: de set uit deze test is prijzig. Maar voor net onder de tienduizend euro krijg je wel een zevendelige drumset met acht bekkenpads en alle bijbehorende standaards en kabels, en de module. De vierdelige basiskit zit qua prijs in het vaarwater van Roland's VAD706. De losse module zit in de richting van Pearl's Mimic Pro en Roland's TD-50, maar heeft ten opzichte van die twee ook wel de nodige voordelen.

EFnote doet met de Pro-serie namelijk iets unieks: ze koppelen het display en de inputs los van elkaar. In het geval van de Pro is het display een prachtig kleurentouchscreen, gevat in de behuizing die je van de andere EFnote modules kent. Het echte werk gebeurt echter in een speciale stagebox die ramvol in- en

beest

De module van de EFnote Pro bestaat uit twee delen: een bedieningspaneel en de stagebox.

outputs zit. Niet alleen de inputs voor alle pads die bij de testset zitten, maar ook onafhankelijke outputs die werken met een gebalanceerde xlr-output. En dat maakt gebruik op een podium meteen stukken makkelijker. En in vergelijking met de concurrentie is er momenteel niets dat qua hoeveelheid in- en outputs bij de EFnote in de buurt komt. Met de vijftien pads, waarvan meerdere bekkenpads met twee outputs per stuk, zat de module nog steeds niet helemaal vol!

Opgeruimder

De EFnote Pro Complete is de meest uitgebreide elektronische kit die we ooit in Slagwerkkrant testten. Met vijftien drum- en bekkenpads ben je de set-up van de meeste akoestische drummers al ruimschoots voorbij, en als je daarbij bedenkt dat je op een elektronische set vrijwel iedere willekeurige klank aan een pad kunt toekennen, kun je je afvragen of je al die pads wel nodig hebt. Toegegeven, leuk is het wel. Al moet je voordat je de eerste noten speelt wel even doorpakken. De eerste keer alles uitpakken en opstellen kostte bijna twee uur. En daar zijn de twee ritjes die je vervolgens naar het oud papier moet maken nog niet bij gerekend.

Mocht je nu door die lange set-uptijd meteen afhaken: dat is nergens voor nodig, want na de eerste keer opstellen bouw je de set een heel stuk sneller op. Dat komt onder meer door het feit dat je bij de EFnote Pro geen kant-en-klare kabelboom krijgt, maar juist een hele berg losse kabels in een aantal verschillende lengtes. Heb je alles staan waar je het hebben wilt, dan pak je de juiste lengte kabel voor iedere pad. Heb je alle kabels ingeplugd, dan kun je ze met de bijgeleverde kabelbinders en labels aan elkaar verbinden, en zo maak je je eigen 'custom made' kabelboom. De eerstvolgende keer dat je de drumkit moet neerzetten heb je alle kabels precies op de juiste lengte ten opzichte van de positie van je drums en bekkens. Dat geeft niet alleen een veel opgeruimdere look, maar scheelt ook een hoop gedoe met het inpluggen. Onder de streep is het opzetten van de EFnote Pro zelfs iets minder werk dan het neerzetten van een akoestische drumkit met microfoons.

11" tompad

De drumpads van de EFnote Pro zijn nét niet helemaal zo groot als de akoestische evenknie, maar eerlijk gezegd merk je daar tijdens het spelen niets van. De toms meten 8", 10" en 11"(!), de floortoms zijn 13" en 15" in diameter. Die 11" is daarbij absoluut de vreemde eend in de bijt, want momenteel maakt geen enkel ander drummerk een 11" tom. De 20" bassdrum en de 14"x5½" snaredrum hebben daarentegen weer gewoon gangbare maten, en bij de bekkenpads zijn alle maten eigenlijk gelijk aan de akoestische broers en zussen.

EFnote levert alle hardware die je nodig hebt om de pads op te hangen mee. Het enige dat je zelf moet toevoegen zijn een bassdrumpedaal en een hihatpedaal. De vijf bekkenstandaards die je bij de kit krijgt zijn van redelijke kwaliteit. De stands staan stevig, maar de koppelstukken voelen een beetje onderbemeten aan, ook omdat je met de toms nog redelijk wat extra gewicht aan de standaards hangt. Die drie toms hang je op met drie losse L-armen met multiklem, die wel weer van zware kwaliteit zijn.

Realisme

Bij de bekkenpads gaat EFnote voor absoluut realisme: De ride meet 20", crashes zijn er in 16" en in 18", maar de drie effectbekkens maken de looks helemaal af: bij de testset zit een 8" splashbekken, een 18" O-zone crash vol gaten, en een 18" china, mét de kenmerkende omgevouwen lip. Standaard zitten in de module ook de bijpassende klanken ingeprogrammeerd. Wil je eens ervaren hoe sterk zo'n realistisch bekken van invloed is op je manier van spelen, programmeer dan eens de klank van een koebel of tamboerijn onder een van de effectbekkens. Wat er

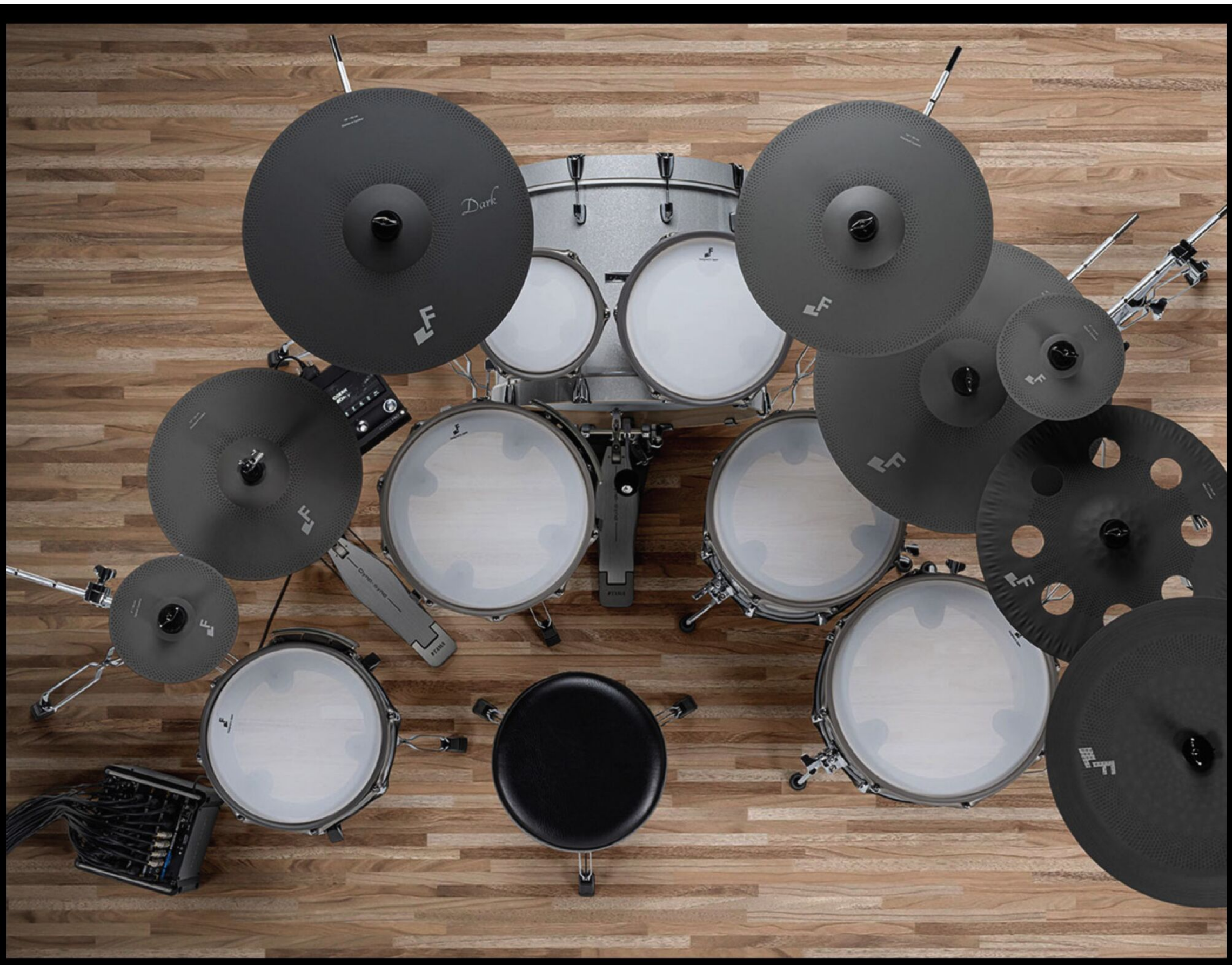

in je hoofd gebeurt als je vervolgens op de pad slaat, is heel bijzonder.

De hihatpad is een 14” model dat je op een gewoon hihatpedaal kunt monteren. Behalve dat je het kabeltje van het topbekken eerst door het daarvoor bestemde gaatje in het onderbekken moet halen, zet je de beide pads net zoals je met een gewone hihat zou doen op het pedaal. Daar is ook geen speciale clutch of iets dergelijks voor nodig. Alle ride- en crashbekkens sluit je aan met twee kabels. Deze hebben dan ook aparte zones voor cup, blad en rand. De splash, china en O-zone zijn dual-zone en hebben daardoor ook maar één kabeltje nodig.

De module van de EFnote Pro bestaat zoals gezegd uit twee delen: een bedieningspaneel en de stagebox (een soort breakout box waar alle aansluitingen samenkomen). Dat bedieningspaneel heeft dezelfde afmetingen en vormgeving als de complete module bij de EFnote 3 en 5, maar vanaf het eerste moment dat je het apparaat opstart, wordt al snel duidelijk dat je hier met iets compleet anders te maken hebt. Het prachtige full colour touchscreen reageert razendsnel. Alle sub-menus openen direct, en ook als je zoals ondergetekende niet al te ranke vingers hebt, tik je eigenlijk nooit mis. De lay-out is heel doordacht en eigenlijk kun je alle belangrijke settings in een keer vinden.

Door de kits scrollen doe je gewoon door met je vingers naar links of naar rechts te swipen. Editen van kits, sounds en settings wijst zich bijna vanzelf. Als je al een beetje ervaring hebt met elektronische kits, zul je in de praktijk de handleiding eigenlijk niet nodig hebben. De enige keren dat er een beetje verwarring ontstond was bij het veranderen van een setting die niet op het touchscreen was aan te passen, maar met een van de draaiknoppen. Maar na een keer of drie tevergeefs op het scherm te hebben geklikt, kom je er snel genoeg achter wat er aan de hand is.

De sounds in de module zijn werkelijk verbluffend goed. De set zit vol realistische drumklanken en er is een prima balans gevonden tussen meer bewerkte en volledig naturelle sounds: vintage, wollige drums en scherp klinkende moderne kits. De bekkensounds hebben allemaal een prachtig lange sustain. Bassdrums hebben bakken aan laag en de snaredrums hebben een behoorlijke diversiteit aan samples, waardoor je ook bij snelle roffels geen spoortje van het gevreesde machine-gunning krijgt. Een module met minder samples onder een pad klinkt daardoor snel als een machinegeweer, terwijl de EFnote Pro snare heerlijk naturel als een snaredrum blijft klinken.

In het verleden hebben we op deze pagina’s nog wel eens verzucht dat een drummodule vol zit met effectsounds en platgeslagen elektronische sounds. Bij de EFnote Pro is het tegenovergestelde aan de hand. Op een stuk of twintig sounds na zijn alle 188 meegeleverde sounds in de module akoestische drumsounds, en dat is voor een elektronische kit behoorlijk uniek.

Aardlus

Qua in- en outputs valt er bij de stagebox werkelijk niets méér te wensen. Naast de gigantische hoeveelheid inputs heb je maar liefst twaalf gebalanceerde outputs die je in de module kunt toewijzen aan verschillende pads. De xlr’s zijn daarnaast ook nog

eens voorzien van een ground lift-schakelaar. Mocht je ooit op een podium staan waar een aardlus voor een stevige brom in je audiosignaal zorgt, dan is dat met het omzetten van de schakelaar opgelost. Midi gaat via de oude vertrouwde stekker, of gewoon lekker modern via bluetooth. Ook audio-input kan via bluetooth, maar natuurlijk ook via een simpele kabel. Usb-data en -audio, monitorinput, koptelefoonaansluiting in twee maten? Check, check en dubbelcheck. Mocht het je hier nog aan iets ontbreken, dan wordt het tijd om jezelf af te vragen of je het wel echt nodig hebt. Wil je via een computer opnemen? Dan is alleen de usb-kabel inpluggen voldoende, want ook via de usb-kabel krijg je in bijvoorbeeld Logic of Pro Tools meteen de twaalf onafhankelijke signalen binnen. Opnemen kan ook direct in de module, of via een usb-drive.

De EFnote Pro is gemaakt voor gebruik op het podium, en dat merk je in en aan de module. De uitgebreide setlist-optie geeft je de mogelijkheid om voor een optreden alles kant en klaar in te programmeren, van kitkeuze tot clicktempo. En je kunt maar liefst vijftien setlists van twintig tracks programmeren, die je ook nog eens kunt exporteren om in een andere module te gebruiken. Podia zijn vaak donker. Mocht je behoefte hebben aan meer licht; een druk op een knop en onder aan het display gaat er een klein lampje aan dat genoeg licht geeft om bijvoorbeeld je vormschema of partituur te lezen.

Als je een paar uurtjes op de EFnote Pro hebt gespeeld is het maar moeilijk te geloven dat dit merk een kleine vier jaar geleden, op de laatste NAMM show voor de covid-uitbraak, z'n eerste elektronische drumkits aan het publiek toonde. De Pro voelt zo doordacht en intuïtief aan; het is alsof EFnote al jarenlang ervaring met elektronische kits heeft. Er zijn werkelijk maar heel kleine tweaks nodig om de kit helemaal naar eigen smaak af te stellen. In mijn geval was het een kwestie van de hihatrespons iets nauwkeuriger afstellen en de gevoeligheid van de cup op de ride iets hoger zetten. Eigenlijk speelde de set daarna zo vertrouwd dat het was alsof ik er al jaren mee gewerkt had. Natuurlijk is er nog steeds een verschil tussen elektronische drums en akoestische drums – al is het slechts omdat een elektronische drumkit nu eenmaal wat netter vertaalt wat je er aan spel in stopt. Maar veel dichterbij dan wat EFnote met de Pro laat zien is tot nu toe niemand gekomen.

Kortom

De EFnote Pro Complete brengt het livegebruik van elektronische kits naar een fiks hoger plan. Natuurlijk zijn er concurrenten genoeg als het gaat om realistisch ogende drums en bekkenpads, maar de grote gamechanger is hierbij de losse stagebox die echt gebouwd is met het podium in het achterhoofd. Geen opvallende spaghetti meer van plugs en snoeren in de buurt van je display, en ook nog eens veel meer in/out-opties dan je ooit zou kunnen hebben in een traditioneel vormgegeven module. Tel daar de fantastische sounds en het grote aantal uitbreidingsopties bij op en je hebt een set die het gebruik op het podium een heel stuk gemakkelijker maakt.

Importeursreactie: zie pagina 55

Qua in- en outputs valt er bij de stagebox werkelijk niets méér te wensen.

DE FEITEN

- prijs: € 9.899,-
- EFD-K2015 20″x15″ bassdrum
- EFD-S1455 14″x5½″ snaredrum
- EFD-T0865 8″x6½″ tom
- EFD-T1070 10″x7″ tom
- EFD-T1180 11″x8″ tom
- EFD-T1313 13″x13″ floortom
- EFD-T1515 15″x15″ floortom
- EFD-H14 14″ hihatpad
- EFD-C08 8″ splashpad
- EFD-C16 16″ crash
- EFD-C17FX 17″ effect cymbal
- EFD-C18 18″ crashpad
- EFD-C18-D 18″ crashpad
- EFD-C18CH 18″ chinapad
- EFD-C20 20″ ride
- EFD-SCM5 splash cymbal mount
- EFD-PRO module met stagebox
- EFD-SS5 snarestatief
- 6x EFD-CS5 bekkenstandaard
- 3x EFD-TM5 tomarm

audio/midi-aansluitingen

- 12x bus-out xlr, gebalanceerd
- 2x line-out 6,3mm, ongebalanceerd
- 1x stereo hoofdtelefoon-out 6,3mm jack
- 1x stereo hoofdtelefoon-out 3,5mm jack
- 2x stereo monitor-in xlr-combojacks
- 2x line-in 6,3mm jack, ongebalanceerd
- usb-audio-interface 2-in/12-uit
- bluetooth midi-in/uit
- bluetooth audio
- usb-midi-in/uit
- midi-uitgang: 5-pins din

HET OORDEEL

+

- realistische looks
- stagebox biedt ongeëvenaard aantal inputs en outputs
- topklasse sounds

–

- meegeleverde bekkenstandaards voelen een beetje onderbemeten

DE CONCURRENTIE

- Roland VAD706
- Gewa G9
- ATV aDrums Artist
- DWe

Zebra Drums London Plane

Handgemaakt Lim

Een merk met de naam Zebra Drums verwacht je misschien niet in het Limburgse Roermond, maar toch maakt Sjoerd van den Beuken daar alweer vele jaren handgemaakte drums. Dat doet hij met een duigenconstructie en met een opvallend free-floatingsysteem. Dat laatste maakte toch ook wel heel nieuwsgierig. Hoog tijd voor een test.

tekst en foto's Dennis Boxem

Het leuke aan kleinere drumbouwers is dat ze vaak behoorlijk compromisloos te werk gaan, en dat is bij Zebra Drums zeker het geval. De set die we vandaag onder de loep nemen is afkomstig uit de London Plane-serie: drums gemaakt van plataan, een boom die je in vele Europese straten en parken tegenkomt. Plataan is ongeveer een kwart minder hard dan Amerikaans esdoorn of berkenhout. Als je liever een andere houtsoort wilt, behoort dat bij Zebra Drums zeker tot de mogelijkheden. Walnoot, mahonie en Amerikaans esdoorn staan ook standaard in de catalogus.

De drums worden gebouwd volgens een duigenconstructie. Mocht je de theorie even niet paraat hebben: waar bijna alle drums worden gemaakt van kruislings verlijmde laagjes fineer maakt een duigenketel gebruik van in de lengte verlijmde houten duigen, vergelijkbaar met hoe bijvoorbeeld een houten vat of een conga wordt gemaakt. Dat levert een ketel op die compleet vrij is van spanning, waardoor de ketel een lagere grondtoon krijgt en over het algemeen ook een

burgs stemwonder

meer open klank. Waarom niet alle merken hun trommels op deze manier bouwen? Het is aanzienlijk lastiger en veel duurder.

Maar Zebra gaat nog een stapje verder. Alle drums hebben namelijk free-floating hardware: de ketel zit klem tussen de twee vellen zonder dat er ook maar iets op de ketel geschroefd is. Dat zorgt er dus voor dat die ketel onbeperkt kan doorklinken. Het volledige stemsysteem is aangebracht in een soort kooiconstructie die om de ketel heen grijpt. Dat is overigens niet nieuw. Pearl deed met de free-floating snaredrums iets wat er een beetje op lijkt, en het Australische Sleishman gebruikt al sinds de jaren zeventig een vrijwel soortgelijk systeem. Een groot verschil met Sleishman is echter dat het Zebra-systeem vele malen lichter en eleganter is vormgegeven. En Zebra gebruikt zijn eigen ketels waar Sleishman ketels van de Amerikaanse fabrikant Keller gebruikt. Het idee achter wat het systeem doet is echter hetzelfde: ervoor zorgen dat niets de klank van de ketel in de weg staat.

Tussen dik en dun

Even je vellen wisselen is bij de Zebra drums nog maar zo'n beetje de helft van het werk: je schroeft het bovenvel eraf en je kunt zowel het boven- als het ondervel verwisselen. Om bij het ondervel te komen hoef je alleen even de ketel uit de kooiconstructie te tillen en je kunt bij het ondervel. Tegelijkertijd kom je hierdoor bij het enige mogelijke bezwaar van zo'n free-floating-constructie: ondervel en bovenvel kunnen niet onafhankelijk van elkaar gestemd worden. Dat is echter veel minder erg dan het klinkt.

Bij het stemmen van een Zebra trommel heb je gewoonlijk drie opties: je maakt óf een toonbuiging omhoog, waarbij het ondervel hoger is gestemd dan het bovenvel, óf je maakt een toonbuiging omlaag, waarbij het ondervel lager is gestemd dan het bovenvel-, óf je gaat voor een strakke toon. Bij die laatste optie stem je onder- en bovenvel gelijk. Heb je twee dezelfde vellen als slag- en resonansvel, dan krijg je bij de Zebra drums altijd een toon van de laatste soort. Wil je per se die toonbuiging omhoog, dan kies je voor een dunner resonansvel dan het slagvel. Voor de toonbuiging omlaag kies je juist voor een dikker resonansvel dan het slagvel. Het is een iets andere benadering, maar je krijgt er ook heel wat voor terug.

Waarin Zebra Drums namelijk enorm op de concurrentie voorloopt, is in het stemgedrag, en daarnaast in het stemgemak. Doordat onder- en bovenvel tegelijk aangespannen worden, hoef je tijdens het stemmen geen rekening te houden met hoe de vellen zich tot elkaar verhouden: dat gaat automatisch goed. Daardoor heb je dus ook een veel gemakkelijker te beheersen stembereik: met een kwartslag aan een enkele spanbout gaat de klank van je trommel gelijkmatig omhoog of omlaag. Tegelijkertijd neem je ook alle kans op een onregelmatig gestemde trommel weg. Want zeg nu zelf: hoe vaak draai je het ondervel bij als je aan je bovenvel iets verstemd hebt? Bij de Zebra trommels gaat het ondervel automatisch mee.

Smoel

Duigentrommels hebben van zichzelf door het gebrek aan spanning op de ketel een behoorlijk lage grondtoon. Als je daar het extra stembereik dat van het free-floatingsysteem afkomstig is bij optelt, mag het geen verrassing zijn dat de Zebra drumkit een flikse maat groter klinkt dan hij daadwerkelijk is. Het kost geen enkele moeite om de 10" tom van deze kit net zo laag te stemmen als de 12". En daarbij heb je dan bij geen van de twee trommels het

idee dat er qua body of diepte iets in de klank op tafel blijft liggen. De 16” floortom duikt op een gegeven moment zelfs het bassdrumregister in.
Tegelijkertijd knijpen de toms bij hoge velspanning totaal niet af. Het trucje met de verschillende vellen werkt opzienbarend goed. Toegegeven, het voelt een beetje onnatuurlijk om een dubbellaags Emperor als resonansvel te gebruiken, maar in combinatie met een enkellaags slagvel levert dat toch echt een moddervette toonbuiging naar beneden op.

De bassdrum van de London Plane kit is een waar kunststukje. In plaats van simpele spanranden die met klauwen op hun plek worden gehouden, hebben de drums van Zebra een uit duigen opgebouwde spanrand met ogen: hij lijkt feitelijk op een grote gegoten spanrand, maar dan gemaakt van hout. Die spanrand geeft de bassdrum een prachtige eigen smoel. De bassdrumpoten zitten aan de free-floating hardware vastgemaakt via mooi verchroomde metalen platen waarin het Zebra logo is uitgesneden. Chique!

De bassdrum heeft net als de toms een groot stembereik, al is de lage grondtoon van deze trommel iets dominanter. Stem je hoger, dan droogt de klank eerst een beetje op voordat hij ook echt omhoog gaat. Met een zo laag mogelijke stemming – net alle rammel eruit – geeft deze trommel een hoeveelheid sublaag die je voelt in je onderbuik en die zo’n beetje de vullingen uit je kiezen rammelt. Een beetje meer velspanning is wel prettig om de boel wat meer onder controle te krijgen. De trommel heeft heel veel toon, dus een beetje extra demping is voor het resonansvel geen overbodige luxe. Een resonansvel met een klein microfoongat monteren doet ook wonderen. De 22”x16” bassdrum laat zich naast diep en donker laag ook mooi jazzy hoog stemmen, maar daarbij moet je wel rekening houden met het feit dat deze trommel voor een meer ingetogen setting best veel toon en volume heeft.

Bakken aan body

We kregen voor deze test maar liefst twee verschillende snaredrums meegeleverd: een 14”x8”mahonie exemplaar en een 13”x7” wengé trommel. Bij de snaredrums volgt Zebra Drums niet de free-floating-principes. Dat zou ook een beetje ingewikkeld zijn, want het resonansvel is bij een snaredrum zoveel dunner dan een slagvel dat de constructie van de toms en de bassdrum hier niet zou werken. Je zou dan meer ondervellen dan bovenvellen verslijten. Wat opvalt is hoe dun de beide snaredrums zijn. De 13”x7” is maar zeven millimeter en de 14”x8” meet negen millimeter. Daarnaast hebben beide snaredrums een uitgesproken snarenbed.

De 13”x7” wengé snaredrum heeft klassiek ogende doorlopende spanpijpen die mooi afsteken tegen het donkere hout van de ketel. Deze 13” heeft een gefocuste klank en net als de rest van de Zebra drums een ruim stembereik. Laag gestemd heeft deze trommel een lekker bijtende en venijnige aanslag met een prima controleerbare sustain. Stem je hoger, dan wordt de klank veel scherper en puntiger: de wengé ketel snijdt als een mes door de boter en heeft een heel fijne, crispy attack. Het geeft de trommel een heel nauwkeurig karakter: alles wat je er als drummer in stopt komt eruit.

De mahonie 14”x8” is wat donkerder van karakter, een beetje wolliger, maar ook gespierder. Laag gestemd geeft hij een prachtig volle en gecontroleerde klap met een donkere *unkh*. De boventonen die je daarbij krijgt zijn eigenlijk te mooi om weg te dempen. Stem je hoger, dan wordt de toon korter en funkier, maar dankzij de diepe ketel hou je bakken aan body over. Rimshots klinken op de mahoniehouten snaredrum

fenomenaal en ook rimclicks zijn waanzinnig breed en diep. Bij een diepe snaredrum verwacht je vaak dat hij wat minder responsief is, maar daar is bij deze 8” helemaal niets van te merken. Hij reageert op de kleinste aanraking en heeft een gigantisch breed dynamisch bereik.

Vingerlas

Als je na de eerste kennismaking verder kijkt naar de manier waarop de Zebra drums in elkaar zitten, valt op met hoeveel oog voor detail de drums ontworpen zijn. Zo zijn de duigen niet zomaar koud verlijmd. Elke duig is voorzien van een vingerlas, een speciale houtverbinding die als vingers in de volgende grijpt. Dat geeft de verbinding extra stevigheid. Maar ook op hardwaregebied gebeurt er meer dan verwacht. De tomrozetten die Zebra gebruikt zijn van Pearl en de rozetten van de floortompoten zijn weliswaar universeel, maar de manier waarop ze aan de ketel zitten is allesbehalve doorsnee. De rozetten zitten vast via de Spring Activated Suspension ophanging; een montageplaat die met behulp van veren aan het free-floatingsyseem is bevestigd. Daardoor heeft elke tommount een zekere hoeveelheid vering, en ook dat draagt weer bij aan een zo optimaal mogelijke sustain.

Aan teruglopende spanbouten heeft van den Beuken een hekel en dus verzon hij zijn eigen anti-terugloopsysteem. De spanbouten lopen door een speciaal kunststof inzetje dat in het gat van de spanrand valt. Dat inzetje geeft de spanbouten iets meer weerstand dan wanneer je het niet gebruikt, maar eerlijk gezegd merk je daar weinig van. Wat je wel merkt is dat de drums ook met de laagste velspanningen keurig op stemming blijven. Zebra verkoopt de Thread Locks overigens ook los. Ze passen op iedere spanrand met ovale gaten, en dat is anno nu veruit bij de meeste spanranden het geval. Nog zo'n gevalletje van oog voor detail? In de bassdrum ligt een klein stukje hard schuim. Dat ligt er niet om te dempen, maar om te voorkomen dat je bij een willekeurige stemming een basketbalklank in de ketel krijgt. Zo'n hoge *ienkh* komt regelmatig voor bij grotere floortoms en bassdrums zonder demping en het komt door de reflectie binnen in de ketel. Het stukje schuim zorgt ervoor dat die reflectie niet kan optreden en dat je over het gehele bereik kunt stemmen zonder demping.

Het mag voor zich spreken dat Zebra drums niet goedkoop zijn, maar als je naar de hoeveelheid moeite kijkt die in het maken van deze drums gaat zitten, valt het eigenlijk nog alles mee. Zebra Drums zit in dezelfde prijsklasse als Tama's Star, Sonor's SQ-2 en DW's Collectors, en net als bij deze series is de prijs afhankelijk van je wensen. Zo is een naturel afgewerkte set aanzienlijk goedkoper dan de Indigo Blue gekleurde testset. Ook de verschillende houtsoorten geven verschillen in prijs.

Kortom

De London Plane set uit deze test scoort op alle punten, maar onderscheidt zich vooral door het gigantische stembereik en het stemgemak. Deze set is eigenlijk niet slecht te stemmen. Van het laagste laag tot knetterend jazzy hoog; het zit er allemaal in. Door het free-floatingsysteem kun je vrijwel traploos van laag naar hoog en weer terug stemmen. Daarnaast druipt de klank van het karakter: een prachtige open sound met net even een klein beetje spierballen die in vrijwel alle muziekstijlen excelleert. ■

Importeursreactie: zie pagina 55

DE FEITEN

- handgemaakte duigendrums met free-floating hardware
- gemaakt van plataan
- progressieve keteldikte

testset

- afgewerkt in Indigo Blue
- 22″x16″ bassdrum
- 10″x7½″ en 12″x8″ toms
- 14″x12″ en 16″x14″ floortoms

prijzen

- € 7.400,- (in naturel finish € 5.944,-)
- 14″x8″ mahonie snaredrum € 1.259,-
- 13″x7″ wengé snaredrum € 1.069,-

HET OORDEEL

\+
- gigantisch stembereik
- topklasse constructie en afwerking

\−
- geen minpunten

DE CONCURRENTIE

- Lignum drums
- Exclusive drums
- Taran drums
- Tama Star
- Sonor SQ-2
- DW Collectors

Yamaha FGDP Finger Drum Pads

Beats maken met

Ben jij het type dat de hele dag op alles zit te tikken? Dan heeft Yamaha het ideale instrument voor je: de FGDP-30 en FGDP-50 Finger Drum Pads. Deze pads zijn echter bepaald geen speelgoed. Je kunt er namelijk met wat oefenen een aantal stevige grooves mee neerleggen.

tekst Dennis Boxem

Finger drumming is geen nieuw fenomeen. Doe een korte zoektocht op YouTube en er gaat een wereld voor je open. Er lopen een paar ongelooflijk handige muzikanten rond die op alles, van een oude jaren-negentig drumcomputer tot een Akai MPC of een Ableton controller, de gekste grooves kunnen spelen. Beide Finger Drum Pads zijn gelukkig een stuk makkelijker te bedienen dan zo'n drumcomputer met z'n minuscule knopjes. De pads hebben een lay-out die helemaal toegespitst is op hoe je handen in elkaar zitten: voor de bassdrum en de snaredrum heb je twee grote knoppen die je makkelijk met zowel je wijsvinger als je duim kun raken. De hihat zit verdeeld over twee knoppen die beide een dichte sound geven en een enkele knop in het midden die een open sound geeft, en voor de drie toms heb je ook drie keer twee knoppen aan weerszijden van de pad. Blijft over de ride (blad rechts, cup links), crashes links en rechts en twee extra sounds, bij een drumkit bijvoorbeeld een splash of een china. Dat wil echter niet zeggen dat als je zo'n pad koopt je er meteen de vetste beats uit trommelt. Het blijft best oefenen.

Yamaha heeft twee verschillende Finger Drum Pads: de heel eenvoudige FGDP-30 en de uitgebreidere FGDP-50. Er is een prijsverschil van meer dan honderd euro, maar voor dat geld biedt de FGDP-50 ook wel heel wat meer opties. Of het ontbreken van die opties een probleem voor je, is hangt helemaal af van wat je met het ding van plan bent.

Vermaken

Beide Finger Drum Pads zijn als standalone apparaat te gebruiken, maar je kunt ze ook als controller voor je daw gebruiken, om bijvoorbeeld samples en loops in Ableton, Logic en Cubase te triggeren. Maar ook als externe klankbron via usb-midi. Wat de mogelijkheden op dat gebied betreft zijn de twee pads feitelijk gelijk. Alle aansluitingen daarvoor lopen via één enkele micro-usb-aansluiting. Daarnaast hebben beide pads een kleine ingebouwde speaker, een aux-input en een audio-uitgang. De duurdere FGDP-50 heeft ook nog een usb-aansluiting waar je een memorystick op kunt aansluiten.

De FGDP-30 is een pad in zijn meest basic vorm. Er zit geen display op, en alle settings zijn met een paar icoontjes en bijbehorende lampjes in te stellen. Als je door de verschillende ingebouwde drumkits scrolt, heb je dus in eerste instantie geen idee waar je uithangt. Op het knopje van de sets drukken en luisteren wat voor sound er onder de pads zit is het devies. En ook de inge-

DE FEITEN

- ingebouwde speaker
- oplaadbare accu
- usb/midi/audio
- aux-input

FGDP-30

- pads in een geoptimaliseerde lay-out
- 39 preset kits
- 1.212 instrument voices
- afmetingen: 22,3x19,5x4,9cm
- gewicht: 1kg
- prijs: € 198,-

FGDP-50

- zeer gevoelige pads in een geoptimaliseerde lay-out
- 48 preset kits
- 1.500 instrument voices
- 8 RGB pads
- playback sampler
- auto-accompaniment session creator
- usb-audio-player/recorder
- note repeat-functie
- afmetingen: 22,3x22,3x5,1cm
- gewicht: 1,1kg
- prijs: € 325,-

je vingers

HET OORDEEL

\+
- betaalbaar en veel mogelijkheden
- makkelijk mee te nemen

−
- bespelen is minder makkelijk dan het lijkt

DE CONCURRENTIE

- diverse pads en controllers; van jaren 90 drumcomputers tot Ableton Push

wikkelder instellingen van de pad moet je min of meer blind doen. Dat hoeft echter geen probleem te zijn. Als je de tijd hebt, of de Finger Drum Pad voornamelijk hebt om jezelf mee te vermaken, is het niet zo'n issue. Als je de Finger Drum Pad hebt aangeschaft om hem als controller voor je daw te gebruiken, is het al helemaal geen probleem. Dan gebruik je de pad namelijk écht alleen als midicontroller en doe je alle instellingen op je computer.

De FGDP-50 is zo'n vijf centimeter langer dan zijn kleine broer en die ruimte heeft Yamaha niet alleen gebruikt voor een relatief simpel display, maar ook voor een rij van kleurige backlights voorziene knoppen die je heel wat extra bedieningsmogelijkheden geeft. Allereerst maakt het display het natuurlijk veel makkelijker om de pad te bedienen.

Maar de '50' heeft ook meer mogelijkheden. Zo kun je tot wel vier kits direct oproepbaar onder de knoppen zetten, terwijl dat er bij de '30' maar twee zijn. Daarnaast overschrijf je bij de '30' in veel gevallen met je wijzigingen de fabrieksinstellingen, terwijl de '50' in veruit de meeste gevallen een aantal user-pre-sets heeft. Daarnaast heeft de laatste extra sounds, een aantal extra effecten én de mogelijkheid om zelf samples en loops in het apparaat te zetten. Daar komt nog eens bij dat je in de '50' effecten hebt en de mogelijkheid om de balans van je sounds te mixen. Als je alles bij elkaar optelt zijn de verschillen tussen beide pads dus behoorlijk groot.

De scene

De extra knoppen op de FGDP-50 hebben meerdere functies. Je kunt ze gebruiken als spelopper-vlakken, maar ook om een aantal backing tracks mee te besturen. Yamaha heeft er daarvan al een aantal ingebouwd, zodat je al oefenend je drumpartij tot een complete performance kunt opbouwen, maar je kunt zelf ook backingtracks importeren van een usb-stick. Wil je een drumpartij opnemen, dan is dat bij de '50' ook geen probleem. Je plugt een usb-stick in als opslagmiddel en je bent klaar om te gaan.

Beide FGDP pads zijn leuk om mee te spelen, maar zoals gezegd vereist serieus vingerdrummen behoorlijk wat oefening. De pads zijn allemaal aanslaggevoelig, maar om de hardste accenten eruit te krijgen moet je aardig sterke vingers hebben. En ook de coördinatie is een kunst op zich. De ingebouwde sounds zijn behoorlijk divers en goed, al zitten er wel opvallend veel synthetisch klinkende drumsounds in. Dat hoort nu eenmaal een beetje bij de scene. Het gebruik met een computer is vrijwel plug & play en als je de zestien minuten durende introvideo van Yamaha bekijkt is er eigenlijk geen reden meer om de handleiding open te slaan.

De ingebouwde speaker van de FGDP's is niet om over naar huis te schrijven. Je hoort wat je aan het doen bent, maar echt laag zit er – gezien het formaat niet verrassend – eigenlijk niet in. De ingebouwde batterij heeft volgens Yamaha genoeg vermogen om de pads zo'n drie uur van stroom te voorzien. Tijdens het testen leek die schatting nog aan de voorzichtige kant. Opladen doe je via de micro-usb-kabel en dat kan met elke universele usb-oplader.

Kortom

De FGDP pads bieden veel mogelijkheid voor relatief weinig geld. Ben je van plan om de pad alleen met je computer te gebruiken, dan is de FGDP-30 duidelijk de slimste optie. Wil je het apparaat standalone gebruiken, dan zal de keus al heel snel doorslaan naar de FGDP-50. ■

Importeursreactie: zie pagina 55

Zildjian K Paper Thin crashes

Flinterdunne warmte

Zildjian viert dit jaar zijn 4de eeuwfeest en dat betekent dat er gedurende het hele jaar met regelmaat nieuwe bekkens uitkomen. Met de K Paper Thin crashes brengt het merk een moderne twist op een van de oudste opties in de Zildjian catalogus: dun, dunner, dunst.

tekst Dennis Boxem

De zogenaamde ‘Paper Thin’ bekkens stonden in de jaren 40 al bij Zildjian op de prijslijst, en tot ver in deze eeuw werden ze nog gemaakt. Het belangrijkste verschil met de bekkens die we in deze test bekijken, is dat die eerdere flinterdunne bekkens bijna allemaal in de A Zildjian-reeks zaten. De nieuwe crashes zijn afkomstig uit de K-serie en hebben dan ook het bijbehorende onregelmatigere hamerpatroon. Zildjian maakt de Paper Thin crashes van 18” tot en met 22”; uitsluitend grote maten dus.

Meegeven

De Paper Thins zijn ondanks hun naam zeker niet zo dun als een velletje A4, maar wel een flinke stap dunner dan bekkens in de ‘Thin’ gewichtsklasse. Net als bij een dunne splash kun je het blad met duim en wijsvinger indrukken. Ondanks dat, hoef je ze bij het spelen niet bepaald te aaien. Zolang je ze netjes ophangt en je bekkentechniek op orde is, gaan ze bij normaal gebruik net zo lang mee als een dikkere crash. Zo’n dun bekken kan door z’n flexibiliteit namelijk heel wat energie verwerken. Alleen voor de echte hardhitters zijn deze crashes minder geschikt.

De Paper Thin crashes zijn op het moment van schrijven nog maar mondjesmaat leverbaar, en daarom moeten we deze test met twee modellen doen: de 18” en de 19”. Dat geeft echter al een prima beeld van wat deze bekkens kunnen. De klank van de crashes is vol, donker en heel gelijkmatig; meer duwend dan echt snijdend. Zildjian noemt de respons van de crashes ‘*buttery*’. Het gaat in het Nederlands misschien wat ver om een vergelijk met het slaan op een zuivelproduct te maken, maar je voelt de bekkens wel heel duidelijk meegeven onder je stokken. En die beweging is ook veel zichtbaarder dan je bij dikkere bekkens gewend bent.

Eigenlijk zijn de Paper Thins een soort uit de kluiten gewassen splashes: ze spreken net zo makkelijk aan, maar door hun donkere, vettige sound krijg je eerder een warme *boesj* dan een natte *pets*. Qua sound hebben deze bekkens wel een zekere verwantschap aan de K Sweet crashes, maar de Paper Thins zijn dan eigenlijk nog ietsjes ‘zoeter’. Zacht bespeeld gaan de twee testmodellen al prachtig open, maar let wel op als je ze in een situatie met weinig volume wilt gebruiken: door het grote formaat klinken ze bij zacht spel behoorlijk lang door. In een normale bandsituatie verdwijnt veel van de sustain juist in het bandgeluid en dat geeft de crashes ook hun specifieke karakter.

Kortom

Een vriendelijker en stuwender crash dan de K Paper Thin crashes zul je niet snel vinden. De bekkens liggen heerlijk in de mix en geven een dik en duwend accent. Net als alle K Zildjians zijn de Paper Thins behoorlijk stevig geprijsd, maar dat is nu eenmaal de aard van het beestje. ■

Importeursreactie: zie pagina 55

DE FEITEN

- B20-bekkenbrons
- onregelmatige K Zildjian-hamering

prijzen

- 18” € 449,-
- 19” € 479,-
- 20” € 509,-
- 21” € 565,-
- 22” € 625,-

HET OORDEEL

\+
- stuwende warme crashklank
- snelle respons

\–
- vooralsnog alleen in grote maten

DE CONCURRENTIE

- Zildjian K Sweet
- Sabian HHX
- Istanbul Agop Traditional

Drumgees

Snelbinders voor je trommels

Een extra sound aan je snaredrum toevoegen door er iets op te leggen is bepaald geen nieuwe truc. Maar hoe zorg je er nu voor dat die splashes, schudattributen en tamboerijnen op hun plek blijven liggen? Drumgees biedt uitkomst.

tekst Dennis Boxem

Kort gezegd is de Drumgee een soort snelbinder voor op je trommel. Hij bestaat uit twee kunststof klemmetjes die je op je spanrand vastzet en een stevig elastisch koord waar je iets onder kunt klemmen. Een kind kan de was doen. Met de Drumgees kun je een splash op z'n plek houden, maar ook grotere dingen als een shaker of een tamboerijn gaan prima of extra veel demping met een theedoek of een paar viltjes. En doordat het koord elastisch is en veel meer kilo's kan hebben dan je ooit nodig zult hebben (ongeveer 45!), kun je ook gemakkelijk grotere dingen vastklemmen. Een tamboerijn op je snaredrum klinkt te gek, maar is zo groot dat je nog moeilijk op je snaredrum kunt spelen. Met de Drumgee klem je hem zo tegen je vel dat de helft van de tamboerijn naast de ketel uitsteekt. Dan hou je genoeg ruimte over om te spelen en krijg je toch die tamboerijnklank. Wil je even niets op snare of tom hebben liggen, dan trek je het elastisch koord aan de kant en haak je het simpelweg achter je spanrand. Simpel!

Drumgees maakt het monteren van accessoires op je trommels belachelijk eenvoudig: geen geknoei met tape, wasknijpers of andersoortige dingen; alles wat je op je trommel legt, blijft zo ook keurig op z'n plek. De twee klemmetjes zet je aan weerszijden met een schroef stevig vast aan je spanrand, en het elastische koord zet je er tussenin simpel op spanning door het koord bij de klemmetjes te verstellen. Dat gaat overigens het makkelijkst door de klemmetjes even van je trommel te pakken.

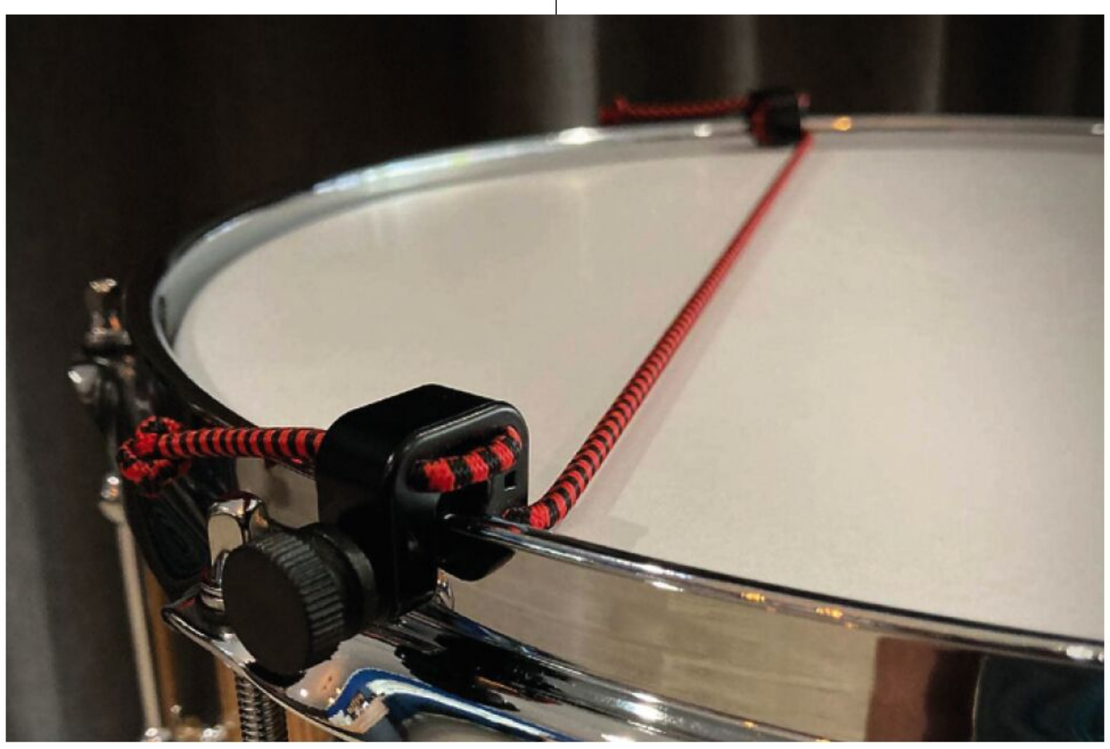

De Drumgees zijn er in verschillende kleuren en naast een uitvoering voor de toms is er ook eentje die je aan de spanrand van je bassdrum vast kunt zetten. Natuurlijk om extra rammelgereedschap aan je bassdrumklank toe te voegen, maar ook voor drummers met een dicht voorvel biedt het ding uitkomst. In een handomdraai voeg je extra demping aan je bassdrum vel toe en net zo simpel haal je het weer weg.

De Drumgees zijn afkomstig uit de VS en worden daar op kleine schaal gemaakt, maar toch zijn ze heel betaalbaar. Voor de snare/tom-variant betaal je € 12,90. De bassdrumversie is met € 16,60 een fractie duurder.

Kortom

Voeg je graag een extra randje toe aan je drumsound? Dan zijn Drumgees een absolute *must have*. De afwerking van de klemmetjes is simpel maar prima. Zowel de klemmen als het koord kunnen tegen een stootje en voor de prijs hoef je het zeker niet te laten. ■

Importeursreactie zie hieronder

DE FEITEN

- 2 kunststof klemmetjes voor je spanrand
- elastisch 'bungee'-koord met 45 kilo trekkracht
- klemmetjes gemaakt van abs en nylon
- tom/snare-versie: € 12,90
- bassdrum-versie: € 16,60

HET OORDEEL

\+
- makkelijk in gebruik
- stevig gebouwd
- heel betaalbaar

\–
- geen minpunten

DE CONCURRENTIE

Tape, wasknijpers, klemmetjes, maar geen product dat precies hetzelfde doet.

Importeurs en reacties

Op deze plaatst stelt Slagwerkkrant importeurs en fabrikanten in de gelegenheid om te reageren op de tests van hun producten in deze editie.

De volgende importeurs/fabrikanten konden zich vinden in de strekking van de test:

- Yamaha Music Central Europe (Vianen), www.yamahadrums.com
- Musik Meyer Benelux, Marburg (D) (+49 64 21989 1550), importeur van Zildjian, www.musik-meyer-benelux.com, www.zildjian.com
- Hyperactive, Hünstetten (+49 6126 9536550), importeur van EFnote, www.hyperactive.nl, www.ef-note.com
- Zebra Drums, Roermond. (+31 (0)6 4101 2862) fabrikant, www.zebradrums.com
- Drumgees, Houston (VS), fabrikant, www.drumgees.com

De bij de test vermelde prijzen zijn richtprijzen. Voordat deze editie naar de drukker ging, is een rondgang langs verschillende retailers gemaakt en daarvan is de gemiddelde prijs genomen. Op die manier proberen we een zo eerlijk mogelijk beeld van de geteste producten te schetsen.

miniconcerten - interviews- tutorials - en meer.

AQUARIUM SESSIONS

Abonneer je op ons YouTube-kanaal!

www.youtube.com/c/aquariumsessions

Video Tutorials:**Gitaarhelden Leif de Leeuw | Stem je drums | Silent Recording**

Bekijk de volgende miniconcerten: **Subterranean Street Society M ft. M | Komodo | Lakshmi Jett Rebel | Skinnerbox Tyler Ramsey | Will And The People | Eagle-Eye Cherry | Emily Wolfe | Ethan Johns**

En video-interviews met : **Samantha Fish | Jared James Nichols Jeff Berlin | Jan Akkerman | Emilie Cleuver**

Aquarium Sessions

Een project van Musicmaker, Gitarist, Slagwerkkrant, De Bassist en Interface

---

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory Amsterdam

Powered by Audient, Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

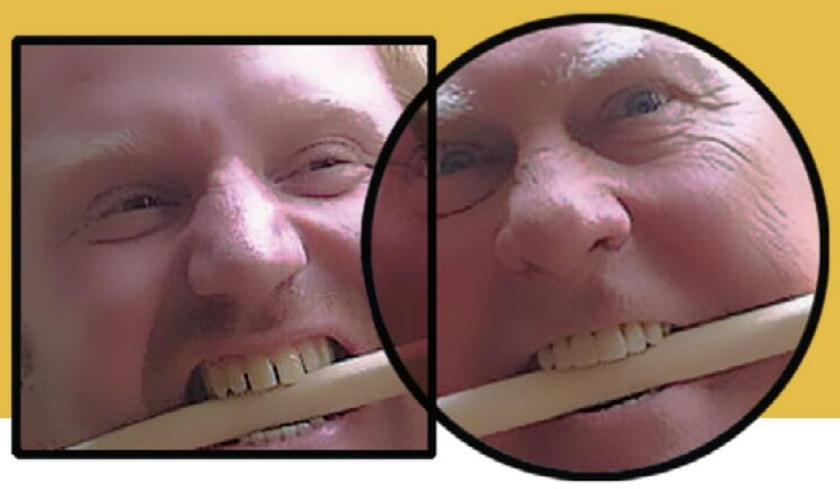

U vraagt wij spelen deel 136

door Cesar Zuiderwijk en Olaf Fase

4Kante Cirkel deel 2

Wat is dat nou weer, een 4Kante Cirkel...? Het is eigenlijk een vervolg op de cursus *Hersengymnastiek*, waarin we ons bewust werden van het feit dat we 4 ledematen hebben en hoe we alle bruggetjes die we daartussen hebben kunnen gebruiken. Je hebt 4 ledematen en 4 onderdelen van het drumstel; een 4-kant dus, maar in een cirkel gespeeld. Typisch weer zoiets dat er makkelijk uitziet, maar best wel moeilijk te spelen is, vooral ook doordat je de patronen met elke hand of voet kunt beginnen.

---

1. Rechter- en linkerhand worden eerst apart geoefend en daarna tegelijkertijd gespeeld. Dit voelt als een achtervolging op je drumstel.

1

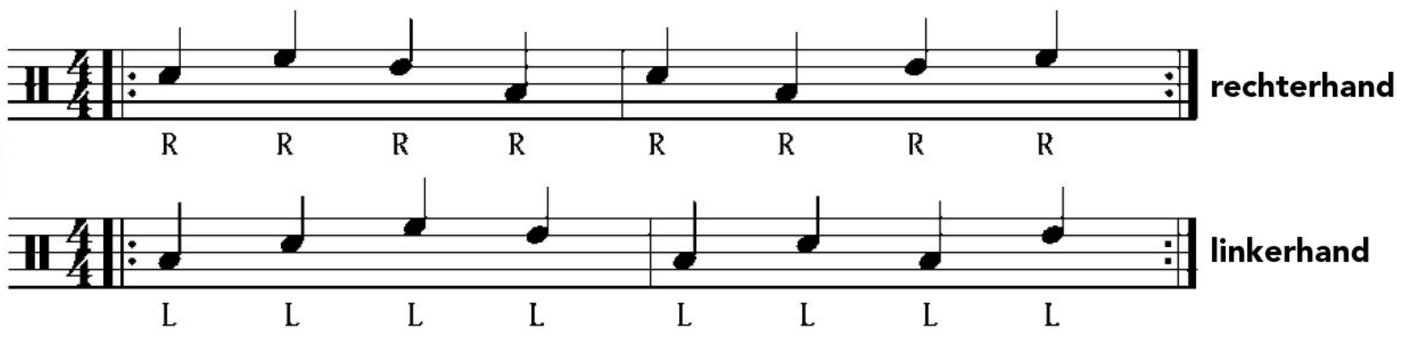

2. Naar een idee van drumleraar Fred Krens. Het ritmische figuur met de rechterhand in de eerste maat circuleert in de volgende maten tegen de klok in over al je ledematen.

3a t/m 3e. Een van je ledematen speelt kwartnoten terwijl overige ledematen achtsten afwisselen; 3a gaat met de klok mee, 3b, 3c, 3d en 3e allemaal tegen de klok in.

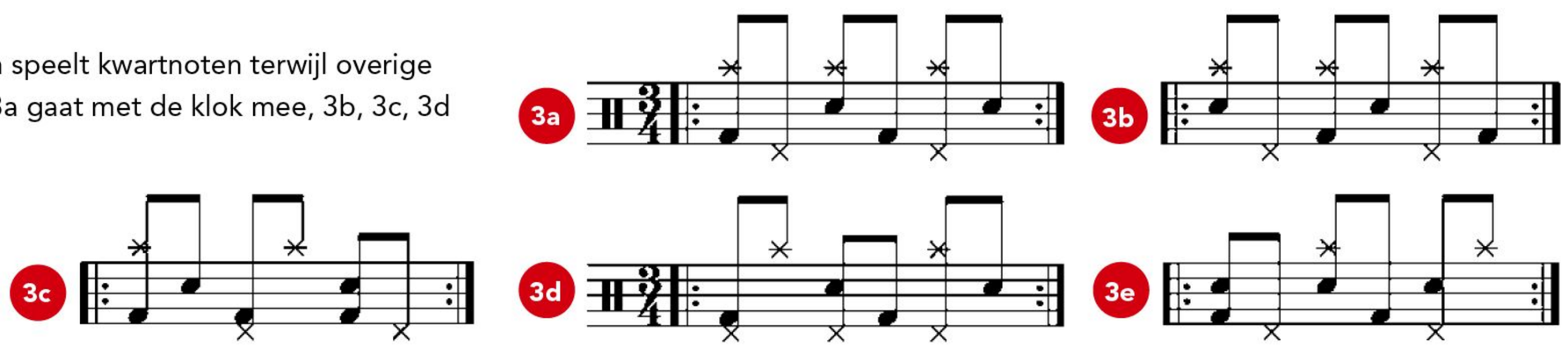

4a t/m 4c. Achtstentriolen in singles. In elke oefening zitten andere draaicirkels.

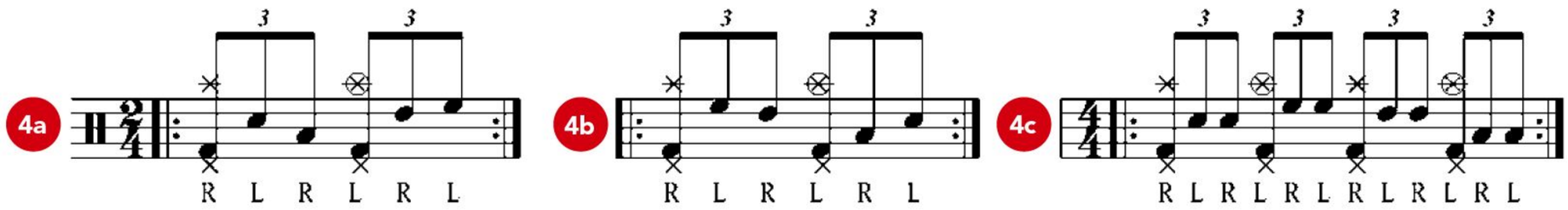

5. Rechter- en linkerhand draaien tegengestelde cirkels, met in elke maat een nieuwe ritmische invulling.

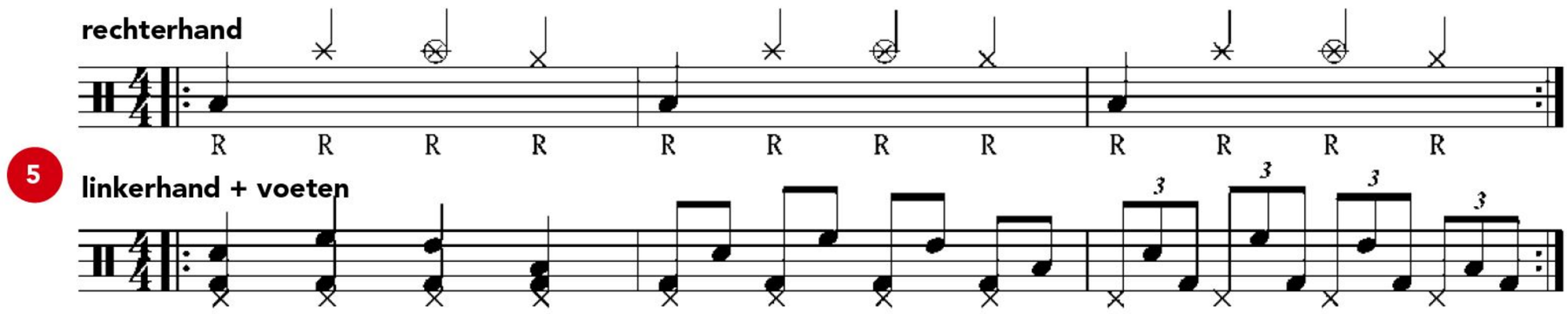

6a. Rechterhand speelt een ostinato over de toms. Bass, hihatvoet en snare maken er met deze invulling een toffe groove van.

6b. Rechterhand speelt dezelfde ostinato als bij 6a. Bass, hihatvoet en snare draaien over drie maten tegen de klok in doorrrrr.

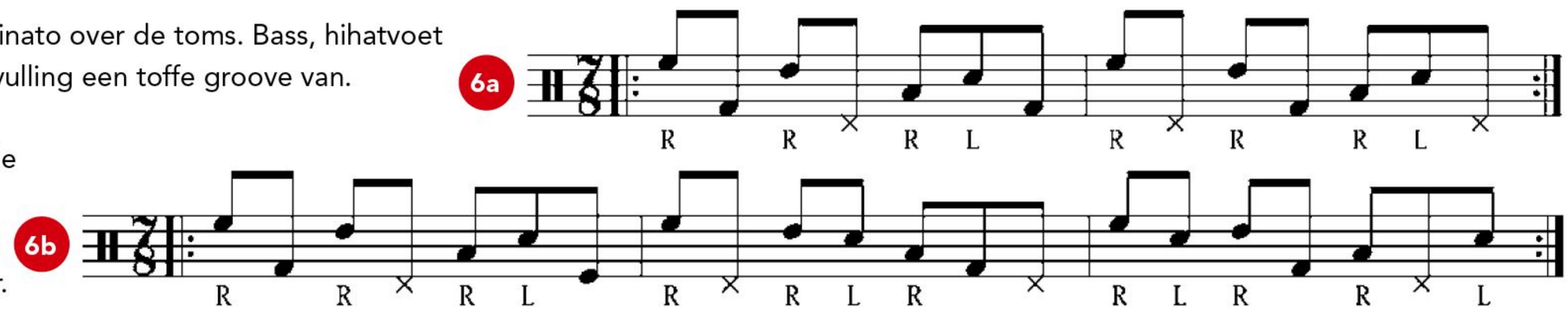

7. Deze twee maten speel je dus tegelijkertijd! Doordat het twee maatsoorten zijn, krijg je een heerlijk kruisritme voor je kanis!

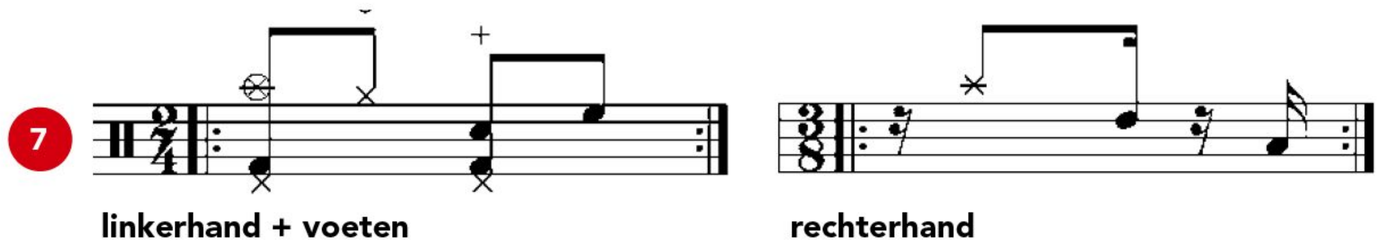

---

*De noten voor onze cursuspagina's worden geschreven in notatiesoftware **Finale**, met grote dank aan distributeur Haco Music Nederland.*

Slagwerkkrant.nl/swkplus

▶ • Olaf speelt de oefeningen voor

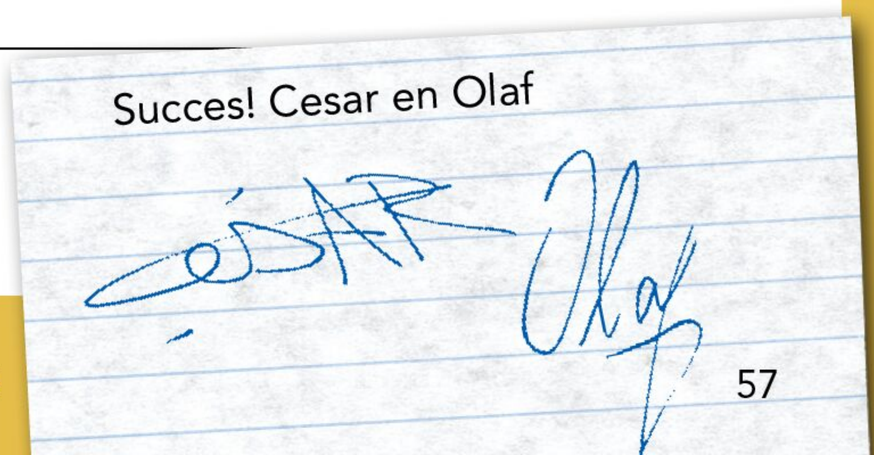

Onze bladen voor muzikanten

Bestel ze los of word abonnee
Dat gaat heel gemakkelijk via

muziekmagazines.nl

Proefabonnementen
€ 12,50

Jaarabonnementen
vanaf € 20,90

Losse edities
vanaf € 5,-

We sturen alles op zonder verzendkosten

Keijser 18 MEDIAPRODUCTIES | de INZET uitgeverij | Interface voor muzikanten en producers www.interface.nl

+31 (0)20 6755308 | info@k18.nl | www.muziekmagazines.nl

SPELEN - deel 132

door

MARK EEFTENS PETAR JANJIC

© Paul Scheepmaker

Drummen bij Cory Wong is natuurlijk al een feest maar Petar Janjic voegt daar nog wat feestvreugde aan toe met zijn strakke en toch uitbundige spel. In het nummer *St. Paul* (check de drumcam-video op Slagwerkkrant Plus) speelt hij vier maten drumintro waarna de band invalt. Janjic slaat alle blazersaccenten vol en vet mee, maar weet er ook nog de nodige lekkere drumlicks tussendoor te spelen. In het tweede deel (vanaf 1:46 minuten) doet hij dat nog eens dunnetjes over. Te gek drumwerk, met hier en daar een lichte zestienden shufflezweem én speelbaar ook, dus aan de slag!

Veel plezier! Vragen en opmerkingen: mark@drumschool.nl

De noten voor onze cursuspagina's worden geschreven in notatiesoftware **Finale**, met grote dank aan distributeur Haco Music Nederland.

SLAGWERKKRANT EVENTS

Vanaf februari is er weer lekker veel te doen voor drummers. Om te beginnen De Drummersdag op 11 februari, en Cesar Zuiderwijk hervat vanaf 4 februari zijn theatertour *De Naakte Waarheid*. Ondertussen kun je genieten van onze videoproducties Aquarium Sessions (zie elders in deze editie) en Drumpraat!

Zondag 11 februari, Muziekpakhuis Amsterdam

De Drummersdag

Wil je je drumskills in één dag een boost geven? Schrijf je dan nu in om mee te doen aan De Drummersdag op zondag 11 februari in Amsterdam. Je krijgt les van topdrummers Chris Strik, Olaf Fase, Cesar Zuiderwijk, Marcos Baggiani, Jochen Hachgenei en Fred Cohen.

De 9de editie van De Drummersdag biedt een dag lang lessen, drumgroepen, workshops en clinics van een zestal topdocenten. Schrijf je nu in op slagwerkkrant.nl/events/drummersdag.

CHRIS STRIK

The Preacher Men, Rob Mostert Hammond Group

Chris Strik is brushkoning! Brushes, is dat niet iets wat alleen maar bedoeld is om te aaien? Welnee! En Chris laat het zien en legt uit. Hij maakte diepe indruk op de DrumDrieDaagse 2022 met zijn tomeloze energie, brushtechniek en veel meer. Nu op De Drummersdag!

OLAF FASE

Slagerij Van Kampen, The Passion

Hij heeft zich jarenlang in de kijker gespeeld bij tal van bands en is nu al een paar jaar vast bandlid van Slagerij Van Kampen en we zien hem elk

Chris Strik

© Tim Emmen

Olaf Fase

© Tineke van Brederode

Marcos Baggiani

Fred Cohen's drumgroepen

jaar in *The Passion*. We kennen hem ook van de cursussen die hij samen met Cesar Zuiderwijk schrijft voor Slagwerkkrant en van zijn eigen drumlesmethode *Drumfase*.

CESAR ZUIDERWIJK

Sloper, Drum Demons

Hij is natuurlijk de man die 50 jaar bij Golden

© Rob van Dalen

Cesar Zuiderwijk

Earring speelde, en nu op volle kracht doorstart met Sloper. Zijn lessen zijn altijd super inspirerend: ongebreidelde energie, aanstekelijk enthousiasme. Ook dit jaar doet hij weer mee met De Drummersdag. Hij verzorgt groepslessen, waarbij je een uur lang les van hem krijgt!

MARCOS BAGGIANI

Celano/Baggiani Group, Undercurrent Orchestra e.v.a.

Elke paar maanden komt er wel een album uit waarop je Marcos Baggiani kunt horen. We zagen hem op North Sea Jazz met de Celano/Baggiani Group, maar hij speelt ook met het Undercurrent Orchestra, met The Ambush Party en hij heeft het drums/sax-duo Horn-Drum. Hij is tevens drumdocent op Het Muziekpakhuis!

JOCHEN HACHGENEI

Latin Adventure

Hij tourde 15 jaar lang door Europa, kwam in 1989 naar Nederland om Latijns-Amerikaanse percussie te studeren bij Codarts. Sinds 1995 is hij docent bij het Muziekpakhuis en speelt/speelde hij in tal van salsabands. Sinds 2007

Jochen Hachgenei (rechts)

© Kloosterboer

leidt hij zijn eigen band Latin Adventure. Jochen Hachgenei wijdt je in in de geheimen van percussie voor drummers.

FRED COHEN

The Amsterdam Blues Company

En dan zijn er natuurlijk nog de vermaarde drummersgroepen van Fred Cohen, de drumdocent die 40 jaar geleden het Muziekpakhuis heeft opgericht. Kom zelf ervaren hoe het is om werkelijk sámen te spelen met andere drummers, met de drumstukken van Fred!

Met 36 collega-drummers een hele dag alles uitwisselen wat met drummen te maken heeft. Dat is De Drummersdag. Schrijf je nu in voor De Drummersdag op zondag 11 februari in het Muziekpakhuis in Amsterdam.

De Drummersdag 2024
zondag 11 februari 2024, van 10.00 tot 18.00 uur
Het Muziekpakhuis, Alberdingk Thijmstraat 19, 1054 AH Amsterdam
Schrijf je nu in voor € 95,- (inclusief lunch)
slagwerkkrant.nl/events/drummersdag

Een project van Slagwerkkrant, Het Muziekpakhuis en Fred Cohen

Cesars Naakte Waarheid

We weten dat hij niet te stuiten is. Cesar Zuiderwijk hervat vanaf februari het tweede seizoen van zijn theatershow *De Naakte Waarheid*, doorlopend tot in mei 2024.

Na 50 jaar Golden Earring, met wereldhits als *Radar Love*, *Twilight Zone* en *When The Lady Smiles*, met ettelijke tours over de hele wereld, nu met zijn nieuwe band Sloper zijn er genoeg verhalen te vertellen, drumpartijen en solo's te spelen. Van zijn allereerste drumstel van augurkenblikken tot het meest recente drums met elektronica en gadgets; het staat er allemaal. Met natuurlijk de onmiskenbare drumhumor van Cesar. Vergeet vooral niet je stokken mee te nemen, want je weet nooit wat er gaat gebeuren.

Zie de volledige lijst met shows op Slagwerkkrant.nl.

Met Slagwerkkrant zijn we partner van deze tournee.

slagwerkkrant.nl/events

Sietse Huisman met Bob Hogenelst

Sietse Huisman met André Kemp

DRUMPRAAT met Bob Hogenelst en André Kemp

Een mooie opnamedag in december

Sinds wij partner zijn van *Drumpraat*, is er natuurlijk ook inhoudelijk een nauwere connectie tussen magazine en de swingende online drumtalkshow van Sietse Huisman. Komende periode is daar een mooi voorbeeld van, want de eerstvolgende aflevering zal zijn met Bob Hogenelst (interview in vorige Slagwerkkrant), en daarna (medio februari) zie je *Drumpraat* met André Kemp, waarvan je het interview kunt lezen in de volgende Slagwerkkrant.

Door Bouke Bijlsma

Bij het uitkomen van deze Slagwerkkrant kun je de aflevering bekijken van *Drumpraat* met Mario Goossens, een verslag van de *Drumpraat On Tour*-voorstelling die Sietse deed met de Belgische superdrummer. En natuurlijk kun je deze wanneer je maar wilt online terugzien, evenals alle afleveringen van de afgelopen vier seizoenen.

Om de samenwerking te vieren en elkaars werkzaamheden eens van dichtbij te bekijken, trokken wij begin december naar het hoge noorden om een opnamedag bij te wonen. In het pittoreske Friese Gytskerk vonden wij studio De Hitfabriek, vaste opnamelocatie van *Drumpraat*, waar André Kemp (drummer bij o.a. Amerikaanse topband Venice, VOF De Kunst en The Dutch Eagles) al stond opgesteld.

Na zo'n typisch drummers-onder-elkaar kennismakingsgesprekje met drop en koffie in het studiokeukentje – je weet wel, alsof je elkaar al jaren kent – verdwijnen Sietse en André in de opnameruimte en wordt in een lange take de gehele aflevering opgenomen. De spontane vanzelfsprekendheid waarmee dat gaat, is zowel ontwapenend als indrukwekkend. Gewoon onvoorbereid gaan zitten, André doet een geïmproviseerde solo, Sietse komt erbij en begint losjes wat vragen te stellen, even babbelen en dan afsluiten met een gezamelijke jam. Klaar. Nog even terugluisteren? Nee hoor. Hoe klonken de toms? Goed? Oké.

Als even later Bob Hogenelst (Iron Jinn, Geisha's Of Doom, Atlanta) binnenkomt, volgt een vergelijkbare exercitie. En dan openbaart zich meteen de kracht van deze videoserie. Bob is een heel andere drummer en spreker dan André, en juist door de ongedwongen spontaniteit van Sietse's aanpak krijg je dan – opnieuw heel vanzelfsprekend – weer heel andere drumpraat en heel andere drummuziek. Mooi om eens van dichtbij mee te maken en goed om te zien hoe makkelijk Sietse schakelt tussen onderwerpen en tussen babbelen en drummen. Interessant en leerzaam, want iets zegt ons dat wij binnenkort ook eens zelf de klos zullen zijn voor het houden van een *Drumpraat*-interview voor de camera daar in Friesland. Wordt vervolgd.

- *Drumpraat S4-A4* met Mario Goossens, 21 december
- *Drumpraat S4-A5* met Bob Hogenelst, medio januari
- *Drumpraat S4-A6* met André Kemp, 23 februari

Slagwerkkrant.nl
Drumpraat.nl

SLAGWERKKRANT

EEN JAAR IN DE BUS MET 33% KORTING

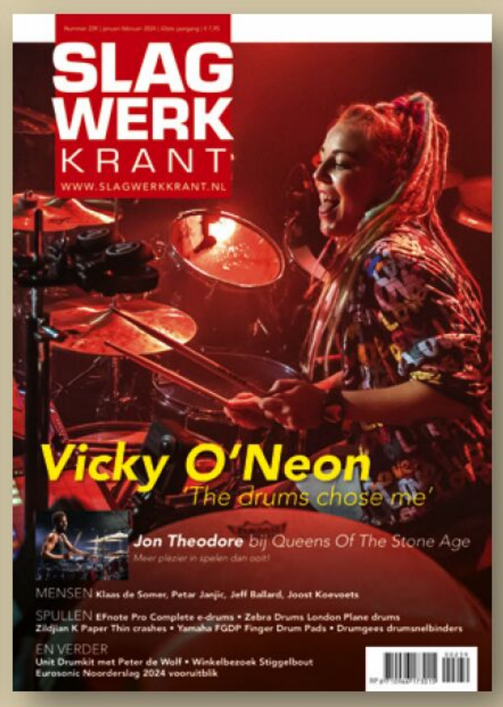

Krijg 33% korting op de losse nummerprijs en ontvang een jaar lang Slagwerkkrant in de bus (6 edities).

Mis geen editie en bespaar véél op je losse aankopen!

Voor slechts € 33,50 ZES EDITIES IN DE BUS

Bestel nu! Ga naar: muziekmagazines.nl/slagwerkkrant

Daar vind je ook tal van andere abonnementsaanbiedingen bijvoorbeeld bij een abonnement Slagwerkkrant een gratis proefabonnement op Musicmaker of Interface!

muziekmagazines**.nl**

Maatwerk in drums

WAT IS HET JUISTE ELECTRONISCHE DRUMSTEL VOOR U ?

Het valt niet mee om de juiste keuze te maken. Dit is afhankelijk van uw budget, manier van spelen en waarvoor u het gebruikt.

Daarom hebben wij een enorm aanbod aan elektrische drumstellen testklaar staan:
Roland VAD 507, Roland VAD 307, Gewa G3pro, Gewa G9 limited, Efnote 3X, Efnote 5X, Efnote 7X , Efnote Pro 707, ATV EXS-5, Artesia 250, Pearl e/Merge.
Daarnaast hebben we akoestische drumstellen omgebouwd naar elektronisch met **Pearl Mimic Pro** en **ATV AD5 module.**

Wij werken alleen op afspraak zodat u alle tijd heeft om te proberen en vergelijken. Duizenden professionele en hobby-drummers zijn u voorgegaan! Ondanks dat we de maximale service geven op advies, garantie en back-up, zijn onze prijzen vergelijkbaar met de webshops.

Wel de service van een winkel, maar niet de prijzen!

U bent van harte welkom om langs te komen na het maken van een afspraak!

www.maatwerkindrums.nl, Achter de Kerk 17a, 4141CJ Leerdam, 06 480 835 05

MUSICSTATION

Een dagje workshoppen in de kerstvakantie met Cesar Zuiderwijk

Den Haag (max. 10 personen)

www.musicstation.nl

wo 27 december
11.00-15.00 – absolute beginners
19.00-23.00 – absolute beginners

do 28 december
11.00-15.00 – beginners
19.00-23.00 – beginners

vr 29 december
11.00-15.00 – beginners
19.00-23.00 – gevorderden

za 30 december
11.00-15.00 – beginners
19.00-23.00 – gevorderden

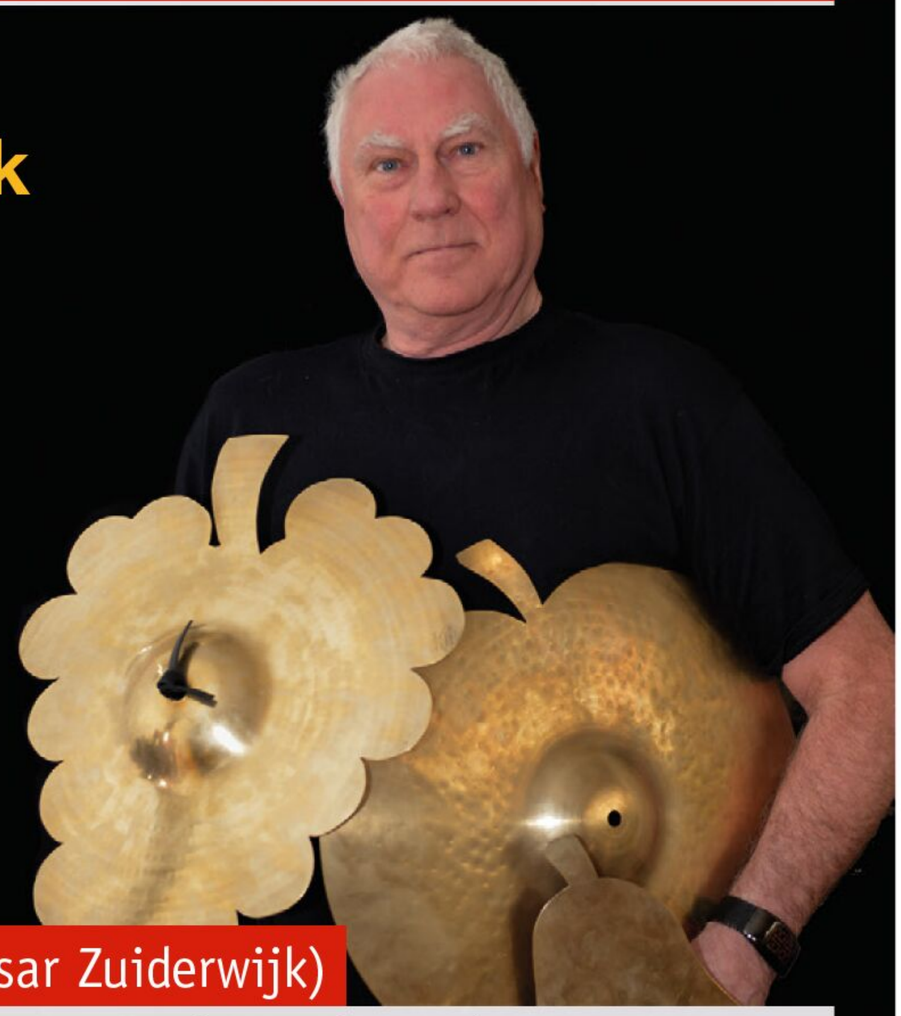

Deelname 50 euro ((incl. lesmateriaal en lunch)
Reserveer: info@musicstation.nl (vermeld je telefoonnummer)
Data onder voorbehoud van de coronasituatie – volg onze website.

Voor drumlessen (en voor privélessen en workshops van Cesar Zuiderwijk)

Pearl Zildjian Roland REMO VATER

www.musicstation.nl
Info: Prinsestraat 38, 2513 CD Den Haag,
info@musicstation.nl

BOSMAN

foto Fred van Diem

Ode aan de Queens

Nu Bram van den Berg iets leuks te doen heeft in Las Vegas (man man man, wat een avontuur!), mag ik de drumkruk warmhouden bij de Dutch Queen Tribute. In de auto op weg naar de eerste repetitie dacht ik na over de naam Queen. Freddy vond 'm 'vorstelijk, groots en provocerend'. Dit laatste omdat het een vrouwelijke naam voor een mannelijke band was. Best wel verleden tijd dat dat als provocerend werd beschouwd, dacht ik.

Toen dacht ik aan Roger Taylor; aan hoe goed ik hem vind. Een mannelijke drummer, met een mannelijke stijl. En meteen vond ik dat onzin. Hoezo mannelijk. Ik vind hem juist sierlijk, hij speelt ook helemaal niet hard. Maar... is sierlijk dan een typisch vrouwelijk kenmerk? En als je hard slaat, is dat dan per se mannelijk?

Verwoed verder denkend, laagvliegend over het vaderlandse asfalt, vroeg ik me af waarom het ene instrument vaak als mannelijk en het andere als vrouwelijk wordt beschouwd. Dat een drumstel een typisch mannelijk instrument zou zijn en bijvoorbeeld cello of viool vrouwelijk. Wat stom eigenlijk. Een drumstel kan ook vrouwelijk zijn. Maar daar ging ik alweer de fout in, want dan blijf ik onderscheid maken. Dat wil ik juist niet. Of wel? Ik zou het als compliment beschouwen als iemand tegen me zou zeggen dat ik een vrouwelijke stijl had. Als me was verteld dat ik mannelijk drumde, zou ik me voelen als een lompe, vierkante houthakker. Tenzij een leuke vrouw het zou zeggen. En daar ga je weer. Pfff…. Ik kwam er niet uit.

Dus dacht ik maar weer aan Queen. En aan The Pocket Queen. En aan TK Johnson (attitude!)

Aan Kahokiss, van de Japanse avant-garde punkband Otoke Beaver (tering snel). Aan Roni Kaspi, met haar eigen drumtaal. Aan Carla Azar, die niet alleen drumt maar ook acteert, zingt en nog veel meer. Of aan Lisa Ann Jonker bij Sophie Straat, en aan Nadesh Ligthart bij Merol. Die beiden ook hun eigen project hebben, respectievelijk L.A.J. (check *Temporary Shit!*) en DESH (vette lo-fi). Aan Marit de Loos, die bij Caesar speelde, destijds mijn favoriete Excelsior-bandje. Aan Mira Burgers bij The Cool Quest. Aan Michelle Samba, die kunst maakt met haar drums en percussie.

Super inspirerend allemaal. Toch tricky om dit als man te schrijven. Ik noem deze namen niet omdat ze vrouw zijn. Ik noem ze omdat ik ze badass muzikanten vind. Drummers. Kunstenaars. Artiesten. Waarom dan een ode aan de Queens? Niet om vrouwelijke muzikanten op een voetstuk te plaatsen. Maar wel omdat vrouwen in de muziek en onder drummers nog altijd zijn ondervertegenwoordigd.

Niet op een voetstuk, wel op de drumkruk! Wederom denkend aan Queen: Een tribute met een volledig vrouwelijke band, dat zou een interessant nieuw perspectief opleveren. Ik koop alvast een kaartje.

Martijn Bosman

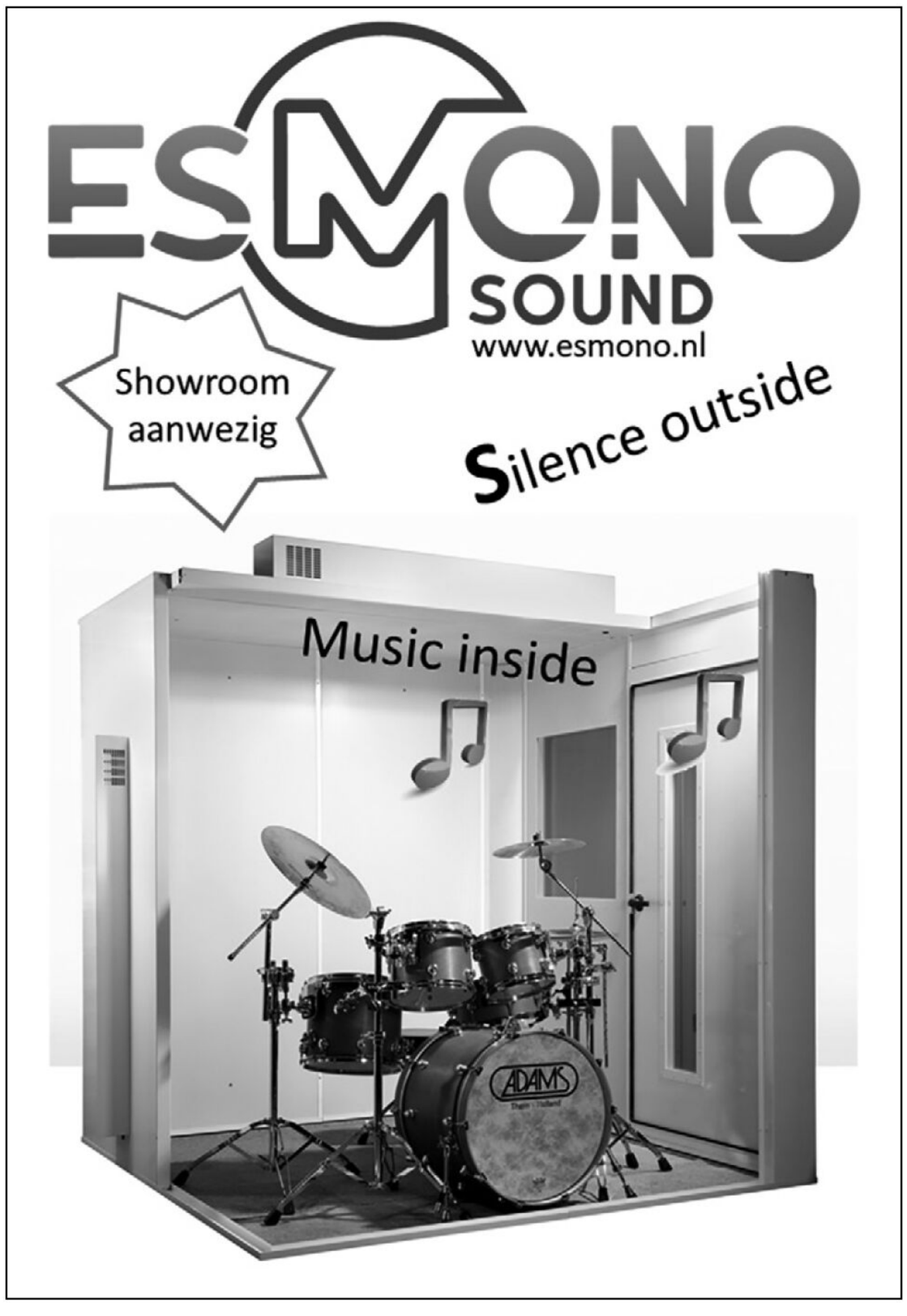

ADVERTENTIE-INDEX SLAGWERKKRANT 239

Aquarium Sessions	56	Mapex	03
DrumBase	66	Music Station	64
Drumland	66	Musicmaker	66
Drummersdag	22	Muziekmagazines.nl	58
Esmono	66	Pearl	67
Fentex	22	Stiggelbout	66
Hyperactive	02	Thomann	14/15
Maatwerk in Drums	64	Zildjian	68

Drummen?
DrumBase!
Bij DrumBase krijg je individueel drumles op maat. Met moderne lesmethodes wordt gewerkt aan een klinkend resultaat!
DrumBase, het adres voor TOPdrumles!
Pad van Alting 4, 4128 BK Lexmond, tel. (0347) 34 24 62.

Cesar Zuiderwijk
Musicstation
www.musicstation.nl
Prinsestraat 38, 2513 CD Den Haag,
tel. (070) 363 22 05, fax. (070) 360 08 00
Pearl Zildjian

Proefabonnement zonder verplichtingen:
2 nummers in de bus voor € 12,50
muziekmagazines.nl/musicmaker
MUSICMAKER. MAKE IT!
Mag. App. Site. Social. Video. Events.

Pearl

Masters

MAPLE

ALL MAPLE SHELL

SLAG WERK KRANT POLL AWARD 2023

TAKING YOU BACK TO

THE POWER OF SOUND

In celebration of three decades of Masters quality and excellence, Pearl reimagines the original history-making 7.5mm Masters MCX shell with a host of massive upgrades.

Zildjian®

K PAPER THIN CRASH

Cymbal Collection

The new K Paper Thin Crashes are a classic example of ZILDJIAN's greatest strengths — giving nods to the most resonating moments of its 400-year history, leading the charge in cymbal innovation, and rewarding the trust of drummers worldwide with cymbals that deliver and exceed the demands of players in the modern era.

ZILDJIAN began offering Paper Thin cymbals as early as the 1950's.
After an exhaustive review of over 70 years in cymbal trends for musical needs that still exist today, the result is a resounding answer to years of customers demanding the return of this weight class.

Thanks to new advancements by ZILDJIAN's R&D team, this new assortment joins the iconic K Family with **18", 19", 20", 21" and 22"** crash offerings that blend the popular Paper Thin qualities with the characteristics unique to larger cymbal sizes.

- **Thinnest crashes in the K Family**
- **Explosive, dark crash sound with quick decay**
- **Buttery under-stick feel**

www.zildjian.com www.facebook.com/zildjianbenelux www.instagram.com/zildjiancompany

Zildjian 400 YEARS

Distribution for Belgium, Luxembourg and the Netherlands: MUSIK MEYER GmbH·Benelux
Industriestraße 20 · 35041 Marburg (Germany) · www.musik-meyer.de/benelux